

UN REpte EDUCATIU: LA BRANCA PIONERS I CARAVEL.LES

Joan Costa
Estany Almeda

Fundació Jaume Bofill
1994

	Pàg.
I. INTRODUCCIO	3
1.1. OBJECTIU DE L'ESTUDI	3
1.2. EL PROCES METODOLOGIC	4
II. LES DIFERENTS DEMARCACIONS I LES SEVES CARACTERISTIQUES	7
2.1. AGRUPAMENTS ALS QUE S'HA PORTAT A TERME L'ENQUESTA	11
III. ANALISI DE LES ENQUESTES	16
3.1. CARACTERISTIQUES DEL COL·LECTIU (ENQUESTAT)	16
3.1.1. Edat, sexe i lloc de naixement	16
3.1.2. Nivell d'enseyament	19
3.1.3. Característiques familiars	23
3.1.4. Projectes de cara al futur	26
3.2. LES ACTIVITATS A L'AIRE LLIURE	28
3.2.1. Hàbits de lectura	29
3.2.2. Activitats realitzades en el temps lliure	30
3.2.3. La vida associativa	31
3.2.4. Els amics	33
3.3. SENSIBILITZACIÆ POLITICA I VISIO DEL PAIS	39
3.3.1. L'opció de vot	43
3.3.2. Els temes més importants al nostre país	47
3.4. EL FET RELIGIOS	52
3.4.1. Actitud envers la fe i significat d'aquesta fe	53
3.4.2. Vinculació amb la Institució-Església	58
3.5. LA VIDA DINS EL MOVIMENT ESCOLTA	60
3.5.1. Temps de pertinença a l'agrupament	60
3.5.2. Anys de pertinença a la Unitat	62
3.5.3. Motivació que porta als nois i noies a anar a l'agrupament	63
3.5.4. Significat de la pertinença a Pioners i Caravel·les	64
3.5.5. Organització de la Unitat	66
3.5.6. Activitats que han fet els Pioners i Caravel·les amb altres Agrupaments	67

3.5.7. Aspectes positius i negatius de la Unitat	70
3.5.8. Valoració i nivell de compromís amb la Unitat	73
IV. LES CONVERSESES AMB GRUPS DE PIONERS CARAVEL.LES	76
4.1. COM VIUEN LA PERTINENÇA AL MOVIMENT M.E./G.S.J.	79
4.2. EL TEMPS LLIURE	93
4.2.1. El temps que ocupa el Cau	93
4.2.2. La colla d'amics	93
4.2.3. Les activitats	96
4.3. EL FUTUR	100
4.4. LA POLITICA	106
4.4.1. Entre el desconeixement, la ignorància, el rebuig, les crítiques i les exigències, junt amb una certa preocupació	106
4.4.2. Els problemes hi són, pero els polítics passen	108
4.4.3. La qüestió catalana	109
4.5. LA RELIGIO	113
4.5.1. Com es defineixen i les confusions entorn "aquesta definició". La religió i altres valors	113
4.5.2. Com perceben tota la qüestió de la fe i la religió dins l'Agrupament	115
V. CONCLUSIONS	119

UN REpte EDUCATIU: LA BRANCA PIONERS I CARAVEL.LES

I.- INTRODUCCIO

En els orígens d'aquest estudi hi han unes motivacions molt concretes que de manera més o menys clara s'especifiquen en el dossier inicial, "ANALISI DE LA SITUACIO DE LA BRANCA PIONERS I CARAVEL.LES".

Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi, com a Moviment Educatiu en el lleure, es planteja unes finalitats que es podrien resumir en "la formació de la persona a partir dels principis que emanen de l'Evangeli i de la Llei Escolta."

Per assolir aquestes finalitats, el Moviment articula un mètode educatiu, que té com a pretensió, donar el màxim de protagonisme al noi i a la noia en tot el que fa o realitza; la persona com a protagonista del seu propi creixement.

Això comporta, tant per part del moviment, com per part dels educadors, unes exigències que imposen un llenguatge i unes propostes properes al noi i a la noia, als seus interessos, a la seva realitat immediata i a les seves necessitats. Per a que el procés educatiu, segueixi aquesta dinàmica, cal estar molt a l'aguait de quina és la realitat en la que aquests nois i noies es mouen, veuen i viuen en la vida del dia a dia.

Aquestes són les qüestions, que han posat damunt la taula, la necessitat de portar a terme, un estudi que ens apropés a la realitat d'aquest col·lectiu.

1.1.- Objectius de l'estudi:

Els objectius que es proposa l'estudi, són fàcilment deduïbles de tot el que anteriorment hem exposat. Però, la finalitat de l'estudi, o millor dit, l'operativitat del mateix, no es limita a un coneixement de les característiques del col·lectiu Pioners i Caravel.les, sinó que aquest coneixement del medi, ha de generar una reflexió, sobre l'oferta que el Moviment fa i si es precis definir, noves estratègies educatives que siguin més adients per assolir, les finalitats que el Moviment pretén, i en el medi i moment concret en el que cal educar.

Per assolir aquest objectiu general, hi ha uns passos previs, que podríem definir com objectius concrets i específics de l'estudi:

- el perfil personal i socio-familiar del col·lectiu enquestat.

- conèixer quins són els centres d'interès dels nois i noies de la branca Pioners i Caravel.les.

- quina és la seva actitud en qüestions que fan referència al País-Catalunya, a la política i a la Fe.

- com veuen i viuen el Moviment Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi i quin és el seu nivell de compromís dins el Moviment.

Aquests són objectius que determinen la concreció de l'estudi i que senyalen, quins són els eixos estructuradors del mateix. Es centren molt en la dinàmica interna de la branca Pioners i Caravel·les.

En les reflexions posteriors a l'elaboració de l'estudi, caldria situar tota l'anàlisi portada a terme, en el context d'una societat concreta, marcada per uns estils concrets d'entendre la vida i les relacions socials, i en la que el procés d'educació i socialització dels joves, està sotmès a la influència de molts altres agents que s'escapen del control de la família, de l'escola, del Moviment...etc..

Tenir en compte tot aquest context farà possible trobar "un llenguatge i unes propostes properes al noi i a la noia, als seus interessos, a la seva realitat immediata i a les seves necessitats. Això obliga a una pulsio constant de tots aquests aspectes per elaborar les propostes concretes".

1.2.- El procés metodològic:

A partir dels objectius que l'estudi pretenia assolir, es va optar per un procés metodològic que contemples dues etapes clarament diferenciades.

En primer lloc, portar a terme una enquesta a les branques de Pioners i Caravel·les de diferents Agrupaments, que permetés fer una "fotografia" d'aquest col·lectiu, tenint present, els punts concrets, que ens venen determinats pels objectius de l'estudi. La tècnica de l'enquesta té uns límits. Ens pot aportar la informació que permeti fer "la fotografia", però hem de tenir present que aquesta ens pot sortir un pèl confusa pels condicionants que aquesta tècnica comporta, principalment en les preguntes que fan referència a opinions, actituds,.... Per altra part, no oblidem, que l'enquesta anava dirigida a un col·lectiu de persones "molt joves", i sempre hi cap la possibilitat de que el que avui és blanc, demà, per les causes que sigui, tingui un altre color, o bé, que les respostes a segons quin tipus de preguntes, obeeixin més a l'acudit del moment, que al que en realitat fan o pensen.

Malgrat aquestes limitacions, no hi ha dubte que tota la informació recollida a través de les enquestes ens "situarà" en el terreny on aquest col·lectiu es mou, i ens aportarà elements que ens permetran reflexionar sobre els criteris i la dinàmica educativa que el Moviment porta a terme en la branca de Pioners i Caravel·les.

Posteriorment, i tenint com a base els resultats de l'enquesta, hem cregut que seria important, realitzar unes entrevistes en profunditat a petits grups de Pioners i Caravel·les de diferents Agrupaments. Aquestes entrevistes tindrien com a punts vertebradors les qüestions que centren els objectius de l'estudi i que han estat, en part, perfilades pels resultats de l'enquesta.

Aquest segon pas farà possible la comprensió de quina és la realitat d'aquests col·lectiu, de com es mouen, de quins són els seus centres d'interès.... Ens permetrà fer, no la fotografia, sinó la pel·lícula, i veure mínimament què hi ha, al darrera d'aquest grup concret de nois i noies de 14 a 16 anys i que formen part del Moviment de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi.

Dificultats d'ordre tècnic i econòmic no han permès un tractament informàtic adequat de les dades de l'enquesta. Aquesta circumstància ha minvat possibilitats en les anàlisis i ens hem quedat en un nivell molt descriptiu.

Les correlacions entre diferents variables que ens hagués permès analitzar de manera més acurada, quines eren les dades que incidien més directament en la determinació d'unes actituds concretes, o en la configuració d'uns col·lectius amb unes característiques pròpies no ha estat possible portar-les a terme.

El que si ha estat possible, es contemplar dos nivells diferents, o millor dit dos medis diferents, a l'hora de fer les anàlisis descriptives dels resultats de les enquestes. Per una part, hem tingut en compte la sectorització per Demarcacions i Subdemarcacions en les que s'estructura el Moviment de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi a Catalunya, i per l'altre hem elaborat unes tipologies segons el tamany o dimensionat de la població en les que estan ubicats els diferents Agrupaments.

Aquesta segona sectorització ens permet contemplar les possibles diferències que es puguin donar en les actituds, comportaments, pensament...etc.. dels nois i noies enquestats, segons es tracti d'un agrupament ubicat en una poble que no arriba als 1.000 habitants o del que està ubicat en una gran ciutat o en l'àrea metropolitana de Barcelona, passant per les ciutats de tipus mig o les vil·les de 5.000 habitants.

Ens ha semblat important, mantenir aquest doble nivell d'anàlisi per la senzilla raó, de que contemplant únicament les Demarcacions en les que està sectoritzat el Moviment a Catalunya, no sortirien les possibles diferències que puguin donar-se entre els nois i noies que viuen en un medi, on la vida i les relacions socials són plenament urbanes, de les que es puguin donar en altres medis que, tot i estar influenciats pel ritme urbà, mantenen una vida i relacions socials molt més personalitzades.

L'enquesta no s'ha portat a terme a tots i cada un dels Agrupaments de les diferents Demarcacions de Catalunya. L'operativitat del

treball de camp que comportava la realització de l'enquesta ens va determinar per la selecció d'uns Agrupaments en concret. Aquesta selecció es va fer en funció d'uns criteris determinats, de comú acord amb persones responsables del Moviment i coneixedores de les característiques dels diferents Agrupaments.

Aquests criteris tenien com a base, per una part, els trets que permetien fer unes tipologies dels diferents Agrupaments, tenint present, tant la seva configuració humana, com les seves connotacions "ideològiques", i per altra part la seva ubicació geogràfica. Aquests criteris asseguraven, sinó una representativitat probabilística, sí una representativitat tipològica, que ens assegurava suficientment l'objectivitat i que les conclusions i reflexions fruites de les anàlisis es puguin generalitzar.

El llistat dels Agrupaments en els que es va portar a terme l'enquesta l'exposem en el capítol o apartat que segueix.

II.- LES DIFERENTS DEMARCACIONS I LES SEVES CARACTERISTIQUES

El Moviment de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi està organitzat territorialment per demarcacions. De manera molt senzilla creiem que és oportú situar aquestes demarcacions en el context del conjunt del territori català. L'observació del conjunt del territori, permet, a grans trets, establir unes àmplies zones clarament diferenciades i amb trets característics propis. Sense cap pretensió de marcar uns límits exactes i concrets, aquests grans àmbits territorials de Catalunya són: l'Àrea Metropolitana de Barcelona; l'àmbit Nord-Oriental; l'àmbit Sud; l'àmbit de Ponent, i l'àmbit Central, (de transició entre les comarques metropolitanes i la resta).

Es interessant situar les diferents Demarcacions en aquests grans àmbits territorials de Catalunya, per a tenir una primera impressió dels trets bàsics que caracteritzen el medi, en el qual s'ubica el col·lectiu que estudiem. Hem de tenir present però, que el col·lectiu objecte del nostre estudi, nois i noies de 14 a 16 anys, que formen part del Moviment de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi, acull un col·lectiu social concret que no ha de respondre forçosament a una representació exacta del medi social en el que estan ubicats, i que el fet de pertànyer a un Moviment concret pot ésser símptoma d'una "manera de fer" determinada que desvetlla l'interès d'un sector concret de la població. Això s'ha de tenir en compte a l'hora de localitzar cada agrupament, per tal d'evitar caure en falsos estereotips, com per exemple, de que els nois i noies que formen part del Moviment són "un exemple", una mostra de la població que viu en aquella zona.

Les diferents Demarcacions amb els corresponents Agrupaments les podem incloure dins el context territorial català de la manera següent:

L'ÀREA METROPOLITANA:

Les Demarcacions que trobem en aquesta àrea són:

- Barcelonès I
- Barcelonès II
- Barcelonès III-Nord
- Barcelonès IV
- Baix Llobregat/Garrafr/Alt Penedès
- Vallès/Maresme

Trets característics de l'Àrea Metropolitana:

Les comarques de l'Àmbit Metropolità (el Barcelonès, el Vallès Occidental, el Vallès Oriental, el Baix Llobregat, el Maresme, el Garraf i l'Alt Penedès) concentren el 71% de la població de Catalunya només en el 10% del territori.

Podem constatar l'existència de diferents graus de concentració de població en aquesta zona. El nucli central, el Barcelonès, correspon a la zona de major concentració demogràfica. Aquest nucli, contrasta amb la densitat menys densa, que registra una part considerable del territori de la mateixa Area Metropolitana (Alt Penedès, Vallès Oriental, Vallès Occidental, Baix Llobregat i Maresme).

Podem afirmar que l'Area Metropolitana constitueix pròpiament l'estructurador de tot el país. A més de concentrar, com ja hem vist, la major part de la població, concentra també la major part de les activitats i del sector industrial. El pes de l'activitat industrial ocupa un 41'4% de la població. Les dues branques industrials que conserven la preeminència són: el tèxtil i el metall. Altres indústries importants a destacar i que també es localitzen en aquesta àrea són: la farmacèutica, els materials de construcció en general i el sector de l'electrònica.

En els darrers anys les activitats econòmiques canvien sensiblement i la indústria deixa pas als serveis com a activitat principal de la població metropolitana. Dins els serveis hem de destacar el creixement espectacular de l'ocupació de l'administració pública. Les branques del comerç, la sanitat i l'educació, centren la major part de l'ocupació del sector terciari.

L'AMBIT NORD-ORIENTAL:

La Demarcació que trobem en aquesta àrea és:

- Girona

Trets característics de l'àmbit Nord-Oriental:

Des d'un punt de vista demogràfic, les comarques nord-orientals del país, (l'Alt Empordà, el Baix Empordà, la Garrotxa, el Gironès, i la Selva), representen una part relativament petita de la població, un 7'8%

Malgrat tot, aquest és l'àmbit demogràficament més dinàmic del país a partir de la crisi dels anys 70, que marca l'esgotament de l'explosió demogràfica de les comarques metropolitanes.

Les comarques de l'àmbit nord s'han vist afavorides, per un context econòmic favorable, que explica la progressió demogràfica i l'elevada renda per càpita de la població.

L'activitat turística generada entorn de la Costa Brava és un dels motors fonamentals d'aquestes comarques. Un altre sector important a destacar és la indústria surera.

La capital d'aquest àmbit Nord-Oriental és Girona. En aquesta ciutat s'hi desenvolupa una gran diversitat de serveis públics i

privats, que la fan el centre per excel·lència de tot l'àmbit. La instal·lació d'algunes indústries a la mateixa ciutat i pobles immediats ha afavorit, una economia més diversificada en què els principals sectors són: l'agroalimentari, les indústries càrniques, el paper, les arts gràfiques, el metall, químic i tèxtil. Aquestes activitats s'estenen al llarg d'una sèrie de municipis, els quals, estan molt estructurats econòmicament i urbanísticament amb Girona.

L'AMBIT SUD:

La Demarcació que trobem en aquesta àrea és:

- Tarragona

Trets característics de l'àmbit Sud:

Després de la gran regió metropolitana, les comarques tarragonines constitueixen la zona més poblada de Catalunya. El poblament d'aquestes comarques es centra, però, en dues d'elles, el Baix Camp i el Tarragonès.

En conjunt, les comarques de l'àmbit Sud presenten un creixement positiu, i recullen, al costat de les comarques gironines, la part fonamental del creixement demogràfic dels darrers anys.

Cap als anys 60 es van produir dos factors que provocaren un fort creixement demogràfic i un seguit de transformacions econòmico-socials locals: l'implantació de la indústria petroquímica a Tarragona (i les empreses vinculades amb aquest sector) i el boom del sector turístic vinculat a tota la franja costera.

Ara bé, hem de destacar l'influència de sectors tradicionals que tenen encara un fort pes en la vida diària d'aquestes comarques: els productes agraris (fruites secs, vinya...) i l'avicultura i els seus productes derivats.

Pel que fa al sector serveis, podem observar un lent trencament en l'esquema tradicional, de concebre Tarragona com a ciutat administrativa, i Reus com a ciutat comercial. La important industrialització, i implantació de comerços de gran superfície a Tarragona, ha fet possible el canvi de tendència i la major complementarietat entre ambdues ciutats. A més, hem de destacar el compartiment en quant a oferta d'estudis universitaris.

L'AMBIT DE PONENT:

La Demarcació que trobem en aquesta àrea és:

- Lleida/Solsona/Urgell (de fet el Solsonès forma part de la Catalunya Central més que de l'àmbit de Ponent)

Trets característics de l'àmbit de Ponent:

L'àmbit de les comarques de Ponent és el menys poblat i on trobem un creixement demogràfic més reduït. Això s'explica pel creixement natural de la població. Aquestes comarques han estat emissores tradicionals d'emigrants cap a les comarques barcelonines, i el moviment d'immigrants procedents del Sud d'Espanya no ha compensat l'emigració local.

Però, a més, l'estancament demogràfic d'aquest àmbit es degut també, a la manca d'una industrialització o d'una transformació terciària de pes. L'activitat base d'aquestes comarques és l'agricultura, la mecanització d'aquest sector ha provocat l'alliberament de molta mà d'obra, provocant una forta emigració i envelliment de la població.

La indústria no és l'activitat més característica d'aquest àmbit, però hem de destacar concentracions industrials puntuals: el sector elèctric (Pobla de Segur), el metall (Tàrraga), i la paperera (Balaguer). Un altre sector de pes és el turístic, concentrat en la Vall d'Aran, a partir de l'èxit del turisme d'hivern.

Lleida, com a capital de província, acumula un gran nombre de funcions administratives i serveis, però a més, el pes humà i econòmic que ha adquirit dins el conjunt de l'àmbit és fonamental. La tercera part de la població de les comarques ponentines viu a Lleida. Aquest pes de la ciutat de Lleida, ha mantingut en un segon terme els centres comarcals característics de la plana, Tàrraga, Balaguer, Cervera i les Borges.

L'AMBIT CENTRAL:

Les Demarcacions que trobem en aquest àmbit són:

- Manresa
- Vic

Trets característics de l'àmbit Central:

El protagonisme de l'àrea metropolitana en el desenvolupament econòmic i urbà del país ha marcat una xarxa d'influències i dependències al seu entorn. Hi ha una sèrie de centres en un medi poc dens i/o ruralitzat, que mantenen relacions privilegiades i intenses amb Barcelona. Aquests centres (amb una tradició urbana i industrial notable) són: Manresa, Vic i Igualada.

La dinàmica demogràfica de les comarques que integren l'àmbit central ha estat de creixement moderat i es situa a mig camí entre la de les comarques de ponent i les dels àmbits nord i sud.

La característica més comuna de les comarques d'aquest àmbit és el pes que adquirí la indústria durant el segle XIX, i les determinacions que aquest fet continua tenint en l'economia actual.

En aquestes comarques és on trobem una especialització industrial més destacada dins de Catalunya, amb un 51% d'ocupació en activitats industrials. El sector més important és el tèxtil i en un segon terme trobem la metal·lúrgia. Ara bé, generalment les indústries metal·lúrgiques tenen una funció de recolzament al tèxtil, de la mateixa manera que en les zones agrícoles dona suport al sector agroalimentari.

Aquesta especialització industrial de l'àmbit, no vol dir que el sector primari tingui poc pes. Per exemple, hem de destacar el sector ramader, i la indústria alimentària basada en la producció d'embotits i pinsos, estès ampliament en la zona d'influència de Vic.

La tradicional especialització industrial fa que el sector terciari tingui en aquest àmbit una significació reduïda, cobreix només les necessitats de l'entorn i no s'ha desenvolupat una àrea turística.

L'àmbit central presenta una estructuració urbana en torn a tres eixos: Manresa, Vic i Igualada.

- Manresa: destacat i tradicional desenvolupament industrial molt diversificat, sobre la qual graviten centres comarcals tradicionals com Solsona i Berga. En l'àrea d'influència de Manresa hi ha viles de tradició fabril importants que tenen una petita àrea d'influència i/o tenen un grau d'autonomia quant a activitat econòmica i serveis importants, com és el cas de Cardona i Súria.

- Vic: té una connexió i complementarietat important amb Torelló, Ripoll i Manlleu. Com hem dit anteriorment, hi ha un pes important de les activitats industrials de la conca del Ter, però no podem oblidar que l'activitat ramadera té un pes important en tota la comarca d'Osona.

- Igualada: el seu àmbit d'influència gira entorn a Calaf i Capellades. Els sectors amb més pes a Igualada són: el gènere de punt i les pells adobades.

2.1.- Agrupaments als que s'ha portat a terme l'enquesta

L'enquesta al col·lectiu Pioners i Caravel·les, s'ha portat a terme en 58 agrupaments. Tal i com hem fet referència a la introducció, aquests agrupaments van ser seleccionats en base a una sèrie de criteris que permetessin la representativitat tipològica i geogràfica.

RELACIO D'AGRUPAMENTS:

SOTS/DEMARCACIO BARCELONES I

- A.E. JOAN MARAGALL
Parròquia de Sant Ildefons
- A.E. LLUISOS DE GRACIA
Lluïsos de Gràcia
- A.E. MARE DE DEU DE MONTSERRAT
Parròquia de la Bonanova
- A.E. SANT JOAN DE GRACIA
Parròquia de Sant Joan Baptista de Gràcia

SOTS/DEMARCACIO BARCELONES II

- A.E. PARE BERTRAN
Col·legi de Jesús, Maria i Josep
- A.E. CHARLES DE FOUCAULD
Parròquia de Sta. Engràcia
- A.E. PRAT DE LA RIBA
Parròquia de Sant Antoni de Pàdua
- A.E. SALVADOR ESPRIU
Parròquia de Sant Marcel

SOTS/DEMARCACIO BARCELONES III

- A.E. Mn.PUIG I MOLINER
Parròquia de Sta. Maria de Sants
- A.E. LA SALLE BARCELONETA
(Barceloneta)
- A.E. SANT ADRIA
Parròquia de Sant Adrià
- A.E. CANIGO
Parròquia de Ntra. Sra. dels Desamparats
- A.E. PICA D'ESTATS
Hospitalet

SOTS/DEMARCACIO BARCELONES IV

- A.E. MARE DE DEU DE NURIA
Escoles Pies

- A.E. RUDYARD KIPLING

DEMARCACIO BAIX LLOBREGAT/GARRAF/ALT PENEDES

- A.E. SANT JORDI
Esplugues de Llobregat
- A.E. SANT RAMON NONAT
Sant Boi de Llobregat
- A.E. NTRA. SRA. DE LA SALUT
Sant Feliu de Llobregat
- A.E. L'ERAMPRUNYA
Gavà
- A.E. GARBI
Viladecans
- A.E. SANT BERNAT DE CLARAVALL
Olesa de Montserrat
- A.E. JOAN XXIII
Martorell
- A.E. PERE II I STA. MARIA DE FOIX
Vilafranca del Penedès
- A.E. NTRA. SRA. DEL VINYET
Sitges

DEMARCACIO LLEIDA/SOLSONA/URGELL

- A.E. MESTRE GUELL-ROGER DE LLURIA
Tàrrrega
- A.E. COLL DE LES SAVIES
Cervera
- A.E. COMPTES D'URGELL
Balaguer
- A.E. LO MARRACO
Lleida
- A.E. PINTOR VILADRICH
Fraga
- A.E. POBLA DE SEGUR
La Pobla de Segur

- A.E. ESTRELLA DE PONIENTE
Altorricon

- A.E. TERRA PLANA
Belianes

DEMARCACIO GIRONA

- A.E. MONTNEGRE
Calella

- A.E. PUIG D'AFROU
La Cellera

- A.E. SANT CUGAT
Salt

- A.E. NTRA. SRA. DEL TURA
Olot

- A.E. PINYA DE ROSA
Blanes

- A.E. SANT PERE
Figueres

- A.E. SANT NARCIS
Girona

- A.E. SANTA MARIA VISTA ALEGRE
Girona

DEMARCACIO VIC

- A.E. ELS QUATRE VENTS
Sant Hilari de Sacalm

- A.E. GUILLEM DE MONTRODON
Vic

- A.E. COMTE JOFRE-VERGE DE ROCAPREVERA
Torelló

DEMARCACIO MANRESA

- A.E. JAUME CARESMAR-M.ANTONIA SALVA
Igualada

- A.E. CARDENAL LLUCH
Manresa
- A.E. LACETANIA
Manresa
- A.E. VALL DE LORD
Sant Llorenç dels Morunys
- A.E. AMADEU OLLER
Moià
- A.E. HUG-FOLC
Cardona

DEMARCACIO TARRAGONA

- A.E. VERGE DE LA CANDELA
Valls
- A.E. ALVERNA
Tarragona

DEMARCACIO VALLES/MARESME

- A.E. ABAT ESCARRE
Matadepera
- A.E. PAU CASALS
Terrassa
- A.E. G.E.L.S.
Sant Celoni
- A.E. ROGER DE FLOR
Tiana

III.- ANALISI DE LES ENQUESTES

En aquest capítol, analitzarem les dades obtingudes de les 602 enquestes realitzades al col·lectiu Pioners i Caravel·les, tenint present els eixos que ens venien marcats per l'objectiu de l'estudi:

- 3.1.- Característiques del col·lectiu (enquestat)
- 3.2.- Les activitats del temps lliure
- 3.3.- La sensibilització política i visió del país
- 3.4.- El fet religiós
- 3.5.- La vida dins el moviment escolta

3.1.- CARACTERISTIQUES DEL COL·LECTIU (ENQUESTAT)

Les dades analitzades per a caracteritzar el col·lectiu, corresponen al buidatge de les 15 primeres preguntes de l'enquesta realitzada. Aquestes preguntes ens aporten informació suficient, i ens permeten dibuixar la imatge que presenta el col·lectiu de Pioners i Caravel·les. Les dades fan referència a: Edat, Sexe i Lloc de Naixement; Nivell d'Ensenyament; Característiques familiars; i Projectes de cara al futur.

3.1.1.- Edat, Sexe i Lloc de Naixement:

L'EDAT: De l'anàlisi de les dades totals podem observar una corba clara entre la població de menys de 14 anys a la de més de 16 anys. Aquesta corba es caracteritzaria de la següent manera:

- Els valors més baixos de la corba es mourien en torn al grup de menys de 14 anys, i més de 16 anys, sent els valors del primer grup, clarament inferiors al d'aquest últim.

- Els grups d'edat compresos entre els 14, 15 i 16 anys es situarien en la part central de la corba. Sent el grup de 15 anys el que clarament formaria el punt més àlgid d'aquesta. La diferència entre el grup de 14 i 16 anys no és significativa, malgrat tot, hem d'afirmar que el grup de 16 anys és lleugerament superior respecte al de 14 anys.

Les dades (valors totals) són les següents:

Edat:	Totals en %
Menys de 14 anys	2,8
14 anys	24,5
15 anys	33,4
16 anys	28,6
Més de 16 anys.....	10,8

D'una anàlisi més sectorial, podem observar que hi ha una sèrie de Demarcacions i Àrees Geogràfiques que surten d'aquesta tònica general que acabem de descriure. En aquestes àrees, que tot seguit veurem en el quadre corresponent, podem observar com hi ha zones en que el gruix d'edat en el que es concentra el pes del col·lectiu no és als 15 anys, sinó que girarà entorn als 14, 16 i més de 16 anys:

Demarcacions:	Grup d'edat predominant:	Totals en %
Girona	14 anys	36,3
Manresa	14 anys	33,3
Tarragona	14 anys	36
Barcelonès I	16 anys	34,5
Baix Llob./ Garraf/ Penedès	16 anys	36,5
Vallès/Maresme	16 anys	40

Àrees Geogràfiques:	Grup d'edat predominant:	Totals en %
Mun. 5.000-10.000 Hab.	14 anys	47,5
Mun. 25.000-100.000 Hab.	14 anys	32
Mun. - 1.000 Hab.	+ 16 anys	53,5

EL SEXE: en el col·lectiu estudiat, hi ha un percentatge total de nois (53,3%), lleugerament superior, respecte al percentatge de noies (46,7%).

Ara bé, del resultat d'una anàlisi més detallat, podem afirmar que hi ha una sèrie de Demarcacions en que aquesta globalitat d'un percentatge superior de nois no es compleix, sent el percentatge de noies més elevat. Aquestes Demarcacions són:

Demarcacions:	Totals	
	Nois %	Noies %
Barcelonès I	42,3	57,7
Barcelonès III	48,1	51,9
Vallès/Maresme	47,5	52,5
Vic	40,5	59,5

Des d'un punt de vista d'Àrees Geogràfiques, podem observar com la premisa inicial es compleix en la majoria d'àrees. Només hi ha una, en que el percentatge de noies és superior al de nois:

Àrees Geogràfiques:	Totals %	
	Nois	Noies
Municipis de menys de 1.000 habitants	47,8	52,2

Relacionant les variables gènere (nois/noies) i edat, podem observar a nivell de totals, que hi ha un predomini de nois respecte les noies, en tots els grups d'edat, a excepció del grup de 14 anys, en que predominen les noies.

Des d'una òptica d'anàlisi més sectorial, tant de les Demarcacions com de les Arees Geogràfiques, hi ha una major dispersitat, ara bé, en tots els casos el predomini dels nois és més accentuat.

Les dades (valors totals) respecte les variables sexe/edat són les següents:

Grup d'edat:	Totals	
	Nois %	Noies %
Menys 14 anys	3,2	2,2
14 anys	21,7	27,7
15 anys	34,8	31,7
16 anys	29,1	28,1
Més de 16 anys	11,2	10,2

EL LLOC DE NAIXEMENT: respecte a aquesta variable hi ha tres grups bàsics: els nois i noies nascuts al mateix municipi on resideixen, els que han nascut en altres municipis de Catalunya i els que han nascut fora de Catalunya.

Les dades (valors totals) respecte el lloc d'origen dels nois i noies que integren el col·lectiu, són les següents:

Lloc de Naixement:	Nois %	Noies %	Total en %
Al Municipi de Residència	68	59	63,7
A Catalunya	29,4	40	34,3
Fora de Catalunya	2,6	1	2

- Els nois i noies que integren el col·lectiu, són majoritàriament del mateix municipi on resideixen. L'única excepció la trobem en la Demarcació de Vic, on hi ha un major pes dels nascuts en altres municipis de Catalunya, que no pas en el mateix municipi on resideixen.

Demarcació:	Total Naixement %	
	Municipi de Residència	A Catalunya
Vic	40,5	59,5

- El grup de joves, nascuts en altres municipis de Catalunya, són estadísticament, menys nombrosos, però tenen un pes considerable que hem de tenir present.

Hem de destacar que en aquest grup, el pes de les noies és relativament superior al dels nois.

	Totals %	
	Nois	Noies
Nascuts a Catalunya però no al Municipi de Residència	29,4	40

- Es important destacar que el percentatge de nois i noies que provenen de fora de Catalunya és molt petit. Aquest és un dels factors que ens ajuda a caracteritzar el col·lectiu: un col·lectiu que aplega persones autòctones.

Podem observar que hi ha una sèrie de Demarcacions i Arees Geogràfiques en que cap dels enquestats provenien de fora de Catalunya, i en les que per tant, els integrants del col·lectiu són exclusivament nascuts a Catalunya. Aquest fet o podem trobar en els següents llocs:

- Demarcacions: Barcelonès IV, Tarragona, Vallès/Maresme, i Vic.
- Arees Geogràfiques: Municipis de menys de 1.000 habitants, Municipis entre 1.000-5.000 habitants i Municipis de més de 100.000 habitants.

En aquelles Demarcacions en que sí hi ha nois i noies de fora de Catalunya, trobem que la mitja és aproximadament del 2%, excepte a la Demarcació del Baix Llob./Garraf/Penedès en que és del 5,4%

3.1.2.- Nivell d'Ensenyament:

Per a realitzar l'anàlisi d'aquest apartat hem tingut present les següents variables:

- Els estudis realitzats
- Els estudis en curs
- El tipus de centre en el que s'estudia
- Els estudis no reglats

ELS ESTUDIS REALITZATS: Podem observar una clara distinció entre els membres del col·lectiu que tenen l'EGB Graduat i aquells que tenen l'EGB Certificat. El primer grup és notablement majoritari: un 89% del col·lectiu afirma tenir l'EGB Graduat, mentre que un 11% té l'EGB Certificat.

No hi ha cap Demarcació ni Area Geogràfica que trenqui aquesta generalitat. En canvi, sí que trobem una Demarcació en la que tots els membres del col·lectiu (100%) afirmen tenir exclusivament l'EGB Graduat. Aquesta Demarcació és Tarragona.

Podem afirmar que les diferències entre gèneres no són significatives, pel que fa als estudis realitzats. Observem les dades següents:

	Totals %	
	Nois	Noies
EGB Graduat	88,8	89
EGB Certificat ..	11,2	11

Malgrat tot, podem observar, d'una anàlisi més sectorial, algunes Demarcacions i Àrees Geogràfiques en que podem trobar diferències respecte al gènere/estudis realitzats:

	Totals %			
	EGB Graduat		EGB Certificat	
	Nois	Noies	Nois	Noies
Demarcacions:				
Barcelonès I	95	66,6	5	33,3
Barcelonès III	72,7	96	27,3	4
Manresa	86,8	96,4	13,2	3,6
Vallès/Maresme	72,2	95,2	27,8	4,8
Àrees Geogràfiques:				
Mun. - 1.000 hab	72,7	100	27,3	-
Mun. 1.000-5.000 hab	85,7	100	14,3	-
Mun. 5.000-10.000 hab	95	100	5	-
Mun. 10.000-25.000 hab ..	97,1	86,8	2,8	13,2
Mun. 25.000-100.000 hab .	89,2	97	10,8	3
Municipis + 100.000 hab..	82,7	92,8	17,2	7,1

No s'han pogut portar a terme les correlacions pertinents, que ens permetin situar per edats els nivells d'estudis assolits. Aquesta dada seria important per detectar els possibles índexs del dit "fracàs escolar", i en quines àrees es dona aquest fracàs.

ELS ESTUDIS EN CURS: El col·lectiu està format majoritàriament per nois i noies que estudien 1er. i 2on. de BUP.

El pes dels estudiants d'FP, és considerablement més petit que els estudiants de Batxillerat.

Podem apreciar un lleu decantament de les noies cap a estudis de Batxillerat i dels nois cap a estudis de Formació Professional.

El percentatge de nois i noies que No estudien és una minoria, representen el 2%

Hem de tenir present que un 14,8% no s'inscriu dins de cap tipologia anterior, no estudien ni BUP ni FP, ni tampoc estan inclosos dins el grup dels que no estudien. La codificació de les dades, no ens permet saber què fa aquest percentatge del col·lectiu que s'inscriu dins la categoria d' "altres".

Els percentatges totals referent als estudis en curs són:

Totals %			
Estudis:	Nois	Noies	Totals
1er. BUP	22,7	31	26,6
2on. BUP	24,1	27	25,4
3er. BUP	11,2	17	14
1er. FP	13,2	6,3	10
2on. FP	5,6	4	4,8
3er. FP	3	1,8	2,4
No Estudia	2,6	1,1	2
Altres	17,5	11,8	14,8

TIPUS DE CENTRE: La majoria d'estudiants del col·lectiu, realitzen els seus estudis en centres públics. Observem una mínima diferència entre centres privats i religiosos.

Totals %	
Centre Públic	56,6
Centre Privat	22,1
Centre Religios	21,2

Des d'una anàlisi més sectorial, només observem dues Demarcacions, en que trobem un major pes dels centres Privats i Religiosos.

Totals %			
Centre	Centre Públic	Centre Privat	Religios
Demarcacions:			
Barcelonès I ...	35,3	39,2	25,5
Barcelonès IV ..	14,8	44,4	40,7

ELS ESTUDIS NO REGLATS: L'estudi realitzat l'any 1991, pel Gabinet d'Estudis Socials, per encàrrec de la Generalitat de Catalunya: "Enquesta a la Joventut de Catalunya 1990", ens aporta una sèrie de dades interessants respecte aquest tipus d'estudis. No ens ofereix una tipologia d'estudis no reglats, ja que l'objectiu de l'estudi respecte aquest tema era saber quant joves enquestats han fet algun estudi d'aquest tipus i quina és la motivació per haver-los fet. Aquest estudi afirma que dins els grup d'edat compresa entorn als 15 anys, un 49,3% no realitza cap tipus d'estudis no reglats, i un 46,9% sí que fa algun tipus d'aquests estudis. La principal

motivació que porta a aquests joves a realitzar estudis no reglats és bàsicament l'enriquiment personal (46,8%) i per afecció (32,9%).

Al nostre estudi concret del col·lectiu Pioners i Caravel·les, no podem aportar dades, sobre el percentatge de nois i noies que realitzen estudis no reglats, per la senzilla raó de que les dades són acumulatives, i permeten que una mateixa persona porti a terme més d'un tipus d'estudi no reglat. Ara bé, sí que podem establir una tipologia dels estudis no reglats.

De l'anàlisi de les dades Totals, podem observar en el col·lectiu una clara incidència d'estudis de llengües (29,3%) i d'informàtica (22,1%). Els estudis no reglats que menys pes tenen entre el col·lectiu són:

Secretariat (0,5%), Arts i Oficis (1,9%), Electrònica (4,9%) i Mecanografia (9,1%).

Els estudis que tenen un pes intermig són: la Música (17,8%) i el grup d'"Altres" (14,3%).

Es interessant establir una relació dels estudis no reglats més cursats, en les diferents Demarcacions i Arees Geogràfiques:

Estudis no reglat:	Demarcacions i Arees Geogràfiques:	Total %
Informàtica	Vic	35,3
	Municipis - 1.000 hab	29,4
Electrònica	Vallès/Maresme	16,7
	Municipis + 1.000 hab	10,6
Secretariat	Girona	1,8
	Mun. 10.000-25.000 hab	1
Mecanografia	Vic	23,5
	Municipis - 1.000 hab	23,5
Llengües	Lleida/Solsona/Urgell	53,4
	Mun. 5.000-10.000 hab	64,3
Música	Barcelonès I	31,7
	Area Metropolitana	24,2
Arts i oficis	Barcelonès III	6,2
	Mun. 5.000-10.000 hab	3,6
Altres	Barcelonès IV	38,5
	Area Metropolitana	18,9

De l'anàlisi de la variable gènere, observem que no hi ha diferències significatives, en quant a preferència dels nois i

noies cap a un estudi no reglat determinat. Sí que podem afirmar que els nois es decanten més cap als estudis d'informàtica i els de llengua; i les noies cap als estudis de música i els de llengua. Veiem quines són les dades, que ens mostren les diferències més significatives en quant a preferència d'estudis no reglats entre nois i noies:

Totals %		
Estudis no reglats:	Nois	Noies
Informàtica	27	16,7
Electrònica	9,4	-
Llengües	22,1	37,2
Música	15,3	20,6

3.1.3.- Característiques familiars:

Per a dibuixar la fesomia i el tipus de família que envolta els membres del col·lectiu, hem tingut present les variables següents:

- Els germans: nombre i sexe
- Els pares: lloc de naixement i professió.

ELS GERMANS: Les dades totals respecte al NOMBRE de germans que tenen els membres del col·lectiu són les següents:

Nombre de germans:	Total %
Un	46,3
Dos	27,7
Tres	10
Quatre	3,6
Més de Quatre	3,4
Cap	8,5

D'aquestes dades, no podem establir tipologies familiars clarament diferenciades, ja que no ens aporten cap tipus d'informació sobre el nombre de generacions que viuen en una mateixa llar. Ara bé, podem observar com el col·lectiu es caracteritza principalment per famílies amb dos fills. Les famílies nombroses són poc representatives.

Respecte al SEXE dels germans, podem afirmar que hi ha un major pes de germans mixtes, que no pas de germans del mateix sexe. No hi ha diferències significatives entre les diferents Demarcacions i Àrees Geogràfiques. Les dades són:

Sexe dels germans:	Total %
el mateix	45,1
diferent	54,8

ELS PARES: Per a caracteritzar els pares dels nois i noies del col·lectiu, ens hem basat en dues variables. Una, el lloc de naixement, i l'altre el tipus de professió. L'estudi dels pares s'ha portat a terme diferenciant clarament al pare i a la mare.

Respecte al LLOC DE NAIXEMENT DELS PARES, diferenciem tres grups: els nascuts en la mateixa comarca de residència, en una altra comarca de Catalunya i fora de Catalunya. En línies generals, hi ha un major predomini dels pares nascuts en la mateixa comarca de residència, mentre que els que provenen de fora de Catalunya, tenen un pes inferior. Observem les dades següents:

Lloc de naixement:	Totals %	
	Pare	Mare
Mateixa comarca de residència	59	.. 56,2
Altra comarca de Catalunya	23,6	.. 22,5
Fora de Catalunya	17,4	.. 21,3

En el cas dels nascuts fora de Catalunya, podem observar un percentatge superior de mares (21,3%), respecte als pares (17,4%). Es interessant observar, com des d'una òptica d'anàlisi més sectorial, hi ha unes diferències entre Demarcacions i Àrees Geogràfiques significatives, dins d'aquest grup dels nascuts fora de Catalunya.

Les diferències principals observades a partir de l'anàlisi realitzat per Demarcacions són les següents:

- Les Demarcacions que tenen un menor pes de pares procedents de fora de Catalunya són:

Pares: el Barcelonès I (10%), el Barcelonès IV (7,1%), Girona (6,1%) i Vic (8,1%).

Mares: Girona (15,1%), Lleida/Solsona/Urgell (13%), Manresa (14,7%).

- Les Demarcacions que tenen un major pes de pares procedents de fora de Catalunya són: el Barcelonès II i el Barcelonès III. En aquest cas les mares nascudes a fora de Catalunya, coincideixen en les mateixes Demarcacions que en les dels pares.

Demarcacions:	Totals nascuts fora de Catalunya %	
	Pares	Mares
Barcelonès II	40 45
Barcelonès III	38,4 33,3

(Observem com tot el Barcelonès queda clarament diferenciat en dos grups: pares nascuts a la mateixa comarca (B.I, B.IV) i pares de fora de Catalunya (B.II, B.III).

- La Demarcació que destaca clarament pel seu elevat percentatge de pares nascuts a la mateixa comarca de residència és Vic (70,2%). Mentre que per a les mares és Tarragona (64%).

- En el cas del grup dels nascuts en una altre comarca de Catalunya, no trobem diferències significatives entre Demarcacions, l'únic que podem destacar és la Demarcació del Barcelonès II, la qual sí que té diferències clares respecte la mitja (23,6%), ja que els pares que s'inclouen en aquest grup representen només un 7% i les mares un 12,5%

Les diferències principals de l'anàlisi realitzat per Arees Geogràfiques són:

- Els Municipis de menys de 1.000 habitants, són els que clarament tenen més diferències respecte als altres. En aquests no trobem cap pare procedent de fora de Catalunya, i tampoc trobem cap mare dels nois (però sí de les noies) del col·lectiu, que siguin nascudes fora de Catalunya o en una altre comarca de Catalunya.

- L'àrea metropolitana, és la zona on trobem més pares (23,5%) i mares (29,5%) nascuts fora de Catalunya.

Respecte al tipus de PROFESSIO dels pares, i tenint en compte la gran dispersió i ample ventall de feines, treballs i professions enumerades, hem establert una sèrie de tipologies professionals, del tot discutibles, amb l'intent de que ens fes més operativa l'anàlisi: Professionals i Tècnics, (on hi hem inclòs des de l'empresari fins al tècnic en informàtica passant per els metges...etc...), Administratius, Comerciants i Venedors, Treballadors de Serveis, Treballadors de la Indústria, Treballadors de la Construcció, Agricultors, i Mestresses de Casa.

Els valors totals respecte a la variable professional són els següents:

Professió:	Total %	
	Pare	Mare
Professionals i tècnics	29	26,4
Administratius	11,5	15,4
Comerciants-Venedors	14,1	13,4
Treballadors Serveis	15,5	6
Treballadors Indústria	23,5	4,2
Treballadors Construcció	4,2	-
Agricultors	2,2	-
Mestressa de casa	-	34,7

Podem observar com les professions que tenen una menor presència entre els pares dels membres del col·lectiu són els treballadors de la construcció (paletes) i els agricultors. És interessant destacar que la Demarcació de Lleida/Solsona/Urgell, és on es concentra el

major nombre de pagesos, els quals representen en aquesta Demarcació un 13,6%

Es significatiu també el pes dels treballadors del camp en els municipis de menys de 1.000 habitants (28,6%)

Les professions que tenen un major pes són els que hem classificat com a professionals i tècnics i en el cas de les mares, sobretot les mestresses de casa. Es significatiu també, el pes que les mares tenen en la categoria de professionals i tècnics (26,4%).

D'una anàlisi més sectorial, podem observar que pel que fa a la categoria de professionals i tècnics, trobem que el Barcelonès és on es concentra el major percentatge d'aquest tipus de professionals, tant pel que fa a nivell de pares (61,7%), com de mares (54,9%)

En quant a les mestresses de casa la Demarcació del Barcelonès I destaca pel seu mínim pes (9,8%), mentre que la Demarcació de Lleida/Solsona/Urgell és on trobem el major pes de mestresses de casa (52,4%). En els Municipis de menys de 1.000 habitants trobem també un elevat percentatge (66,7%)

Fent referència a la resta de professions, podem observar que no hi ha diferències molt significatives, ara bé, sí que podem establir una concentració més accentuada d'aquestes, en una sèrie de Demarcacions:

Professions:	Demarcacions:
Administratius	Barcelonès IV
Comerciants-venedors	Tarragona i Vic
Treballadors serveis	Tarragona
Treballadors indústria ...	Girona

3.1.4.- Projectes de cara al futur:

El percentatge més elevat de nois i noies del col·lectiu, afirmen que la seva projecció de futur és continuar estudiant. Mentre que el pes dels que es decanten per treballar és el més baix.

Hem de tenir present que el grup d'edat del col·lectiu estudiat (14-16 anys), és un grup difícil d'analitzar sobretot en aquest tema, ja que és una edat en que els nois i noies, no tenen unes preferències prou definides ni estables, podem trobar-nos que aquests projectes de cara al futur, d'aquí un, dos, o tres anys, siguin totalment diferents. A més no podem oblidar mai, l'entorn socio-cultural en el que es mouen arquets nois i noies, que sens dubte influenciarà el seu futur.

Les dades (valors totals) del projecte de futur del col·lectiu són:

Projecte de futur:	Total %
Estudiar perquè m'agrada	12,4
Estudiar perquè ni hi ha més remei	12,2
Estudiar per fer-me un avenir	53,9
Treballar	6,4
No ho sé	15,1

Podem observar que la gran majoria del col·lectiu es decanta cap a continuar estudiant en un futur, i la motivació principal d'això és per fer-se un avenir.

Els grups que es decanten per a continuar estudiant perquè els hi agrada i perquè no hi ha més remei, tenen uns percentatges a nivell de total molt similars. Ara bé, podem observar diferències significatives entre nois i noies.

Hem de fer referència, al fet de que la Demarcació de Tarragona, és l'única en que no consta cap resposta, ni per part de nois ni de noies, a l'opció "estudiar perquè m'agrada".

La diferència entre gèneres, també l'observem en els grups que afirmen continuar per fer-se un avenir i els de treballar, mentre que el grup que respon a l'opció de "no ho sé", la diferència entre nois i noies no és tant significativa. El que sí és significatiu és el 15% del total del col·lectiu que afirma no tenir clar que farà en un futur.

Les dades que corresponen a les diferències per gènere són les següents:

Projecció de futur:	Total %	
	Nois	Noies
Estudiar perquè m'agrada	8,7	16,6
Estudiar perquè no hi ha més remei	17,4	6,3
Estudiar per fer-me un avenir...	48,4	60,1
Treballar	9,3	2,9
No ho sé	16,1	14

Des d'un punt de vista d'una anàlisi més detallat, podem observar diferències clares entre Demarcacions i Àrees Geogràfiques, sobretot pel que fa a l'opció de "treballar" en un futur. És interessant observar com les zones on hi ha una major tendència a treballar com a projecció de futur són les Demarcacions del Barcelonès III, del Barcelonès IV i els Municipis entre 5.000-10.000 habitants i més de 100.000 habitants.

Les diferències entre gèneres a les que fèiem referència abans, es mantenen clarament.

Les dades són:

Projecció de futur: Treballar

Demarcacions:	Nois %	Noies %	Total %
Barcelonès I	4,8	3,6	4,1
Barcelonès II	4,8	-	2,6
Barcelonès III	20	3,7	11,5
Barcelonès IV	12,5	8,3	10,7
Baix Llob/Garraf/Penedès..	5,1	5,9	5,4
Girona	5,7	3,3	4,6
Lleida/Solsona/Urgell	14,3	2,4	8,3
Manresa	9,7	-	5,9
Tarragona	6,2	-	4
Vallès/Maresme	10,5	4,8	7,5
Vic	13,3	-	5,4

Projecció de futur: Treballar

Àrees Geogràfiques:	Nois %	Noies %	Total %
Àrea Metropolitana	9,3	3	6,3
Municipis - 1.000 hab ...	10	-	4,5
Mun. 1.000-5.000 hab	3,6	-	1,9
Mun. 5.000-10.000 hab ..	22,7	-	12,5
Mun. 10.000-25.000 hab ..	9,6	5,4	7,8
Mun. 25.000-100.000 hab ..	2,5	-	1,3
Mun. + 100.000 hab	13,3	6,9	10,2

3.2.- LES ACTIVITATS A L'AIRE LLIURE:

Per a caracteritzar les activitats del temps lliure, s'analitzaran les dades obtingudes de les preguntes número 15 fins a la 25 de l'enquesta realitzada. Aquestes preguntes fan referència als hàbits de lectura; les activitats; la vida associativa; i els amics.

Abans d'entrar a l'anàlisi concret de les dades, és interessant fer referència a la importància i significació que té el temps lliure en els joves. L'estudi realitzat pel Gabinet d'Estudis Socials: "Enquesta a la Joventut de Catalunya 1990", al qual ja hem fet referència anteriorment, (en el capítol dels estudis no reglats), ens aporta de nou, dades interessants, referents al temps lliure:

S'entén per temps lliure aquell de que el jove disposa per a ell mateix, al marge de les obligacions laborals o d'aquelles derivades de l'estudi. També s'exclouen les hores dedicades a activitats quotidianes o relacionades amb necessitats biològiques (dormir, menjar, etc.)

La relació amb el temps lliure i l'ús que fan d'aquest és una de les situacions vitals que més defineixen els joves i els diferencien dels adults. Però també permet en molts casos,

diferenciar uns joves d'altres, pel nivell econòmic, cultural, ideològic... Es el temps de consum per excel·lència i és també el temps en que els joves escapen de la tutela dels pares, professors...i això fa que el temps lliure, es converteixi en temps d'autoafirmació i realització personal.

Entenent d'arquets manera el temps lliure, s'ens planteja una reflexió: sembla que en la actualitat, hi hagi una tendència d'intentar omplir al màxim, per part dels pares, aquest temps lliure, amb diverses activitats (esport, música, idiomes...). Amb això, el temps lliure "real" dels nois i noies, es veu reduït considerablement.

3.2.1.- Hàbits de lectura:

Fent referència al nostre anàlisi sobre el col·lectiu estudiat, el primer punt que tractarem és el que fa referència als hàbits de lectura. Per a caracteritzar aquest tema, analitzarem la lectura del diari i la lectura de llibres (no d'estudi). (No podem aportar dades sobre les preferències de diaris, revistes, ni llibres llegits, per manca d'una correcta codificació de les dades).

Totals %

Lectura del diari:	Nois	Noies	Total
Cada dia	18,3	.. 11,3	... 15
De tant en tant	49	.. 55,5	... 52
Quan passa alguna cosa ...	12,8	.. 15	... 13,8
Mai o gairebé mai	19,9	.. 18,2	... 14,1

Totals %

Lectura de llibres:	Nois	Noies	Total
Sí	56,5	.. 74,1	... 64,6
No	43,4	.. 25,9	... 35,4

En quant a la lectura del DIARI, trobem que hi ha una clara tendència, per part dels nois i noies del col·lectiu, a llegir el diari "de tant en tant". I referent a la lectura d'algun LLIBRE (no d'estudi), el percentatge de lectors és important. Però no podem passar per alt, el 35,4% dels membres del col·lectiu, els quals afirmen no estar llegint cap llibre (no d'estudi).

Mentre que la lectura del llibre és una activitat predominant en les noies, trobem que la relació s'inverteix pel que fa a la lectura regular del diari.

Per Arees Geogràfiques, als municipis de menys de 1.000 habitants és on trobem l'índex més elevat de lectura del diari regular (cada

dia), amb un percentatge del 30,4%, aquesta xifra és 9 punts superior, respecte al segon tipus de municipis (entre 10.000 i 25.000 habitants) en que trobem una lectura diària del diari del 21,2%

Els municipis entre 5.000-10.000 habitants és on la lectura diària del diari té els índexs més baixos (7,5%).

A nivell de Demarcacions, observem com la Demarcació del Baix Llobregat/Garraf/Penedès és on la lectura diària del diari té els índexs més elevats (23,6%), mentre que la de Tarragona és on trobem l'índex més baix (4%).

Malgrat aquestes diferències, hem d'afirmar que la lectura del diari "de tant en tant", és la tendència predominant.

Crida l'atenció, com la tendència dominant de lectura de llibres per part de les noies, es trenca en tres Demarcacions:

Lectura de llibre. Totals%

Demarcacions:	Nois	Noies	Total
Barcelonès I	95,4	75,9	84,3
Barcelonès II	76,2	73,7	75
Tarragona	43,7	28,6	39,1

Les Demarcacions i Arees Geogràfiques on l'hàbit de lectura de llibres és MES elevat són les següents:

Demarcacions:	Hàbit de lectura
Barcelonès II	75%
Vic	73%

Arees geogràfiques:	
Mun. + 100.000 hab	73,2%

La Demarcació, on l'hàbit de lectura de llibres és MENYS elevat, és la del Barcelonès I (15,7%)

3.2.2.- Activitats realitzades en el temps lliure:

Referent al tema de les ACTIVITATS que més els hi agrada fer, als membres del col·lectiu, durant el temps lliure, trobem que per ordre de preferència de més a menys són les següents:

Activitats:	Nois%	Noies%	Total%
Esport com a pràctica	44	21,3	33,3
Anar a un acte públic	13,8	30,5	21,6
Escoltar música moderna ...	15,1	22	18,3
Altres	10,9	9,9	10,5
Mirar la TV	6,4	7,3	6,9
Esport com a espectacle ...	7,1	4,8	6
No ho sé	2,2	3,3	2,7
Escoltar música clàssica ..	0,3	0,7	0,5

Podem observar com l'esport és l'activitat escollida principalment pels nois, mentre que les noies es decanten més cap a l'assistència a actes públics.

No hi ha diferències significatives entre Demarcacions ni Àrees Geogràfiques pel que fa a aquesta preferència de les activitats realitzades en el temps lliure.

3.2.3.- La vida Associativa:

Aquest és un dels aspectes més importants, ja que el nois i noies del col·lectiu, dediquen gran part del seu temps lliure a l'Agrupament. Una mica més de la meitat del col·lectiu (51,6%) no pertanyen a cap altre entitat a més de l'Agrupament. Però un bon nombre del col·lectiu (48,4%) sí que comparteixen l'Agrupament amb altres entitats.

Trobem que són les noies (excepte en les Demarcacions del Barcelonès II, III, i IV i les Àrees Geogràfiques corresponents a l'àrea metropolitana i els Mun. entre 1.000 i 5.000 habitants), les que majoritàriament comparteixen altres entitats. Veiem les dades (valors totals):

Altra entitat a més de l'Agrupament

Demarcacions:	Nois%	Noies%	Total%
Barcelonès I	45,5	56,7	52
Barcelonès II	63,2	57,9	60,5
Barcelonès III	17,4	16,7	17
Barcelonès IV	53,3	20	40
B.Llob/Garra/Penedès .	49	59,4	52,8
Girona	51,5	56,7	54
Lleida/Solsona/Urgell .	46,3	50	48,1
Manresa	52,5	64,3	57,4
Tarragona	18,7	42,9	26
Vallès/Maresme	42,1	42,8	42,5
Vic	50	75	64,3

Àrees Geogràfiques:

Àrea Metropolitana	43,1	...	42,1	42,6
Mun. - 1.000 hab	45,5	...	75	60,9
Mun. 1.000-5.000 hab	..	53,6	...	45,8	50
Mun. 5.000-10.000 hab	.	36,4	...	55,6	45
Mun.10.000-25.000 hab	.	45,1	...	51,8	48
Mun.25.000-100.000 hab.		50	...	61,8	55,6
Mun. + 100.000 hab	46,4	...	50	48,1

Podem observar d'aquestes dades, com les Demarcacions del Barcelonès II, Vic i els Municipis de menys de 1.000 habitants són les zones on més es dona el fet de que els membres del col·lectiu comparteixin l'Agrupament amb altres entitats.

Un fet interessant és veure quin tipus d'ACTIVITAT es realitza en aquestes entitats, això permet aportar-nos informació sobre cap a quin tipus d'entitat es decanten els membres del col·lectiu. L'enquesta realitzada plantejava una tipologia d'activitats: artístic-cultural, ajuda social, esplai, esport, política, religiosa, i altres.

De l'anàlisi de les dades totals, podem arribar a la conclusió que en general les preferències dels membres del col·lectiu, gira al voltant de les associacions esportives (42%), en un segon lloc trobaríem les artístic-culturals (23,1%) i les associacions més poc atractives serien les religioses (9%), d'ajuda social (5,8%), esplai (5,1%), i polítiques (2,9%).

El percentatge que correspon a "altres" activitats és el 12,2%

També aquí, trobem diferències entre gèneres, que recolza el que dèiem anteriorment: els nois es decanten cap a les activitats esportives, mentre que les noies ho fan cap a les artístic-culturals. Observem les dades:

Total %		
Activitats:	Nois	Noies
Artístic-cultural	14,1 ... 32,9
Esport	54 ... 28,8
Ajuda social	2,4 ... 9,4
Esplai	6,7 ... 3,3
Política	4,9 ... 0,7
Religiosa	8 ... 10,1
Altres	9,8 ... 14,8

D'una anàlisi més sectorial, podem observar que hi ha una sèrie de Demarcacions que serien excepcions d'aquesta afirmació que acabem de fer, respecte a la preferència de les activitats i el gènere.

Per exemple, a les Demarcacions del Barcelonès IV i Vic hi ha un percentatge major de nois (27,3% i 16,6% respectivament) que de noies (25% i 8,3%), que es decanten cap a activitats artísticoculturals.

3.2.4.- Els Amics:

Els amics, és una temàtica íntimament relacionada amb la del temps lliure, ja que gran part de les activitats que fan els nois i noies en el temps lliure, són bàsicament activitats col·lectives.

Mentre que en el context social actual, el temps lliure apareix per la majoria dels adults, com un teixit propi de la vida privada, trobem que en el cas dels adolescents, el temps lliure és entès com un temps d'elaboració del seu projecte d'individu social, amb una personalitat, no privada, sinó pública.

Podem afirmar també, que el grup d'edat objecte del nostre anàlisi, es caracteritza per la tendència clara, a una gran diversitat de les activitats, centrades al voltant de la música, els amics, el joc i l'esport. Mentre que els grups d'edat més grans, veuen reduïdes el nombre d'activitats que realitzen, centrant-se aquestes, entorn de la llar o de la relació afectiva.

Per a caracteritzar el grup d'amics, farem referència a si són grups mixtes o no, d'on són aquests amics (de l'escola, del lloc de vacances, del carrer, de l'agrupament, altres...) i quines activitats realitzen amb els amics.

El 98,1% del col·lectiu afirma tenir un grup d'amics. Hi ha una sèrie de Demarcacions que estan per sota d'aquesta mitja: Barcelonès II (94,9%), Barcelonès IV (96,4%), Girona (97%), Manresa, (97,1%) i el Vallès/Maresme (94,9%).

Respecte a les diferents Àrees Geogràfiques, podem observar una sèrie de municipis que també estan per sota d'aquesta mitja del 98,1%, els Municipis entre 5.000-10.000 hab (97,5%) i els Municipis entre 10.000-25.000 hab (96,9%).

Fent referència a les diferències entre gèneres, podem afirmar que, tot i que no són gaire significatives, trobem una lleugera diferència. Veiem les dades:

Total%		
Grup d'amics: Nois Noies		
Si	98,4	.. 97,8
No	1,6	.. 2,2

El 78,2% dels GRUPS són MIXTES, mentre que el 21,8% no ho són. Trobem per tant, un predomini clar dels grups mixtes.

Es significatiu i interessant observar que aquests grups mixtes són més freqüents en les noies que en els nois (excepte en les Demarcacions del Barcelonès II, Barcelonès III i la de Tarragona):

Total%

Grup d'amics mixtes:	Nois	Noies	Total
Si	74,1	.. 82,6	.. 78,2
No	25,8	.. 17,3	.. 21,8

De l'anàlisi més sectorial, fet per Demarcacions és interessant observar, que l'única Demarcació en que hi ha un predomini de grups d'amics No mixt és la de Lleida/Sols./Urgell, amb un valor del 56,5%, valor notablement superior respecte la mitjana (21,8%). Les Demarcacions que es destaquen pel seu elevat percentatge de grups mixtes són: el Barcelonès I (92,3%) i el Barcelonès III (90,2%).

La resta de Demarcacions i els seus percentatges respecte als grups mixtes són: Barcelonès II (82,1%), Barcelonès IV (82,1%), Baix Llobregat/Garraf/Penedès (82,4%), Girona (78,5%), Manresa (79,4%), Tarragona (83,3%), Vallès/Maresme (86,5%) i Vic (89,2%).

També podem establir diferències significatives en quant a Areas Geogràfiques. Els municipis amb menys població són on trobem un menor nombre de grups mixtes: Municipis de menys de 1.000 hab (69,6%), Municipis entre 1.000-5.000 hab (70,6%), Municipis entre 5.000-10.000 hab (35%).

Es l'àrea metropolitana on el percentatge de grups mixtes és major (86,1%).

La resta de Municipis tenen els valors totals (de grups mixtes) següents: Municipis entre 10.000-25.000 hab (81,1%), Municipis entre 25.000-100.000 hab (82,7%), i Municipis amb més de 100.000 hab (77,6%).

De l'anàlisi de la pregunta que es feia en l'enquesta "D'ON SON ELS TEUS AMICS", obtenim les dades següents:

Amics:	Total%
De l'escola	80,1
Del lloc de vacances	30,1
Del carrer	38,3
De l'agrupament	65,4
Altres	21,3

Podem observar, un clar predomini del grup en que els amics són de l'escola (80,1%), i en un segon pla trobem a l'agrupament (65,4%).

Les diferències entre nois i noies no són significatives, per lo qual no en farem cap referència.

En canvi, sí que és interessant senyalar una sèrie de Demarcacions que destaquen, respecte les altres, pel seu alt percentatge, en algun dels grups senyalats anteriorment:

- En el Barcelonès I, el grup d'amics que són de l'escola representen el 94,2% (la mitja és del 80,1%).

- En el Barcelonès II, el 90% dels amics són de l'agrupament (la mitja és del 65,4%)

La demarcació que té el percentatge més baix, pel que fa referència al grup d'amics de l'agrupament, és la de Lleida/Solsona/Urgell (32,9%).

- En el Barcelonès IV, el grup d'amics que són del lloc de vacances representen el 60,7% (la mitja és del 30,1%).

L'últim punt al que farem referència en aquest capítol, és el de les ACTIVITATS que els nois i noies realitzen amb els amics.

Al ser aquesta una pregunta oberta, ens hem trobat amb una gran diversificació de respostes, per aquest motiu, i per facilitar l'anàlisi, hem elaborat una tipologia que agrupés aquesta diversitat. L'únic criteri que hem tingut en compte per elaborar aquesta tipologia, ha estat buscar la característica que podia aglutinar, o millor dit, fer de comú denominador d'unes activitats concretes. Com podrem veure tot seguit, s'esmenten un colla d'activitats, que no es sap ben bé a que responen. Per altra part, hi cap el dubte de si algunes de les activitats esmentades (fer manetes, drogues...etc..) són realment activitats que es porten a terme, o que es voldrien portar a terme. També hi cap la possibilitat de que, els que diuen que fan aquestes activitats no les facin realment, i el qui les fa no ho diu.

Amb això no pretenem dir que no les facin, només intentem situar-les en el context concret de nois i noies de 14-16 anys.

La tipologia d'activitats establerta és la següent: Activitats a l'aire lliure, Anar de marxa, Actes, Trobades-Tertúlies, i Altres. Veiem ara, quin tipus d'activitat correspondria a cada un d'aquests grups:

- Activitats a l'aire lliure: les activitats que tenen un major pes dins d'aquest grup són anar amb "bicicleta", d'"excursió", "jugar", "passejar", i "esport".

Una altra activitat que també hem trobat amb freqüència, però no tant com les anteriors, és el "motociclisme".

Hi ha una sèrie d'activitats, que tenen un pes menor dins d'aquest grup. Aquestes són: "patinar", "platja", "pegar-se", "riure", "pescar", "castellers".

Aquestes activitats a l'aire lliure, representen, en valors totals, un 39,9%

- Anar de marxa: les activitats que tenen un major pes són: "festes", "marxa", "ballar", i "bars".

Una altra activitat que també hem trobat amb freqüència, però no tant com les anteriors és "fer manetes".

Les activitats que tenen un menor pes són: "privar", "fumar droga", "gamberrades", "fer el boig", "sexe", "fumar".

Les activitats d'Anar de marxa, representen, en valor totals un 26,2%

- Actes: l'activitat que té un major pes és els "concerts". En un segon terme trobaríem el "cinema" i els "actes públics".

Les activitats que corresponen als Actes, representen, en valors totals un 12,8%

- Trobades-Tertúlies: l'activitat que té un pes més important dins aquest grup és "parlar", altres activitats que tenen una menor incidència són: "dinar", "ajudar-se", "berenar", "sopar", "riure". Les activitats que corresponen a Trobades-Tertúlies, representen, en valors totals un 13,8%

- Altres: dins aquest grup, incloem les següents activitats, "diverses" (aquesta és la que té un pes major), "mirar la TV", "comprar", "radio", "música", "estudiar", "llegir", "activitats polítiques".

Les activitats que corresponen a Altres, representen, en valors totals un 7,3%

Es interessant establir, dins de cada grup d'activitats, quin pes tenen les diferents Demarcacions i Arees Geogràfiques.

En el llistat que presentem a continuació, hem ordenat les Demarcacions i Arees Geogràfiques, seguint un criteri de major a menor pes, en les diferents activitats que realitzen els membres del col·lectiu amb els amics.

Activitats a l'aire lliure:

Manresa (46,3%) (mitja 39,9%)
Girona (46,1%)
Barcelonès IV (45,4%)
Barcelonès II (44,6%)
Vic (41%)
Vallès/Maresme (38%)
Barcelonès I (37,9%)
Baix Llob/Garraf/Penedès (37,4%)
Barcelonès III i N. (34,6%)
Tarragona (34,1%)
Lleida/Solsona/Urgell (33,8%)

Mun. menys 1.000 hab (55,2%)
Mun. 1.000-5.000 hab (42,2%)
Mun. més 100.000 hab (42%)
Area metropolitana (38,7%)

Mun. 10.000-25.000 hab (37,5%)
Mun. 5.000-10.000 hab (36,1%)
Mun. 25.000-100.000 hab (35,5%)

Anar de marxa:

Vallès/Maresme (32,4%) (mitja 26,2%)
Barcelonès III i N. (30,7%)
Lleida/Solsona/Urgell (29,9%)
Baix Llob/Garraf/Penedès (29,2%)
Tarragona (27,3%)
Vic (25,6%)
Girona (25,5%)
Barcelonès I (23,1%)
Barcelonès II (21,6%)
Barcelonès IV (18,2%)
Manresa (16,5%)

Mun. 1.000-5.000 hab (31,2%)
Mun. 10.000-25.000 hab (31%)
Mun. menys 1.000 hab (27,6%)
Mun. 5.000-10.000 hab (26,4%)
Area metropolitana (24,7%)
Mun. 25.000-100.000 hab (18,8%)
Mun. més 100.000 hab (18%)

Anar a Actes:

Vic (17,9%) (mitja 12,8%)
Baix Llob/Garraf/Penedès (16,4%)
Girona (15,7%)
Vallès/Maresme (12,7%)
Barcelonès I (12,6%)
Barcelonès II (12,2%)
Manresa (11,6%)
Tarragona (11,4%)
Barcelonès III i N. (10,9%)
Lleida/Solsona/Urgell (8,4%)
Barcelonès IV (6,8%)

Mun. 25.000-100.000 hab (23,9%)
Mun. 10.000-25.000 hab (14,4%)
Mun. 1.000-5.000 hab (13,8%)
Area Metropolitana (13,8%)
Mun. més 100.000 hab (13%)
Mun. 5.000-10.000 hab (5,5%)
Mun. menys 1.000 hab (3,4%)

Trobades-Tertúlies:

Barcelonès IV (20,4%) (mitja 13,8%)
Barcelonès II (20,3%)
Barcelonès I (20%)
Barcelonès III (19,8%)
Lleida/Solsona/Urgell (16,9%)
Tarragona (15,9%)
Manresa (15,7%)
Vic (10,2%)
Baix Llob/Garraf/Penedès (9,3%)
Girona (8,8%)
Vallès/Maresme (8,4%)

Area Metropolitana (18,7%)
Mun. 5.000-10.000 hab (18%)
Mun. més 100.000 hab (18%)
Mun. 25.000-100.000 hab (12,3%)
Mun. 1.000-5.000 hab (11%)
Mun. 10.000-25.000 hab (10,9%)
Mun. menys 1.000 hab (10,3%)

Altres:

Tarragona (11,4%) (mitja 7,3%)
Lleida/Solsona/Urgell (11%)
Manresa (9,9%)
Barcelonès IV (9,1%)
Vallès/Maresme (8,4%)
Baix Llob/Garraf/Penedès (7,6%)
Barcelonès I (6,3%)
Vic (5,1%)
Barcelonès III i N. (3,9%)
Girona (3,9%)
Barcelonès II (1,3%)

Mun. 5.000-10.000 hab (13,9%)
Mun. 25.000-100.000 hab (9,4%)
Mun. més 100.000 hab (9%)
Mun. 10.000-25.000 hab (6,1%)
Area metropolitana (4,1%)
Mun. menys 1.000 hab (3,4%)
Mun. 1.000-5.000 hab (1,8%)

3.3.- SENSIBILITZACIO POLITICA I VISIO DEL PAIS:

Cal situar la temàtica d'aquest capítol en el context concret de les característiques del col·lectiu que estudiem. En la introducció, ja hem esmentat els límits que una enquesta portada a terme en un col·lectiu de nois i noies de 14-17 anys podia presentar, principalment quan s'intenta una aproximació a les actituds i opinions d'aquest col·lectiu. Es tracta d'un col·lectiu en situació de "descoberta i trànsit" amb tot el que això comporta.

Quan parlem de sensibilització política i visió del país, cal situar-ho en aquest context concret. Els indicadors que hem fet servir, fan referència, per una part al coneixement que tenen del ventall de partits polítics existents i per quina opció política s'inclinaria el seu vot, i per altra part, quins són els problemes que més marquen, actualment, la dinàmica del país, de Catalunya. Les dades analitzades per a caracteritzar aquesta temàtica, corresponen al buidatge de les preguntes 26 fins a la 28 de l'enquesta realitzada.

Pel que fa referència al CONEIXEMENT de partits polítics, no es tracta, com es de suposar, d'un coneixement "ideològic", sinó més aviat, de quins són els partits dels que els hi sona el nom. No podem oblidar tampoc que, precisament per l'edat del col·lectiu i per les circumstàncies concretes que viu aquest col·lectiu (Pioners i Caravel·les), hi ha uns valors molt determinats que incidirien en l'opció de vot.

La visió del país a partir de quins són, segons el seu punt de vista, els problemes més importants, és difícil fer-ne una valoració més o menys coherent, ja que és una edat en la que "els problemes" encara queden molt lluny. El seu coneixement de la realitat no és precisament a partir dels problemes, sinó de les il·lusions que voldrien que es fessin realitat.

A la pregunta de, "Quins partits polítics coneixes que hi ha a Catalunya", les respostes que omplen aquest ventall, les donem per ordre de més a menys conegut:

Partit Polític:	Total%
E.R.C	78'7%
C.I.U	77'8%
(No es diferencia entre C.D.C. i U.D.C.)	
P.S.C	71'7%
P.P	52'5%
I.C	51'3%
Verds	26'9%
C.D.S	14'6%
M.C.C	8'8%
Altres	14'8%

El partit més conegut, E.R.C., no és el que té més representativitat Parlamentària, ni tampoc el que més domina en les Administracions Municipals. Però és evident, que és "el més conegut" pels Pioners i Caravel·les. ¿Pot interpretar-se aquesta dada, com a significativa de que el discurs "independentista" és el punt de referència més important, no només pels Pioners i Caravel·les que han contestat l'enquesta, sinó per tots els joves que formen part del Moviment escolta?.

El quadre ens ofereix una gradació de més a menys, sobre quins són els partits més coneguts de Catalunya. Les respostes semblen ser força indicatives que el coneixement dels partits va lligat fortament a la seva "expressió de catalanitat", però també hi deuen influir altres circumstàncies, com per exemple el fet de que siguin més presents en els mitjans de comunicació..etc.. Això ens podria ajudar a entendre com és que I.C. estigui per sota del P.P i que els Verds, malgrat defensar unes qüestions, que són punts de referència molt importants per les generacions joves, tinguin una baixa puntuació.

Si tenim en compte les diferents Demarcacions i a partir de les prioritats establertes a nivell global ens trobem amb el següent panorama:

- E.R.C. és el partit més conegut en totes les Demarcacions, menys en el Barcelonès I; Barcelonès II; Baix Llob./Garraf/Penedès. Vic, que queda situat en segon lloc i el Barcelonès III en tercer lloc.

- C.I.U., el segon partit més conegut, es situa en primer lloc en les Demarcacions del Barcelonès I; Barcelonès III; Baix Llob./Garraf/Penedès; Tarragona i Vic. En la demarcació de Girona es situa en tercera posició i en la del Barcelonès II en quarta posició.

- P.S.C. manté la tercera posició en la majoria de Demarcacions, excepte en les del Barcelonès III i Tarragona que comparteix la primera posició junt amb C.I.U., i en la Demarcació de Girona i Lleida/Solsona/Urgell que es situa en segon lloc.

- P.P. quart en el llistat global, ocupa el segon lloc en la Demarcació de Tarragona, el cinquè en les Demarcacions del Barcelonès I; Barcelonès II; Vallès/Maresme i Vic, i la sisena en la Demarcació del Barcelonès IV.

- I.C. que trobem situada en el cinquè lloc, en la Demarcació del Barcelonès II ocupa el primer lloc en quant a partit més conegut, el segon en la Demarcació del Barcelonès III, el tercer en el Vallès/Maresme (junt amb el P.S.C.) i el quart en les Demarcacions del Barcelonès IV i Vic.

- Els Verds, són més coneguts en les Demarcacions de Tarragona, on ocupen el tercer lloc i en les del Barcelonès III i Vallès/Maresme

on ocupen el quart lloc. En la Demarcació de Manresa ocupen el vuitè lloc.

- Els dos partits restants, C.D.S i M.C.C., que són els partits menys coneguts, despunten una mica en les Demarcacions de Lleida/Solsona/Urgell i Tarragona, on el C.D.S ocupa el cinquè lloc, i en la del Barcelonès III on el M.C.C ocupa també el cinquè lloc.

Dels "Altres Partits" no en podem fer cap valoració ni anàlisi, ja que no ens consta de quins partits es tracta.

Si tenim en compte les Àrees Geogràfiques, el panorama és el següent:

A. Metr.	Fins a 1.000h	De 1.000 a 5.000	De 5 a 10.000	De 10 a 25.000	De 25 a 100.000	Més de 100.000
C.I.U.	72'4%	65'2%	96'1%	90'0%	74'2%	85'3% 76'3%
E.R.C.	69'0%	60'9%	98'1%	80'0%	82'0%	88'0% 83'0%
P.S.C.	68'6%	60'9%	84'6%	85'0%	68'0%	81'3% 62'7%
I.C.	61'9%	17'4%	53'8%	42'5%	49'2%	44'0% 44'1%
P.P.	48'1%	56'5%	69'2%	75'0%	50'8%	54'6% 37'3%
VERDS.	35'2%	34'8%	25'0%	10'0%	16'4%	25'3% 32'2%
C.D.S.	7'6%	13'0%	26'9%	22'5%	14'1%	18'7% 20'3%
M.C.C.	14'4%	4'3%	11'3%	2'5%	4'7%	6'7% 5'1%
Altres.	12'4%	8'7%	1'9%	15'0%	19'5%	33'3% 3'4%

Una lectura acurada del quadre no ens aporta grans diferències de les valoracions fetes anteriorment. Però sí que val la pena, observar quines són les àrees en les que cada un dels partits són els més coneguts pels Pioners/Caravel·les.

El partit d'E.R.C, amb un índex global del 78'7%, sobresurt en les Àrees Geogràfiques constituïdes pels Municipis que oscil·len entre els 1.000 i més de 100.000 habitants. Curiosament és en els Municipis de menys de 1.000 habitants on aquest partit és menys conegut, seguit de l'Àrea Metropolitana.

La coalició de C.I.U., amb un índex global del 77'8%, sobresurt en els Municipis entre 1.000 i 10.000 habitants i també en els Municipis entre 25.000 i 100.000 habitants. La cota més baixa la trobem en els Municipis de menys de 1.000 habitants.

El P.S.C., amb un índex global del 71'7%, té uns nivells més alts de coneixement en els Municipis de 1.000 a 10.000 habitants i en els que la seva població oscil·la entre els 25.000 i 100.000 habitants. El nivell més baix de coneixement es dona en els Municipis de menys de 1.000 habitants. La tònica és la mateixa que la de C.I.U.

I.C., amb un índex del 51'3%, és en l'Àrea Metropolitana on hi trobem l'índex més alt de coneixement d'aquest partit, per part dels Pioners i Caravel·les. També en els Municipis entre 1.000 i 5.000 habitants, hi trobem un coneixement lleugerament superior.

El P.P., amb un 52'5% a nivell global, és en els Municipis de menys de 1.000 a 10.000 habitants on aquest partit és més conegut; principalment en els que oscil·len entre 5 i 10.000 hab. Els índexs més baixos els trobem en els Municipis de més de 100.000 habitants i en l'Àrea Metropolitana.

Els Verds, són més coneguts pels Pioners i Caravel·les que viuen en Municipis de menys de 1.000 habitants i de més de 100.000 habitants.

El C.D.S, molt poc conegut a nivell global, en tenen més notícia els que viuen en Municipis de 1.000 a 10.000 habitants, i també en els de més de 100.000 habitants.

El M.C.C., que passa quasi desapercbut, és més conegut pels que viuen en l'Àrea Metropolitana.

Es molt possible que aquest coneixement dels diferents partits, per part dels Pioners i Caravel·les, vingui, en part, determinat per la major o menor presència d'aquests partits en els diferents àmbits territorials contemplats. Seria interessant veure, quins són els partits que governen en els diferents Ajuntaments on estan ubicats els diferents Agrupaments, i si això pot influir també en el fet de que en certs Municipis uns partits siguin més coneguts que els altres.

També és possible que molts dels que han contestat l'enquesta no sàpiguen quin és el partit que mana en el seu Ajuntament. Recentment, en un poble concret del Vallès Oriental, es va portar a terme una enquesta a tots els joves entre 16 i 25 anys, i una de les preguntes que s'els feia era si coneixien el partit polític que manava en el seu Ajuntament. El resultat va ser, que més del 50% no sabien ni el partit que manava ni el nom de l'Alcalde.

Aquesta dada referent a quins partits polítics coneixen no la podem desvincular de moltes altres circumstàncies que envolten la vida d'aquests nois i noies. Abans hem esmentat ja el fet de pertànyer a un Moviment Educatiu en el que el "valor País" té un pes important. Tampoc podem oblidar que en la societat catalana, el nacionalisme s'ha constituït com un punt de referència "quasi

religió", i que crea una cosmovisió quasi exclusiva, enfront a la manca d'altres valors i a la decadència de les ideologies. L'expressió concreta de tot això, pot arribar a molts grups de joves de 14 a 17 anys (Pioners i Caravel·les) a través de coses tant concretes com són els grups de rock català...etc...

3.3.1.- L'opció de vot:

Dins la mateixa línia d'apropar-nos, fins on poguem, a la sensibilització política del col·lectiu de Pioners i Caravel·les, en l'enquesta s'els feia una pregunta referent a quina seria l'opció de vot, si poguessin votar. Es realment una declaració d'intencions, que com totes, poden variar a l'hora de portar-les a la pràctica.

A continuació analitzem les respostes. Però cal deixar clara una situació que afecta més d'una quarta part d'aquestes respostes. Són els que han contestat que "no voten". Hi ha el dubte de si aquesta resposta es refereix a que ara no tenen edat per votar, o bé que "no votarien" encara que poguessin, o senzillament que no volen complicar-se la vida i "escorren el bulto". Aquesta resposta la donen un 28'8% dels enquestats.

La resta de respostes es distribueix de la següent manera, en referència a quin partit votarien. Fem una escala de més a menys:

	Totals
- E.R.C	46'8%
- C.I.U	12'%
- VERDS	5'%
- P.S.C	2'5%
- I.C	1'9%
- P.P	0'8%
- M.C.C	0'6%

El C.D.S. no apareix com a possible opció de vot per part del col·lectiu de Pioners i Caravel·les enquestats.

Es clar que no podem establir una correlació exacta entre el coneixement que tenen dels diferents partits i quin seria el partit que s'emportaria el vot, per la sencilla raó de que les dades que feien referència al coneixement dels diferents partits eren acumulatives. Una mateixa persona podia conèixer més d'un partit. En canvi la pregunta sobre l'opció de vot és única. Hi ha un aspecte en el que si hi podem trobar una coincidència forta:

Els partits que ocupaven els primers llocs en quant a coneixença, eren els "nacionalistes". I és també l'opció nacionalista, i concretada majoritàriament en el partit d'Esquerra Republicana de Catalunya, seguida a molta distància per C.I.U. la que s'emporta més del 58% de les intencions de vot.

Si ajuntem aquest percentatge que es decanta obertament cap al vot nacionalista, amb el percentatge anteriorment esmentat dels que "no voten", acumulem ja un 87% de respostes. El 13% restant és el que s'han de repartir entre la resta d'opcions possibles.

La tercera opció de vot es dirigeix cap als "Verds", que en el "ranking" de partits coneguts ocupava una posició molt baixa amb un índex de coneixement molt allunyat no solament dels partits "nacionalistes" sinó dels altres partits clàssics, com P.S.C., P.P., I.C.....Tal com podem constatar en les dades expressades en el quadre, aquests partits presenten uns nivells molt baixos "d'opció de vot" per part del col·lectiu enquestat. Podríem dir que "són quasi oblidats".

Si relacionem aquesta opció de vot amb les diferents Demarcacions a les que pertanyen els Agrupaments, la situació és la següent:

- E.R.C. és la primera opció de vot en totes les Demarcacions. En el quadre que presentem a continuació podem veure en quines d'aquestes Demarcacions hi trobem els índexs més alts i en quines els més baixos.

Barcelonès I	48'6%	(el global és 46'8%)
Barcelonès II	14'3%	
Barcelonès III	32.5%	
Barcelonès IV	42'1%	
Baix Llob./Garraf/Penedès.	36'7%	
Girona	67'8%	
Lleida/Solsona/Urgell	52'3%	
Manresa	54'2%	
Tarragona	52'2%	
Vallès/Maresme	59'4%	
Vic	45'4%	

Malgrat que tal com hem dit, E.R.C. és la primera opció de vot en totes i cada una de les Demarcacions, n'hi ha unes en les que aquesta opció presenta uns índexs molt baixos. Principalment en la Demarcació de Barcelonès II, que és també la Demarcació on hi trobem l'opció majoritària dels que diuen que "no voten". Amb això no pretenem establir una correlació directa entre els que diuen que no voten i el baix índex d'opció per E.R.C. En altres Demarcacions (Lleida/Solsona/Urgell), que també presenten índexs alts de "no vot", l'opció d'E.R.C. presenta un índex superior al global.

- C.I.U. que es presenta com la segona opció de vot per part dels Pioners i Caravel·les, la seva distribució en les diferents Demarcacions es com segueix:

Barcelonès I	5'4%	(el global és 12%)
Barcelonès II	2'8%	
Barcelonès III	5'%	
Barcelonès IV	31'6%	

Baix Llob./Garraf/Penedès	24'6%
Girona	3'6%
Lleida/Solsona/Urgell	4'6%
Manresa	18'6%
Tarragona	8'7%
Vallès/Maresme	13'5%
Vic	15'1%

La Demarcació del Barcelonès IV es presenta una mica com la Demarcació "paradigmàtica", on l'opció de vot per C.I.U., malgrat que no és la primera opció, presenta un índex molt per damunt del global. Les Demarcacions on les opcions de vot per C.I.U. són més baixes, les trobem en les Demarcacions del Barcelonès II, Girona, Lleida/Solsona/Urgell, Barcelonès II i Barcelonès IV.

- Els VERDS, amb molta diferència, es presenta com la tercera possible opció per part dels Pioners i Caravel·les. La seva presència en les diferents Demarcacions és la següent.

Barcelonès I	2'7%	(el global és 5%)
Barcelonès II	8'6%	
Barcelonès III	15'0%	
Barcelonès IV	10'5%	
Baix Llob./Garraf/Penedès	3'4%	
Girona	3'6%	
Lleida/Solsona/Urgell	4'6%	
Manresa.....	1'3%	
Tarragona.....	8'7%	
Vic.....	3'0%	

En la Demarcació del Vallès/Maresme no hi ha cap dels enquestats que faci una opció de vot per aquest partit. La Demarcació del Barcelonès III, és on aquesta opció ha tingut més adeptes, seguida de les Demarcacions del Barcelonès IV, i a més distància per la del Barcelonès II i la Demarcació de Tarragona. La Demarcació que presenta l'índex més baix és la de Manresa.

- El P.S.C., és el quart partit. Com la resta de partits, són realment poc atractius de cara a captar els possibles vots dels Pioners i Caravel·les. El panorama que es presenta en les diferents Demarcacions és el següent:

Barcelonès I	2'7%	(el global és 2'5%)
Barcelonès II	5'7%	
Barcelonès III	12'5%	
Baix Llob./Garraf/Penedès....	2'5%	
Manresa	3'4%	

En les Demarcacions del Barcelonès IV, Girona, Lleida/Solsona/Urgell, Tarragona, Vallès/Maresme i Vic no hi ha cap resposta que presenti una possible opció de vot per el P.S.C. Només

en la Demarcació del Barcelonès III hi trobem un índex mínimament elevat.

- I.C. es presenta com la cinquena opció de vot. La seva situació en les diferents demarcacions és la següent:

Barcelonès I.....	2'7%	(el global és l'9%)
Barcelonès II.....	2'8%	
Barcelonès III.....	2'5%	
Barcelonès IV.....	5'3%	
Girona.....	1'8%	
Lleida /Solsona/Urgell..	1'5%	
Vallès/Maresme.....	5'4%	
Vic.....	3'%	

L'opció per I.C. no té un pes específic molt notable entre el col·lectiu de Pioners i Caravel·les. Només en la Demarcació del Barcelonès IV i en la del Vallès/Maresme presenta uns percentatges superiors al 5%. Caldria preguntar-nos, si en aquesta actitud hi ha una certa influència del fet que es tracta d'unes generacions "socialitzades" en un medi cultural, on les ideologies que podien influir i determinar unes opcions tradicionalment d'esquerres, per les causes que sigui, estaven mig enterrades o eren totalment absents.

Hi ha dues darreres opcions de vot, que podríem qualificar-les de totalment residuals. Es tracta del P.P. i del M.C.C., que donen uns índexs del 0'8% per al P.P., concentrant aquestes opcions de vot en les Demarcacions del Barcelonès III i Baix Llob./Garraf/Penedès; i un 0'6% per al M.C.C. , present en les Demarcacions del Barcelonès I, Barcelonès II i en la de Lleida/Solsona/Urgell.

Més d'un 25% de respostes han optat pel "no voto". Abans ja hem parlat de la confusió que aquesta opció pot presentar. Però és interessant veure en quines Demarcacions, aquesta opció, presenta uns índexs més elevats. La Demarcació del Barcelonès II és la que té l'índex més elevat, un 62'8%, seguida de la de Lleida/Solsona/Urgell amb un 35'4%, Barcelonès I amb un 35'1% i Vic amb un 33'3%

La resta de Demarcacions es situen per sota del percentatge global. No podem valorar fins a quin punt aquest pot tenir, o no, una certa incidència en les altres possibilitats de resposta. De fet la Demarcació del Barcelonès II, és la que presenta els índexs més baixos d'opció de vot per C.I.U i E.R.C. i el més alt de "no voto".

Si contemplem l'opció de vot tenint en compte la sectorització geogràfica, trobem que les opcions de vot presenten exactament la mateixa gradació de prioritats:

- E.R.C., opció majoritària, amb 46'8% de possibles votants, és en els Municipis de 1.000 a 5.000 habitants amb un 75%, en les

poblacions de més de 100.000 habitants amb un 68'7% i en les 25.000 a 50.000 on hi trobem més adeptes.

- C.I.U., amb un 12% a nivell global, és en les poblacions de 5.000 a 10.000, amb un 19'4%, i en les de 10.000 a 25.000, on hi trobem més presència de Pioners i Caravel·les, que optarien per aquesta coalició electoral.

- La resta de partits , encara que a molta distància dels dos precedents, traurien els vots de les poblacions que componen l'Area Metropolitana. Aquesta circumstància és notable, principalment per referència al partit dels Verds, opció que també té un pes notori en els Municipis de més de 100.000 habitants.

3.3.2.- Els temes més importants al nostre país:

Era una pregunta totalment oberta, no es presentava cap llistat de possibles temes; només s'els demanava que apuntessin tres temes que, personalment, creien eren importants al país.

Una pregunta d'aquest tipus, plantejada obertament i a unes persones de 14 a 17 anys, permet esperar un ventall molt ample, divers, incoherent i insospitat de respostes.

El resultat ha estat realment aquest. La temàtica que ha sortit va des de la independència de Catalunya i l'atur fins al sexe, passant per la sequera i la música.

Aquesta diversitat feia molt difícil, per no dir impossible una anàlisi a partir de tenir en compte tots i cada un dels temes enumerats. Evidentment que unes temàtiques surten amb més insistència que altres, però tampoc seria correcte no tenir en compte tota la globalitat de la temàtica expressada.

Hem de deixar molt clar que el tema "predominant" i que majoritàriament s'apunta com a primer és la "Independència de Catalunya". De fet, si el partit més conegut i l'opció de vot preferent era E.R.C, la temàtica més important per al país no podia ser una altra. Aquesta és una línia molt clara que es pot observar en tot el que fa referència a sensibilització política i visió del país.

Sembla, realment, que constitueix el marc de referència "utòpic", a partir del qual els Pioners i Caravel·les, en aquest moment de la seva vida, van llegint la realitat que els envolta i tenen un punt de referència que dona sentit a la seva vida i estructura la seva naixent personalitat. Dit sigui de pas, que això no suposa, en absolut, que tot això no pateixi una transformació, i que d'aquí uns anys siguin uns Convergents convençuts.

A grans trets, la independència es situa en primer lloc dels temes també mencionats en primer lloc. Segueix l'Ecologia o els temes de medi ambient i posteriorment la resta.

Però aquesta visió no seria justa, ja que són molts els tems que han sortit. Això ha permès "fer un tipologia temàtica" que, amb totes les reserves possibles, ajuda a perfilar millor la imatge de totes les qüestions que s'han expressat.

Hi ha temàtiques que eren difícils de tipificar. Malgrat aquestes dificultats hem cregut que la tipologia que a continuació especifiquem responia força a les temàtiques expressades. En cada tipologia subratllem les temàtiques que han estat expressades en primer lloc més repetidament.

1. Problemes econòmics-socials. Hem preferit aquesta expressió a la de problemes socials, ja que comporten directa o indirectament un transfons econòmic. La temàtica que hem agrupat en aquest tipus són les següents:

- atur, crisi, pobresa, treball, economia, indigència, fam, millora social.

2. Problemàtica social. Hem agrupat en aquesta tipologia, els temes que comporten un malestar, que dificulten les relacions socials i que són símptomes d'un mal funcionament de la dinàmica de la nostra societat.

- delinqüència, sida, drogues, tribus urbanes, discriminació, xenofòbia, inseguretat.

3. Problemes ètics-polítics. Segurament que algunes de les temàtiques d'aquesta tipologia podrien enquadrar-se en altres apartats, o bé constituir-ne un de propi. Però ens ha semblat que amb una perspectiva més ample, podien incloure's aquí.

- corrupció, pau, impostos, llibertat, política, puja de la dreta, terrorisme, civisme, avortament, armament, comunisme.

4. Problemàtica de Catalunya. Hi hem inclòs els que feien referència concreta del país.

- independència, autonomia, llengua, costums i tradicions.

5. Problemàtica del Medi Ambient. Els temes expressats han estat generalment molt clars i concrets.

- ecologia, energies, sequera, incendis.

6. Problemàtica variada. Es com una mena de calaix de sastre on hi hem inclòs tot el que presentava moltes dificultats per encaixar en alguna de les tipologies anteriors. La majoria de temes han estat esmentats molt poques vegades.

- joventut, sexe, masclisme, violació, història, estudis, esports, cultura, malalties, música, noies, religió, nois, "skate", sectes, tabac, turisme, loteria, pagesia.

Una lectura de les temàtiques que en cada una de les tipologies es presenten com a més esmentades, podem veure que dona una certa coherència amb els problemes que realment presenta el país. Això no implica que realment aquesta sigui la problemàtica que els preocupa

molt, però sí que possiblement són els problemes dels que més senten a parlar i dels que més viuen a través dels mitjans de comunicació.

Hem deixat molt clar que la qüestió de la "Independència" era el tema predominant. Però si tenim en compte la tipologia prèviament establerta, amb els diferents temes que acumulaven, l'ordre de prioritats és el següent:

- Problemes socials
- Problemàtica de Catalunya
- Problemàtica econòmica-social
- Problemàtica del Medi Ambient
- Problemes varis
- Problemàtica ètico-política.

Aquest ordre de prioritats no és el mateix, si considerem tant les diferents Demarcacions en les que el Moviment està sectoritzat com si considerem les diferents Arees Geogràfiques:

Les prioritats que podem observar si considerem les diferents Demarcacions és la següent:

- Barcelonès I: Problemes socials
Problemàtica de Catalunya
Problemàtica del Medi Ambient
Problemàtica econòmico-social
Problemàtica ètico-política
Problemes varis
- Barcelonès II: Problemes socials
Problemàtica del Medi Ambient
Problemàtica econòmico-social
Problemes varis
Problemàtica de Catalunya
Problemàtica ètico-política
- Barcelonès III: Problemes socials
Problemàtica econòmico-social
Problemàtica de Catalunya
Problemàtica del Medi Ambient
Problemàtica ètico-política
Problemes varis
- Barcelonès IV : Problemàtica econòmico-social
Problemes varis
Problemàtica ètico-política
Problemàtica del Medi Ambient
Problemàtica de Catalunya
Problemàtica Social

- Baix Llobregat/
Garraf/Penedès: Problemàtica de Catalunya
Problemàtica econòmico-social
Problemes varis
Problemàtica del Mèdi Ambient
Problemàtica social
Problemàtica ètico-política
- Girona: Problemàtica de Catalunya
Problemàtica del Mèdi Ambient
Problemes varis
Problemàtica social
Problemàtica econòmico-social
Problemàtica ètico-política.
- Lleida/Solsona
/Urgell: Problemàtica econòmico-social
Problemàtica social
Problemàtica de Catalunya
Problemàtica ètico-política
Problemes varis
Problemàtica del Mèdi Ambient
- Manresa: Problemàtica social
Problemàtica de Catalunya
Problemàtica econòmico-social
Problemes varis
Problemàtica ètico-política
Problemàtica del Mèdi Ambient
- Tarragona: Problemàtica de Catalunya
Problemàtica del Mèdi Ambient
Problemàtica ètico-política
Problemes varis
Problemàtica social
Problemàtica econòmico-social
- Vallès/Maresme: Problemàtica de Catalunya
Problemàtica social
Problemàtica del Mèdi Ambient
Problemàtica econòmico-social
Problemes varis
Problemàtica ètico-política.
- Vic: Problemàtica de Catalunya
Problemes varis
Problemàtica del Mèdi Ambient
Problemàtica social
Problemàtica econòmico-social
Problemàtica ètico-política.

Les prioritats varien molt d'una Demarcació a l'altra. No obstant, sí que podem observar una certes constants segons es tracti d'unes o altres Demarcacions. A les Demarcacions més properes a la connurbació barcelonina hi trobem una certa prioritització de les problemàtiques socials i econòmico-socials mentre que en les restants s'insinua un clar predomini de les problemàtiques que fan referència a Catalunya.

Aquesta constatació la podem contrastar si considerem aquestes prioritats en les diferents Arees Geogràfiques. El panorama és el següent:

- Area Metropolitana: Problemàtica social
Problemàtica econòmico-social
Problemàtica del Medi Ambient
Problemàtica de Catalunya
Problemes varis
Problemàtica ètico-política.
- Municipis de
menys de 1.000 Hab.: Problemàtica ètico-política
Problemàtica social
Problemàtica econòmico-social
Problemàtica del Medi Ambient
Problemes varis
Problemàtica de Catalunya
- Municipis de
1.000 a 5.000 Hab.: Problemàtica de Catalunya
Problemàtica econòmico-social
Problemàtica social
Problemàtica del Medi Ambient
Problemes varis
Problemàtica ètico-política
- Municipis de
5.000 a 10.000 Hab.: Problemàtica social
Problemàtica econòmico-social
Problemàtica de Catalunya
Problemàtica ètico-política
Problemes varis
Problemàtica del Medi Ambient
- Municipis de
10.000 a 25.000 Hab.: Problemàtica de Catalunya
Problemàtica del Medi Ambient
Problemàtica econòmico-social
Problemàtica social
Problemes varis
Problemàtica ètico-política
- Municipis de
25.000 a 100.000 Hab.: Problemàtica de Catalunya

Problemàtica social
Problemàtica del Medi Ambient
Problemàtica econòmico-social
Problemàtica ètico-política
Problemes varis

Municipis de
més de 100.000 Hab.: Problemàtica de Catalunya
Problemes varis
Problemàtica social
Problemàtica del Medi Ambient
Problemàtica ètico-política
Problemàtica econòmico-social

Es difícil valorar fins a quin punt la ubicació dels Agrupaments en les diferents Arees Geogràfiques incideix en la prioritització d'un tipus de problemàtica. El fet, per exemple, de que la problemàtica referent a Catalunya ocupi el darrer lloc tant en els Pioners i Caravel·les pertanyents a Agrupaments ubicats en l'Àrea Metropolitana, la més densa en població, com en els ubicats en les poblacions de menys de 1.000 habitants, deu tenir motivacions diferents. Els ubicats en l'Àrea Metropolitana, possiblement estiguin més marcats per la problemàtica social que els rodeja. En canvi els de les poblacions de menys de 1.000 habitants possiblement viuen amb molta normalitat el fet català, i per ells no representa cap problema. La problemàtica social, concretada en la misèria, l'atur etc... possiblement que en aquests petits Municipis no sigui realment un "fet social", sinó que es tracta més aviat del problema d'unes persones concretes sense cap més transcendència.

Malgrat que segons com analitzem les respostes es pugui tenir la sensació d'una certa "inconsciència", principalment en l'aigua-barreja del que hem tipificat com a "Problemes varis", es constata un coneixement i una sensibilitat important per tota una problemàtica que pateix la societat catalana.

Certament que la "Independència de Catalunya", es perfila com un denominador comú en la majoria de respostes. Però quan s'agrupen per temàtiques els diferents problemes, el pes de les qüestions socials, ètiques, ecològiques...és realment important. Segurament que això no passaria si contempléssim, aïlladament, tots i cada un dels problemes esmentats. Però això no ens donaria la imatge real de "quins són els problemes, segons el punt de vista, dels Pioners i Caravel·les", que són importants a Catalunya. Tota una altra qüestió seria esbrinar, si quan han expressat un problema concret, tenen coneixement del que diuen, o senzillament l'esmenten perquè n'han sentit parlar.

3.4.- EL FET RELIGIOS

El Moviment de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi, com a Moviment Educatiu, té una opció clara per la confessionalitat. Tal com diu el text de Llei, "Vivim la nostra fe i respectem la dels altres".

"L'opció per la fe que proposa el Moviment, és oberta, dinàmica, transformadora. Cadascú evoluciona per camins diferents amb ritmes diversos.....Respectem aquests processos a l'hora que posem els esforços per desenvolupar en els nois i les noies uns valors trets de l'Evangelí. Proposem un model de vida: Jesucrist. I en un àmbit per viure-ho: l'Església, una Església oberta a una problemàtica humana". (Minyons Escoltes/Guies Sant Jordi. Fundació de Serveis de Cultura Popular. Barna 1992. pàg. 22)

Es en aquest context que cal situar els resultats de l'enquesta portada a terme, i que a continuació analitzem. Les preguntes que feien referència al fet religiós eren de la 29 a la 32. Aquestes eren preguntes molt senzilles i anaven adreçades a detectar, per una part l'actitud i vivència de la fe, i per altra la seva vinculació a alguna activitat o moviment d'Església, al marge de la seva pertinença al Moviment de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi.

3.4.1.- Actitud envers la Fe i significat d'aquesta Fe

L'actitud personal envers la fe la valorem, no a partir d'una pràctica religiosa, sinó senzillament de com es consideren ells personalment; creients o no creients. Es una manera molt senzilla de detectar la seva actitud personal, però a la vegada més clara, ja que esbrinar si es consideren ateus o agnòstics..etc.. es barrejar conceptes que en la majoria de casos no es coneix realment que volen dir.

A nivell global les respostes han estat les següents.

Es consideren creients.....	43'5%
No creients.....	28'5%
No ho saben.....	28'5%

Són menys de la meitat, dels que han respost l'enquesta, que es defineixen com a creients. Es molt expressiva la resposta del 28% que no saben "com considerar-se si creients o no creients". Es una actitud que, en certa manera, podríem dir que és normal que s'iniciï en aquesta edat. No ha estat possible veure en quina edat és més pronunciada cada una de les actituds reflexades en les respostes, i això no ens permet veure si hi ha una correspondència, més o menys clara, que ens indiqui que a més edat hi correspon més l'actitud de "no ho saben o que es defineixen clarament com a no creients".

El que sí queda molt clar, és que les noies es defineixen més com a creients, el 50% enfront del 37'7% dels nois, i lògicament el

percentatge de no creients correspon majoritàriament als nois; el 35'2% per part dels nois enfront del 20'9% per part de les noies. Curiosament la resposta que podríem qualificar de la indefinició, "no saben si som creients, o no", és més alta en les noies, el 29%, que en els nois, el 27'1%.

Aquestes diferències que trobem, considerant la variable sexe, és comú en totes i cada una de les Demarcacions i Arees Geogràfiques.

La definició enfront a la fe, presenta unes remarcables diferències segons es tracti d'una o altra Demarcació. Senyalem a continuació quines són les Demarcacions que despunten en cada una de les possibles definicions enfront de la fe.

Les Demarcacions on hi trobem uns índexs més alts de respostes afirmatives són:

Baix Llob./Garraf/Penedès.....	51'6%	(global, 43'5%)
Lleida/Solsona/Urgell.....	48'2%	
Manresa.....	53'6%	
Vic.....	58'3%	

Les Demarcacions on hi trobem uns índexs de respostes negatives més elevats són:

Barcelonès I.....	42'3%	(global, 28'5%)
Barcelonès II.....	37'5%	
Girona.....	31'8%	
Vallès/Maresme.....	40'%	

Les Demarcacions on hi trobem els índexs de respostes "indefinides" més elevat són les següents:

Barcelonès II.....	30'%	(global, 28'%)
Barcelonès III.....	33'3%	
Barcelonès IV.....	37'%	
Girona.....	30'3%	
Lleida/Solsona/Urgell.....	32'5%	
Tarragona.....	40'%	

La mateixa anàlisi tenint en compte les diferents Arees Geogràfiques ens dona el resultat següent:

Les Arees amb uns índexs més elevats de respostes positives (es defineixen com a creients) són les següents:

Municipis de menys de 1.000 hab.....	52'2%	(global, 43'5%)
Municipis de 5.000 a 10.000 hab.....	51'3%	
Municipis de 10.000 a 25.000 hab.....	54'3%	

Els índexs més elevats de respostes negatives (no creients) les trobem en les Arees següents:

Area Metropolitana.....34'1% (global, 28'5%)
Municipis de 25.000
a 100.000 hab.....33'3%

Les respostes "indefinides" (no ho saben) les trobem majoritàries en les següents Arees:

Area Metropolitana.....31'7% (Global, 28'%)
Municipis de menys
de 1.000 hab.....30'4%
Municipis de 1.000
a 5.000 hab.....30'8%
Municipis de 5.000
a 10.000h.....30'8%

Tant si contemplem la sectorització a partir de les Demarcacions, com si ho fem a partir de les Arees Geogràfiques, sembla que hi ha un denominador comú força clar; com més "urbanes" són les Demarcacions o Arees, més presència de respostes dels nois i noies que es defineixen "no creients". Aquesta situació la trobaríem en qualsevol col·lectiu de qualsevol edat, situat en el mateix medi.

No tenim elements que ens permetin analitzar si algun altre factor, alguna altre variable, dins de l'Agrupament o del Moviment mateix, poden incidir en aquests resultats. Per altra part, és evident que en la societat catalana de finals de segle el fet religiós explicitat en la fe cristiana, no és un punt de referència important. Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi formen part d'aquesta societat.

En l'estudi que la Direcció General de Joventut de la Generalitat de Catalunya, va encarregar al Gabinet d'Estudis Socials, quan s'analitza la definició religiosa dels joves, i s'observa el grup de nois i noies de 15 a 17 anys, el 56'7% dels joves enquestats es defineixen com a creients. Aquest índex es situa en 13 punts per damunt dels resultats de l'enquesta portada a terme a Pioners i Caravel·les, on es declaren creients 43'5% dels enquestats. El que l'estudi sobre la joventut no contempla és la possibilitat "del no saber com definir-se"; només contempla el si o el no. Això fa que no es pugui portar a terme una total comparació de les dades.

El significat de la fe, es recollia a través de la resposta que els Pioners i Caravel·les varen donar a la pregunta de, "Què és per tu la fe". Lògicament aquesta pregunta hauria d'ésser contestada únicament per els que es definien com a creients. Però tal com la pregunta estava plantejada donava opció a que fos contestada per tots. Les possibles respostes no eren de lliure elecció sinó que estaven enquadrades en sis possibilitats, on hi tenien cabuda també

les possibles respostes dels que es confessaven no-creients. Per aquests motius les dades que a continuació analitzem fan referència a tot el col·lectiu enquestat. Això fa difícil valorar realment la vivència que per els creients comporta el fet de creure, però com a contrapunt ens pot reflexar com es percebuda aquesta qüestió de la fe, per tot el col·lectiu de Pioners i Caravel·les.

El ventall de les respostes és el següent:

- Un compromís.....22'3%
- Una expressió personal...42'8%
- Una pràctica..... 7'1%
- Un fet cultural..... 7'3%
- Una institució..... 2'%
- Res.....18'5%

Tal com hem dit, no podem valorar aquesta resposta a partir del considerar-se creient, no-creient o que no saben bé on situar-se. Malgrat aquesta dificultat, pensem que és molt remarcable que, per la majoria la fe és "un compromís o una expressió de la persona". La dimensió personal d'aquesta concepció de la fe, contrasta amb les altres respostes que fan referència a una dimensió més "social-institucional", que només acaparen un 16% de les respostes. El 18'5% dels que diuen que la fe, "no és res", entra perfectament en la dimensió dels que es confessen "no creients".

Entendre la fe com "un compromís", no presenta cap diferència significativa, si mirem per separat les respostes dels nois i de les noies. No podem dir el mateix pel que fa referència a la comprensió de la fe "com una expressió de la persona". Aquesta manera d'entendre la fe és més comuna entre les noies. Que la fe no representa "res", és més propi dels nois, que si recordem era el col·lectiu on hi trobàvem també la majoria dels que es confessaven "no creients".

La fe com a compromís presenta uns índexs més elevats que el global, en les Demarcacions següents:

- Barcelonès IV.....28'% (global, 22'3%)
- Baix Llob./Garraf/Penedès....25'3%
- Vic.....31'4%

La fe com a "expressió de la persona", sobresurt en les Demarcacions següents:

- Barcelonès I.....50'% (global, 42'8%)
- Barcelonès III.....53'1%
- Manresa.....54'1%

La consideració de la fe com una pura pràctica, que a nivell global presentava un índex molt baix, un 7'1%, en la única Demarcació que

hi trobem un cert relleu, és en la de Lleida/Solsona/Urgell, amb un 14'8%

La fe com a "fet cultural", que és la manera com l'entenen un 7'3% dels Pioners i Caravel·les enquestats, aquest índex creix en les Demarcacions del Barcelonès III, on presenta un 10'2% i en la Demarcació de Vic amb un 22'8%

Veure i entendre la fe com "una institució", que suposem s'identifica amb l'Església, sobresurt en les Demarcacions del Barcelonès I, amb un 6'5%, i en la de Lleida/Solsona/Urgell amb un 4'9%. A nivell global el percentatge es mou en un 2%

La "nul·la significació" de la fe, lògicament la trobem en les Demarcacions en les que més presents hi eren les respostes dels no creients i dels que no sabien ben bé com posicionar-se.

Barcelonès II.....	23'1%	(global, 18'5%)
Girona.....	23'8%	
Lleida/Solsona/Urgell.....	23'4%	
Tarragona.....	28'%	
Vallès/Maresme.....	27'8%	

Si contemplem les diferents Àrees Geogràfiques ens trobem amb el següent panorama:

La fe com a compromís presenta uns índexs més rellevants en les Àrees següents:

Municipis de 5.000 a 10.000 hab.....	32'5%	(global, 22'3%)
Municipis de 10.000 a 25.000 hab.....	27'3%	

L'índex més baix el presenten els Municipis entre 1.000 i 5.000 habitants.

La fe com expressió de la persona obté un relleu significatiu en:

Àrea Metropolitana.....	45'9%	(global, 42'8%)
Municipis de 25.000 a 100.000 hab.....	51'5%	

L'índex més baix el trobem en els Municipis de menys de 1.000 habitants i en els més grans de 100.000 habitants.

La fe com a "una practica", té una certa importància en els Municipis de menys de 1.000 habitants i en els de més de 100.000 habitants.

La fe com a fet cultural, té una certa importància en els Municipis de 1.000 a 5.000 habitants i en els de 10.000 a 25.000 habitants,

mentre que la fe com una "institució" només té un cert pes en els Municipis de menys de 1.000 habitants.

Si relativitzem tant el pes dels índexs que fan referència , a la fe com a pràctica, com a fet cultural...etc... és perquè si a nivell global els índexs eren ja poc importants, el fet de que en determinades Demarcacions o Arees Geogràfiques presentin un pes més significatiu, això no suposa un "característica" remarcable d'aquella Demarcació o Area Geogràfica.

3.4.2.- Vinculació amb la Institució-Església:

Segurament que parlar de la vinculació amb la Institució-Església, pot portar a uns certs mal-entesos. Però ens ha semblat que era la millor manera d'expressar el contingut del que a continuació analitzarem.

Tot el que fa referència a l'opció de creure ho hem tractat en l'apartat anterior. Per altra part, Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi és un Moviment confessional, podem dir que és un Moviment d'Església. Però això, no ens ha de fer pensar que, per aquest motiu, el noi/noia que pertany al Moviment està ja vinculat a l'església. El noi-noia que forma part de Pioners i Caravel·les, no per aquest fet es sent vinculat a la institució eclesiàstica.

Aquest és el motiu pel que en l'enquesta s'els hi han plantejat un parell de preguntes que ens poden aportar elements que ens permetin apropar-nos i conèixer fins a quin punt aquest col·lectiu està vinculat amb les activitats de l'Església.

Les preguntes feien referència a dues realitats molt concretes. Per una part , "l'assistència a catequesi", i per altra "la pertinença a algun moviment de l'Església".

A la pregunta de si assisteixen a la CATEQUESI, les respostes han estat aquestes:

	Total%
- Si.....	23'%
- No.....	77'%

No arriba a una quarta part els que van a catequesi. Com sempre que es toca el terreny religiós, la diferència entre nois i noies (homes/dones), és notable. L'assistència a catequesi és dona més en el cas de les noies, 27'1%, que en els nois, 19'4%

Cal tenir present que les coses han canviat, i el que 15 o 20 anys enrera era normal i quasi "obligatori" en el terreny religiós, avui en dia es situa cada cop més en el terreny de la lliure elecció personal. En el cas concret de la catequesi, segurament que els pares hi juguen un paper important. Podríem dir que no solament en

el cas de la catequesi, sinó també en tot el que fa referència a la fe.

Les Demarcacions on l'assistència a la catequesi és més notable són:

Barcelonès IV.....	32'1%
Baix Llob./Garraf/Penedès.....	35'9%
Girona.....	40'9%
Vic.....	37'8%

La no assistència a la catequesi destaca en les Demarcacions de: Barcelonès I amb un 90'2%; Barcelonès II amb un 92'5%; Barcelonès III amb un 94'2%; Lleida/Solsona/Urgell amb un 84'5% i la del Vallès/Maresme amb un 89'7%

Si ens fixem en les Arees Geogràfiques, podem senyalar el bloc de Municipis de menys de 25.000 habitants com els llocs on l'assistència a la catequesi té una certa importància.

A l'altre extrem, on els nois/noies van menys a la catequesi, és en els Municipis de més de 100.000 habitants i en tota la zona de l'Area Metropolitana.

Apuntàvem que en la qüestió de l'assistència a la catequesi, i generalment en tot el que fa referència a la fe, l'actitud i les vivències de la família, poden ser un factor important. També s'ha de fer esment, principalment pel que fa referència a l'assistència a la catequesi, el paper que hi pot jugar la parròquia, els responsables de la parròquia...etc...No pretenem dir que tot depengui d'aquesta, però sí que "l'actitud evangelitzadora" de l'església, concretada en la parròquia, pot tenir la seva importància. Caldria veure en quins llocs van a catequesi els que han respost afirmativament, això ens aportaria més elements de valoració.

En quan a la pregunta de si "formen part, o participen, en algun moviment d'Església", les respostes segueixen la mateixa tònica, i pràcticament amb els mateixos percentatges, distribució per Demarcacions i Arees Geogràfiques...etc...Fins a cert punt podríem parlar d'una copia dels resultats anteriors.

Suposem que no hi ha hagut confusió de les preguntes per part dels que han contestat l'enquesta.

Les respostes es distribueixen de la manera següent:

	Total%
Si hi participen.....	24'2%
No hi participen.....	75'8%

Les característiques per Demarcacions són les mateixes que es donaven en el cas de l'assistència a catequesi, però cal fer esment

de la Demarcació de Tarragona on hi trobem l'índex més baix de participació en els moviments d'Església.

En tota aquesta temàtica, principalment en el que es refereix a la participació en algun moviment d'església, caldria saber quins són els moviments que funcionen no solament en les diferents Demarcacions, sinó també en tots i cada un dels pobles, barris i ciutats on aquests Agrupaments estan ubicats. I això per una raó molt senzilla, si no hi ha cap moviment que funcioni, serà molt difícil que hi puguin participar.

Una dada que no ens consta, i que seria interessant conèixer és, quins són els moviments en els que, els Pioners i Caravel·les que han respost afirmativament, participen.

Malgrat les semblances que hem pogut constatar en les respostes a les dues preguntes que fan referència a la qüestió religiosa, sembla que s'insinua clarament, dins els límits que les poques respostes ens imposen, una dimensió "personalista" de la fe, i a la vegada una dimensió que comporta un "estil de vida" a través del compromís. En definitiva, una fe poc institucionalitzada: no ens consta si aquesta fe, també l'expressen a través de la pràctica ritual, però això no treu la dimensió personal i compromesa explicitada de manera clara.

3.5.- LA VIDA DINS EL MOVIMENT ESCOLTA

Per a caracteritzar la vida dins el moviment escolta, farem referència a les dades obtingudes de l'anàlisi de les preguntes 33 fins a la 43 de l'enquesta. Aquestes preguntes van dirigides a conèixer, el temps de pertinença a l'agrupament i a la unitat; motivació i significació que té el moviment per col·lectiu de Pioners i Caravel·les; coneixement de l'organització i dinàmica de l'unitat; que significa per ells la unitat i com la valoren, i en darrer terme quin és el seu nivell de compromís en la vida escolta.

Tots aquests aspectes ens poden ajudar a comprendre com veuen i viuen la seva pertinença a un Moviment educatiu i per altra part ens pot ajudar a entendre fins a quin punt la tasca educativa té un ressò en la vida d'aquests nois i noies.

3.5.1.- Temps de pertinença a l'Agrupament:

No hi ha dubte que la dimensió temporal pot ser un element que influeixi en l'assimilació dels valors i actituds que el moviment intenta encomanar.

Els Pioners i Caravel·les dels Agrupaments enquestats ofereixen aquest ventall.

- Menys d'un any.....4'1%
- De 1 a 3 anys.....22'8%
- De 4 a 6 anys.....36'8%
- De 7 a 9 anys.....34'2%
- Més de 9 anys..... 2'1%

El gruix fort es dona en els que porten entre 4 i 9 anys a l'Agrupament. Són quasi les tres quartes parts, exactament un 70% Com a mínim, això vol dir, que han passat ja, per les unitats de Rangers i Noies Guies, i molts també per la de Llops i Daines. Aquesta situació és menys probable en el grup que hi porta menys de 3 anys. Aquest fet, el podríem analitzar amb més exactitud si ens fos possible relacionar les edats per el temps de pertinença a l'Agrupament. El que si sembla, es que podem parlar d'un grup important que fa temps que "rep l'educació del Moviment".

Per Demarcacions, es poden apreciar unes diferències. Es molt possible que en "el temps que porten a l'Agrupament", hi pugui influir també la història de cada un dels Agrupaments; quan varen començar...quines han estat les etapes...les possibles crisis que hagin passat...etc..

Senyalem els trets més significatius en cada una de les Demarcacions. Cal que tinguem en compte que tant en els que hi porten menys d'un any com en els que n'hi porten més de 9, els índexs són molt poc rellevants.

- Menys d'un any: les Demarcacions que presenten uns índexs més elevats que el global són; Vic (13'9%), Barcelonès III (9'8%) i Tarragona (8'3%)

- D'1 a 3 anys: les Demarcacions que presenten el gruix més importants són les del Barcelonès I (39'6%), Barcelonès II (27'5%), Barcelonès III (35'3%), Barcelonès IV (29'6%) i la de Tarragona (29'2%)

- De 4 a 6 anys: aquest temps de pertinença a l'Agrupament és important en les Demarcacions de Girona (42'8%), Lleida/Solsona/Urgell (44'%), Manresa (42'4%) i en la del Vallès/Maresme (42'1%)

- De 7 a 9 anys: té una importància relativa en les Demarcacions del Barcelonès IV (40'7%), Girona (41'3%), i a la de Lleida/Solsona/Urgell (40'5%)

Una lectura molt lleugera d'aquestes dades, ens perfila a grans trets dues línies clares; per una part les Demarcacions de Barcelona, junt amb la de Tarragona, són les que pesen en el període que marquen d'1 a 3 anys de pertinença a l'Agrupament. Per altra part les de Girona, Lleida/Solsona/Urgell, Manresa i Vallès/Maresme marquen el període de 4 a 6 anys de pertinença a l'Agrupament.

Seguint aquesta mateixa tònica, són els agrupaments de l'Àrea metropolitana, els que sobresurten en el període de 1 a 3 anys, junt amb els municipis d'entre 5.000-10.000 habitants. Els Agrupaments ubicats en els municipis de 5.000-10.000 habitants i en els municipis de 25.000 a més de 100.000 habitants, són els que presenten els índexs més notables de 4 a 6 anys.

Els agrupaments dels municipis més petits, de menys de 1.000 habitants, són els que presenten els índexs de "veterans" més important.

3.5.2.- Anys de pertinença a la Unitat:

Abans de realitzar l'anàlisi temporal dels Pioners i Caravel·les a la Unitat, hem de fer referència al fet de que aquesta anàlisi, no ens podrà aportar la "veterania" dels Pioners i Caravel·les, ja que per a realitzar això, és imprescindible una sèrie de correlacions (edat-anys unitat) que no disposem.

Les dades sobre aquest aspecte són les següents:

Temps Unitat:	Total%
Menys d'un any	7,6
Un any	40,5
Dos anys	32,8
Tres anys	17,1
Més de tres anys	2

Podem observar de les dades, que el grup més fort és el que porta entre 1 i 2 anys a la Unitat, que representen gairebé, les tres quartes parts, exactament un 73,3%

Com comentàvem anteriorment, no ens és possible saber si els Pioners i Caravel·les, són nois i noies que han entrat directament a la Unitat o si ja han passat per altres Unitats de l'Agrupament. La correlació entre les dues variables, anys de pertinença a l'Agrupament i anys de pertinença a la Unitat, ens podria clarificar la situació.

Malgrat tot, tenint present les dades que hem exposat al llarg d'aquest anàlisi, sobretot pel que fa referència a l'edat mitja dels nois i noies de l'Unitat Pioners i Caravel·les (15 anys); i el temps mig que fa que estan a l'Agrupament (entre quatre i nou anys), podríem atrevir-nos a dir que el gran gruix de la Unitat, està formada per nois i noies que ja fa alguns anys que formen part de l'Agrupament. Ara bé, això no podem assegurar-ho.

Veiem ara, per Demarcacions i Àrees Geogràfiques, quines diferències podem apreciar, farem referència, a les Demarcacions que més pes, tenen en cada grup temporal, respecte la mitja:

Temps Unitat:	Demarcacions:
Menys d'1 any	Vic (19,4%)
	Barcelonès III (18,4%)
	Mun.-1.000 hab (17,4%)
1 any	Barcelonès IV (56%)
	Manresa (54%)
	Mun. 5.000-10.000 hab(62,5%)
2 anys	Lleida/Solsona/Urgell (51,8%)
	Mun. més 100.000 hab (48,1%)
	Mun. 10.000-25.000 hab (40,8%)
3 anys	Vallès/Maresme (29,7%)
	Mun. menys 1.000 hab (26,1%)
	Mun. més 100.000 hab (25%)
Més de 3 anys	Vallès/Maresme (5,4%)
	Mun. menys 1.000 hab (4,3%)
	Mun. 1.000-5.000 hab (4%)

3.5.3.- Motivació que porta als nois i noies ha anar a l'Agrupament:

Aquest aspecte és fonamental per a saber mitjançant quina via, els nois i noies van arribar a l'Agrupament.

Trobem que el paper que hi juguen els pares en aquest aspecte, és important, veurem, com la majoria del col·lectiu, va arribar a l'Agrupament perquè els pares els hi van encaminar.

Hauria estat interessant saber quin percentatge dels pares, havia estat membre del Moviment Escolta. Segurament aquest aspecte influeix a l'hora de que els pares encaminin als fills cap un o altre Moviment.

En aquest aspecte, les variables socio-culturals tenen un paper importantíssim, ja hem vist com el Col·lectiu, acull un sector concret de la població.

Veiem ara, les dades sobre quins elements condueixen als nois i noies cap a l'Agrupament:

	Total %
Els amics ja hi eren	19,3
Els pares els han encaminat	32,5
Una persona els va convèncer	24,6
Per casualitat	11,7
No ho sé	11,9

Es significatiu veure com per Demarcacions sobresurten una sèrie de diferències respecte aquestes dades globals:

- Els amics ja hi eren: les Demarcacions que representen el gruix més important són les de Lleida/Solsona/Urgell (28,7%) i la de Girona (24,6%).

Les Demarcacions que menys rellevància tenen són: Tarragona (8,3%) i el Barcelonès III (2%).

- Els pares els han encaminat: les Demarcacions que representen el gruix més important són les de Tarragona (50%) i el Barcelonès IV (44,4%).

Mentre que Vic (17,6%) és la que té una menor incidència en aquest aspecte.

- Una persona els va convèncer: les Demarcacions que tenen més pes són les del Barcelonès III (40,8%) i Vic (38,2%).

El Barcelonès IV (11,1%) és el que té un menor pes.

- Per casualitat: les Demarcacions que representen el gruix més important són les del Barcelonès II (20%) i Barcelonès III (16,3%).

La Demarcació que menys incidència té és la de Tarragona (4,2%)

- No ho sé: les Demarcacions que representen el gruix més important són les del Barcelonès III (14,3%) i el Barcelonès IV (22,2%).

En canvi la resta de les Demarcacions del Barcelonès presenten les xifres més baixes en aquest aspecte. Barcelonès I (7,8%) i Barcelonès II (2,8%).

Per Areas Geogràfiques, podem observar que en els municipis més petits, de menys de 1.000 hab, hi ha un clar predomini dels nois i noies que han arribat al col·lectiu per que els amics ja hi eren (31,6%), i una part important han respost "no ho sé" (42,1%).

L'orientació dels pares és decisiva en l'àrea metropolitana (36,4%), i en els municipis entre 1.000-5.000 hab (35,4%) i entre 5.000-10.000 hab (45,7%). També en els municipis de 25.000-100.000 hab trobem que l'orientació del pares és important (33,8%) i és també els Municipis on trobem un major pes del convenciment d'altres persones (29,6%).

En els Municipis més grans de 100.000 hab. hi ha dos factors principals pels que es produeix l'apropament a l'Agrupament: la influència dels amics (40,4%) i pel factor "casualitat" (15,8%)

3.5.4.- Significat de la pertinença a Pioners i Caravel·les:

El Moviment Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi, com a moviment educatiu, té uns objectius clars que defineixen cada una de les etapes. En cada una d'aquestes etapes, amb tot el respecte per la dinàmica personal dels nois i les noies, s'intenta que amb els mètodes i tècniques pedagògiques adients, els nois i noies vagin descobrint i assimilant nous valors estructuradors de la seva personalitat.

Quan parlem del significat que té per aquests nois i noies el fet de pertànyer a Pioners i Caravel·les, no és tant per veure fins a quin punt han assimilat els valors, pautes de conducta...etc.. sinó trobar els indicadors que ens permetin conèixer mínimament la seva actitud de cara a la Unitat. La pregunta, "què significa per tu Pioners i Caravel·les", tenia sis possibilitats de resposta. Els resultats són els següents:

- Viure uns valors diferents.....49'8%
- Ocupar el temps lliure..... 5'8%
- Tenir un lloc de diversió.....27'4%
- Poder sortir de casa..... 3'5%
- Un costum..... 3'7%
- No ho sé..... 9'8%

L'opció que té un pes específic important és clara: viure uns valors diferents. Per altra part, els que diuen "tenir un lloc de diversió" no exclou, per principi, el que també visquin uns valors diferents. Les opcions que es presenten com a més rutinàries i evasives, no són precisament les que tenen uns índexs significatius.

Si contemplem la sectorització per Demarcacions, la resposta que es concreta en "Viure uns valors diferents" és molt important en les Demarcacions de:

- Barcelonès II.....79'5%
- Tarragona.....65'2%
- Girona.....63'6%
- Barcelonès III....62'7%
- Vallès/Maresme....61'5%
- Vic.....51'3%

La resposta, "ocupar el temps lliure", és molt notòria en la Demarcació del Barcelonès IV, un 22'2%

"Tenir un lloc de diversió", és la resposta majoritària en la Demarcació de Lleida/Solsona/Urgell amb un 47'%

Les altres respostes, no presenten cap punta significativa en cap de les Demarcacions. Unicament les Demarcacions del Barcelonès III i Barcelonès IV, es signifiquen per la resposta del "No ho sé", amb un 15% i un 14'8% respectivament.

Si observem les Arees Geogràfiques, les dues tendències clares que es dibuixen són:

- en els Municipis de 5.000 a 100.000 habitants la resposta de "viure un valors diferents" mostren uns índexs força elevats: un 70'4% en els de 25.000 a 100.000 habitants; un 69'2% en els de 5.000 a 10.000 habitants i un 53'2% en els de 10.000 a 25.000 habitants.

- en els Municipis més petits, de menys de 1.000 habitants i en els de 1.000 a 5.000 habitants, la resposta "tenir un lloc de diversió", sobresurt notablement amb un 54'5% en els més petits i en un 38'5% en els de 1.000 a 5.000 habitants. Es una resposta molt lògica tractant-se de l'àmbit del que es tracta, on els llocs de diversió per aquests grup d'edat són inexistents.

3.5.5.- Organització de la Unitat:

Pel que fa referència a l'organització de la Unitat per EQUIPS, la resposta és la següent:

- Si.....85'2%
- No.....14'8%

L'organització de la Unitat per equips és quasi total en les Demarcacions de:

- Barcelonès II..... 97'5%
- Barcelonès III..... 98'1%
- Barcelonès IV..... 93'5%
- Tarragona..... 100%
- Vic..... 100%

Les respostes negatives més altes les trobem a Girona amb un 41'5%, i Manresa amb un 24'2%

Considerant els àmbits territorials, la Unitat organitzada per equips és total en els Municipis de 5.000 a 10.000 habitants, del 98'2% en els municipis de més de 100.000 habitants i del 94'6% en l'Àrea Metropolitana.

La no-organització de la Unitat per equips és més pròpia dels Municipis de dimensions reduïdes; el 65'2% dels que tenen menys de 1.000 habitants i el 65'4% dels que en tenen de 1.000 a 5.000.

De tots els que han contestat l'enquesta, el 49'5% diuen que tenen un CARREC DE RESPONSABILITAT a la Unitat. El 50'5% restant diuen que no en tenen cap. Hauria estat oportú, saber quina era aquesta responsabilitat en concret.

Les respostes afirmatives són més significatives en les Demarcacions de:

- Barcelonès II..... 69'2%
- Barcelonès III..... 86'1%
- Barcelonès IV..... 70'4%
- Tarragona..... 88%

Les Demarcacions amb més significació de respostes negatives són:

- Vic.....77'8%

- Vallès/Maresme.....76'3%
- B.Llob./Garraf/Penedès....64'8%
- Girona.....60'9%
- Manresa.....59'1%

Per Ambits Geogràfics les respostes afirmatives són importants en l'Àrea Metropolitana i en els Municipis de menys de 1.000 habitants. Les que diuen no tenir cap càrrec de responsabilitat despunten en els Municipis de 1.000 a 5.000 habitants i en els de 10.000 a 25.000 habitants.

Caldria veure fins a quin punt, el tenir una responsabilitat té alguna relació en el fet de que les unitats estiguin reunides per equips. Això explicaria, potser, el fet de que en un tipus de Demarcacions i Àrees, hi trobéssim un nombre més elevat de respostes afirmatives.

3.5.6.- Activitats que han fet els Pioners i Caravel·les amb altres Agrupaments:

La pregunta de l'enquesta que feia referència a aquests tipus d'activitats, era una pregunta en la que el que contestava l'enquesta podia respondre a més d'una opció. Degut a una manca de poder correlacionar més variables, ens hem quedat a un nivell molt descriptiu de la pregunta. Es per aquest motiu que ens mancarà aportar informació, sobre per exemple, si els que han realitzat activitats amb agrupaments de la resta de l'Estat Espanyol, són els mateixos que o han fet a Europa, o no. I com aquest tipus d'informació, altres correlacions que haguessin estat possibles.

Hem de fer referència també, al fet de que en aquesta pregunta, es on trobem un dels més elevats percentatges de nois i noies que no han contestat. Es per aquest motiu, que aquelles Demarcacions, que consten que no han fet activitats en alguns dels tipus establerts, no podem saber si realment no ho han fet o bé si el resultat ha estat distorsionat, per l'elevat nombre dels que no han contestat.

Les dades que fan referència a les activitats realitzades pel col·lectiu estudiat són les següents:

Activitats	Total%
Amb altres agrupament de Catalunya	52,4
Amb agrupaments de la resta de l'Estat Espanyol.....	12,3
Amb tots els P/C de la Demarcació	43,8
Amb grups escoltes Europeus	6,5

Aquestes mitges són comunes per les Demarcacions i les Àrees geogràfiques, excepte en dos casos en que trobem que aquestes s'inverteixen:

- En les activitats realitzades a la resta del'Estat espanyol la mitja per Demarcacions és del 12,3%, però per Areas Geogràfiques és del 3,4%

- El mateix passa amb les activitats realitzades a Europa, la mitja de les Demarcacions és del 6,5, però de les Areas Geogràfiques és del 13,3%

Observem la poca incidència que tenen les activitats relacionades amb grups o associacions europees. Es molt clar que la gran majoria de les activitats han estat fetes a Catalunya. Podem veure en les dades, la clara incidència que tenen les activitats fetes amb altres agrupaments de Catalunya i amb els Pioners i Caravel·les de la Demarcació.

Podem observar una sèrie de diferències entre Demarcacions i Areas Geogràfiques respecte aquests valors totals que acabem de veure:

- Activitats realitzades amb altres agrupaments de Catalunya. Les Demarcacions que tenen més pes en aquest tipus d'activitats són: el Barcelonès I (71,2%); Vallès/Maresme (77,5%); Girona (69,7%) i Lleida/Solsona/Urgell (60%).

Respecte a Areas Geogràfiques hem de destacar, que aquestes activitats on tenen un major ressò, és en els Municipis més petits. Els municipis entre 1.000-5.000 hab (82,7%); els municipis de menys de 1.000 habitants (65,2%) i els de 25.000-100.000 hab (62,7%).

En quant a les Demarcacions i Areas Geogràfiques que tenen un índex més petit de participació en aquest tipus d'activitats hem de destacar el Barcelonès IV (21,4%); Barcelonès III (36,5%); Manresa (43,5%); Tarragona (36%) i Vic (43,2%). I els municipis entre 5.000-10.000 hab (40%) i l'Area metropolitana (45,7%)

- Activitats realitzades amb agrupaments de la resta de l'Estat espanyol. Pel que fa als Municipis hem de dir que la mitja és del 3,4%

La Demarcació i Area que tenen més pes són: el Barcelonès II (12,5%) i els Municipis de menys de 1.000 hab (13%).

En quant a les Demarcacions i Areas que tenen menys pes, aquestes són: el Baix Llob/Garraf/Penedès (1,1%); Lleida/Sols./Urgell (2,4%); Barcelonès III (3,8%) i Barcelonès IV (3,6%). Els municipis entre 1.000-5.000 hab (1,9%) i els municipis entre 10.000-25.000 hab (1,6%).

- Activitats realitzades amb tots els Pioners i Caravel·les de la Demarcació.

Les Demarcacions i Areas Geogràfiques que tenen més pes són: Vallès/Maresme (62,5%), Manresa (62,3%) i Vic (62,2%), i els municipis de més de 100.000 hab (59,3%) i els d'entre 5.000-10.000 hab (50%).

En quant a les Demarcacions i Arees que tenen menys pes, aquestes són: el Barcelonès IV (28,6%), i el Baix Llob/Garraf/Penedès i Lleida/Solsona/Urgell amb el mateix percentatge (37,6%).
I els Municipis més petits, els de 1.000-5.000 hab (34,6%), i els de menys de 1.000 hab (39,1%). Trobem també en aquest bloc a l'Àrea metropolitana (39,5%).

- Activitats realitzades amb grups o associacions escoltes europees. La mitja pel que fa als municipis es del 13,3%.
Les Demarcacions i Arees Geogràfiques que tenen un major pes són: el Baix Llob/Garraf/Penedès (17,2%) i Girona (13,6%). I els Municipis entre 10.000-25.000 hab (14,8%).

En quant a les que tenen un índex clarament inferior a la mitja trobem: Lleida/Solsona/Urgell (1,2%); Barcelonès I, i Barcelonès III (1,9%); Vic (2,7%) i Barcelonès IV (3,6%).
Pel que fa als Municipis, trobem en aquest grup als més petits i als més grans: municipis entre 1.000-5.000 hab (1,9%); municipis de menys de 1.000 hab (4,3%); Municipis de més de 100.000 hab (1,7%) i l'Àrea metropolitana (3,3%).

Podem observar Demarcacions i Arees Geogràfiques que no han realitzat activitats en alguns dels tipus establerts. Per exemple:

- El Barcelonès I, Girona, i Tarragona, no han realitzat activitats amb la resta d'agrupaments de l'Estat espanyol.

- Tarragona no ha realitzat activitats amb tots els P/C de la Demarcació.

- Tarragona, Vallès/Maresme, i els Municipis entre 5.000-10.000 habitants no han realitzat activitats amb grups escoltes europeus.

Podem observar com la Demarcació de Tarragona és la que menys activitats ha realitzat fora de Catalunya.

També és interessant establir les diferències que trobem per sexes (valors totals).

Activitats:	Nois	Total %	
		Noies	Total
Amb altres agrupaments de Catalunya	50,2	55,5	52,4
Amb Agrupaments de la resta de l'Estat espanyol	10,5	14,2	12,3
Amb tots els P/C de la Demarcació	39,3	48,9	43,8
Amb associacions escoltes Europees	6,7	6,2	6,5

Igual que quan comentàvem les dades totals, vem senyalar les diferències existents entre les mitges de les Demarcacions i les Àrees Geogràfiques, aquí també trobem aquestes diferències:

Activitats:	Totals %			
	Demarcacions		Àrees Geogràfiques	
	Nois	Noies	Nois	Noies
Amb la resta Estat Espanyol	10,5	14,2 3,5	3,3
Amb Europa	6,7	6,2 13,7	12,8

3.5.7.- Aspectes positius i negatius de la Unitat.

No s'els demanava un llistat de coses que els agradessin molt o que no els agradessin. S'els plantejava la possibilitat d'optar, per una de les quatre respostes que es donava, tant des de la perspectiva positiva com de la negativa.

Els aspectes més FAVORABLES a la Unitat des de la perspectiva de Pioners/Caravel·les són els següents:

Aspectes favorables:	Total%
Em satisfà i m'agrada.....	50'9%
Hi ha gent interessant.....	21'5%
M'ajuda en la meua persona...	19'1%
No hi troba res a favor.....	3'6%
Altres.....	4'9%

No podem especificar a que es refereixen quan diuen que són "altres aspectes" de la Unitat els que troben favorables.

El fet de que la meitat de respostes facin referència a la satisfacció que els produeix el pertànyer a la Unitat és un indicador clar de "la llibertat" amb que hi són.

La resposta que pot significar més el profit de l'acció educativa, és la que fa referència a l'ajuda que per el creixement personal li comporta el fet de pertànyer a Pioners/Caravel·les. Ens movem sempre en el món de les suposicions, ja que caldria veure si la interpretació que hem fet correspon exactament al que ells han entès. Un treball més aprofundit ens ajudaria a clarificar i entendre molt més tots aquests aspectes que van sorgint a través de l'anàlisi de les respostes obtingudes. El fet de que hi han trobat gent interessant, tant pot fer referència a que hi han trobat "amics", com a que han topat amb persones, els educadors, que els han ajudat a tenir una visió diferent de les coses i de la vida. Sigui quina sigui la vivència que volen expressar, totes indiquen una actitud positiva envers la Unitat.

Considerant les diferents Demarcacions i els aspectes que en cada una d'elles són més rellevants, ens trobem amb els següents resultats:

- Barcelonès I Em satisfà-M'agrada (55'8%)
Hi ha gent interessant (26'9%)
- Barcelonès II Hi ha gent interessant (28'2%)
M'ajuda en la meva persona (28'2%)
- Barcelonès III M'ajuda en la meva persona (42'3%)

- Barcelonès IV Hi ha gent interessant (40'7%)
M'ajuda en la meva persona (22'2%)
- B.Ll./Garraf/Penedès .. Hi ha gent interessant (31'9%)
- Girona No hi troba res a favor (10'8%)
- Lleida/Sols./Urgell ... Em satisfà-M'agrada (62'6%)
- Manresa No hi trobo res a favor (7'6%)
- Tarragona Hi ha gent interessant (28'%)
- Vallès/Maresme Em satisfà i m'agrada (79'5%)
- Vic Em satisfà- M'agrada (75'7%)

En aquestes dues últimes Demarcacions, no hi trobem cap resposta que ens indiqui que "no hi troben res a favor". No cal que repetim que de cada una de les Demarcacions només senyalem els aspectes que sobresurten dels índexs globals.

Per Ambits Geogràfics, els resultats apunten, com a més significatives per cada un dels Ambits, les característiques següents:

- "Em satisfà-M'agrada", és la resposta més significativa en els Municipis de:

- . menys de 1.000 habitants ... 65'2%
- . entre 1.000-5.000 hab 57'7%
- . entre 10.000-25.000 hab 56'8%
- . més de 100.000 habitants.... 68'4%

- "Hi ha gent interessant", té un pes important en l'Ambit de l'Area Metropolitana.....28'%.

- "M'ajuda en la meua persona", té un cert relleu en els àmbits següents:

- . Area metropolitana 22'7%
- . Municipis entre 5.000-10.000 hab 30'8%
- . Municipis entre 25.000-100.000 hab ... 23'6%

Si contemplem i analitzem les respostes que indiquen els aspectes DESFAVORABLES que hi troben en la Unitat, la distribució és la següent:

Aspectes Desfavorables:	Total%
No hi trobo res en contra	53'3%
Cadascú fa el que vol	24'9%
No satisfà allò que m'esperava	7'9%
Exigeix massa dedicació	5'5%

Es lògic que les respostes que ens diuen "no trobar res en contra" presentin el pes més fort. Recordem que quan analitzàvem els aspectes favorables, el pes fort el trobàvem en que la pertinença a la Unitat "satisfeia i agradava".

Dels aspectes desfavorables, val la pena remarcar, que quasi una quarta part diu que "cadascú fa el que vol". Aquest tipus de resposta, en un altre context, podria tenir una valoració positiva, en quant que la Unitat desvetlla la iniciativa personal de cada un. El fet que aquesta resposta es dona quan s'els pregunta pels aspectes desfavorables de la Unitat, pot ser símptoma de desorganització, d'improvització....etc..

En l'anàlisi per Demarcacions i Arees Geogràfiques, tindrem en compte únicament els tres aspectes concrets indicatius de les dinàmiques desfavorables dins la Unitat.

- "Cadascú fa el que vol", és un aspecte que sobresurt en les Demarcacions de:

- . B.Llobregat/Garraf/Penedès 28'6%
- . Lleida/Solsona/Urgell
- . Vic

- "Exigeix massa dedicació", només té una certa rellevància en la Demarcació del Barcelonès II 10'2%

- "No satisfà allò que m'esperava" mostra una certa importància en les Demarcacions de:

- . B.Llobregat/Garraf/Penedès 15'4%
- . Tarragona
- . Vallès/Maresme

(Seria bo, poder esbrinar que és el que n'esperaven de la seva pertinença a la Unitat o al Moviment).

Si mirem els diferents Ambits Geogràfics, tenint en compte aquests tres aspectes "desfavorables", ens trobem que:

- "Cadascú fa el que vol", presenta un índex molt elevat en els Municipis de més de 100.000 hab 42'9%

- " Exigeix massa dedicació", trobem tres àmbits territorials en els que hi té una certa notorietat:

- . Area Metropolitana 7'4%
- . Municipis de 5.000-10.000 hab 7'9%
- . Municipis de 25.000-100.000 hab .. 7'1%

- " No em satisfà allò que m'esperava", destaca en dos àmbits territorials concrets:

- . Municipis de 10.000-25.000 hab ... 13'7%
- . Municipis de més de 100.000 hab .. 12'5%

Segurament que "aquestes vivències" que s'expressen tant en sentit favorable com desfavorable, haurien d'analitzar-se en el context concret de cada un dels Agrupaments i de cada una de les diferents Unitats a la que pertanyen els Pioners i Caravel·les. El coneixement de la dinàmica interna ajudaria a l'aprofundiment i la comprensió de tot el que aquestes respostes suggereixen.

3.5.8.- Valoració i nivell de compromís amb la Unitat.

Dins el Moviment, el COMPROMÍS és un dels punts claus, o eixos, que vertebrèn la dinàmica educativa.

"Representa un gest personal de responsabilització davant del grup i es manifesta en les successives i cada vegada més exigents responsabilitats que el noi i la noia assumeixen des de la seva entrada al grup". (Experiències de Pedagogia Social - Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi. Col·lecció Taleia-Fundació de Serveis de Cultura Popular. Barcelona. 1992).

Es en aquest context que cal situar les respostes que els Pioners i Caravel·les dels diferents Agrupaments han donat, quan s'els preguntava, "si valia la pena comprometre's amb la Unitat i si han fet el compromís/promesa".

Sobre el que pensen de si val la pena comprometre's a la Unitat, contesten:

	Total %
- Si.....	67'6%
- Segons com.....	29'5%
- No.....	2'9%

Per la majoria val la pena. Aquesta actitud lliga, fins i tot a nivell de percentatges, amb els que anteriorment deien que en el Moviment es vivien valors diferents; els que accentuaven els aspectes favorables a la Unitat...etc..

Queda una mica imprecisa la resposta del "Segons com"; és imprecisa per ella mateixa, i pel que pot significar. Caldria veure quins són els aspectes que condicionen la voluntat de comprometre's a la Unitat. Els que hi donen una resposta totalment negativa, són quasi insignificants.

Les Demarcacions en les que en la resposta afirmativa de: "val la pena comprometre's", superen la mitja són:

- Barcelonès III 76'9%
- Lleida/Solsona/Urgell 72'3%
- Vallès/Maresme 90'%
- Vic 73'%

El dubte que ens ve expressat per el "Segons com", el trobem principalment en les Demarcacions de:

- Barcelonès I 38'5%
- Barna IV 33'3%
- B.Llobregat/Garraf/Penedès 35'9%
- Tarragona 32'%

Les respostes negatives les trobem relativament presents en dues Demarcacions:

- Barcelonès IV 18'5%
- Girona 4'5%

Per Arees Geogràfiques, la vivència positiva del compromís amb la Unitat despunta als:

- Mun. de menys de 1.000 hab 86'9%
- Mun. entre 1.000-5.000 hab 75'%
- Mun. entre 5.000-10.000 hab 72'5%
- Mun. de més de 100.000 hab 71'2%

La resposta condicional del "Segons com" despunta en dos àmbits concrets:

- Area Metropolitana 33'5%
- Mun. entre 25.000-100.000 hab 34'7%

"No val la pena" comprometre's, només en els municipis de més de 100.000 habitants hi trobem un percentatge mínimament elevat, un 5'1%

Una cosa és que realment es pensi que val la pena "comprometre's" i l'altra és veure quants són els que han fet realment el COMPROMÍS.

Els que estan realment compromesos, de tots els Pioners i Caravel·les enquestats, són un 45'6%; La resta, el 54'4% encara no ha fet la promesa.

Les Demarcacions on hi trobem l'índex més important de Pioners i Caravel·les que han fet la promesa, són les del Vallès/Maresme amb un 73'1% que l'han fet i la del Baix Llobregat/Garraf/Penedès amb un 68'1%

Per Arees Geogràfiques, són els Agrupaments situats en Municipis d'entre 5.000-10.000 hab. amb un 67'5% de Pioners i Caravel·les que han fet la promesa i els Municipis de menys de 1.000 hab. amb un 60'9%

Les Demarcacions i Arees Geogràfiques on hi trobem el nombre relatiu més elevat que no han fet la promesa són:

- Vic 91'4%
- Tarragona 75'1%
- Manresa 65'1%
- Barcelonès IV 65'4%
- Barcelonès I 63'5%

- Mun. entre 25.000-100.000 hab 70'4%
- Mun. de més de 100.000 hab 65'5%

També en algunes d'aquestes Demarcacions i Arees Geogràfiques, era on hi trobàvem els percentatges més elevats de les respostes condicionades, de que val la pena comprometre's "Segons com". Per exemple, la Demarcació del Barcelonès IV, Tarragona i en l'Àrea Metropolitana i en els municipis entre 25.000 i 100.000 habitants.

* * *

Fins aquí, l'anàlisi de les dades que s'han obtingut a partir de les enquestes realitzades als Pioners i Caravel·les d'una mostra dels Agrupaments de tot Catalunya. En tot el seguit de comentaris que hem fet durant l'anàlisi, en més d'una ocasió, hem senyalat que aquestes dades valen el que valen, però no hi ha dubte que ens donen un fotografia, potser no perfecta de com és aquest col·lectiu, que fa, que pensa sobre unes qüestions concretes, com viu la seva vida dins la Unitat etc... Segurament que alguns trets propis i característics d'aquest grup d'edat, de nois i noies de 14 a 16 anys, queden reflexats en aquest estudi, però no oblidem que es tracta de nois i noies que pertanyen a un Moviment molt concret i a un medi socio-familiar molt concret, i caldria veure si en tots i cada un dels Àmbits i Demarcacions analitzades són una mostra prou representativa de la realitat d'aquest grup de nois i noies de 14 a 16 anys.

IV. LES CONVERSES AMB GRUPS DE PIONERS CARAVEL.LES

L'anàlisi dels resultats de l'enquesta, no hi ha dubte que ens varen dibuixar mínimament els trets més característics del col·lectiu de Pioners Caravel·les.

En la introducció de la primera part de l'estudi deixàvem ja molt clar els límits que comporta qualsevol estudi basat únicament en els resultats d'una enquesta, que per una part limita molt les possibilitats de resposta de les qüestions que es plantegen, i per altra part, tot el que fa referència a opinions, actituds etc.. difícilment poden ser mesurades a partir de les respostes donades. Sobretot quan es tracta de persones que es troben en un moments de canvi i creixement, com són els grups d'edat de 14 a 17 anys.

Aquesta consideració és el fet determinant que ens va conduir a portar a terme un treball de camp que permetés un contacte més directe, espontani i no pre-determinat amb diferents col·lectius de Pioners-Caravel·les.

El títol que hem donat a tot aquesta segona part de l'estudi intenta expressar de manera clara, quin ha estat el procediment, o millor dit, la metodologia que hem utilitzat.

No seria adequat ni correcte, parlar d'entrevistes en profunditat. L'utilització d'aquesta tècnica dins el context de la metodologia qualitativa requereix uns altres plantejaments, en funció, tant de l'objecte d'estudi com dels objectius que el mateix estudi s'ha proposat. Per altra part, es tractava de "parlar" amb petits grups de Pioners Caravel·les sobre els diferents temes que ja s'havien plantejat en l'enquesta. D'aquí que sigui més propi parlar de "converses" que d'entrevistes. La qüestió era anar posant els diferents temes sobre la taula, i que cada una de les persones que formaven el grup anessin dient la seva, tenint en compte que les persones responsables de l'estudi conduïen la conversa tot respectant l'espontaneïtat dels components del grup.

Els temes de conversa eren els mateixos que vertebraven l'enquesta:

- la pertinença al Moviment de ME/GSJ
- la seva actitud enfront de la fe i la religió
- quina visió en tenen de la política
- com i amb qui omplen el seu temps lliure
- com veuen les seves perspectives de futur

La diferència entre fer una enquesta sobre aquests temes, o parlar-ne, rau en que la conversa permet expressar lliurament el que els nois i noies pensen. o dir que realment no pensen res, mentre que l'enquesta els conduïa a una resposta de les 4,5,6, o més que el qüestionari els plantejava, i que potser cap de les respostes

expressava pròpiament la seva manera de veure i entendre el tema proposat.

Les converses s'han portat a terme amb Pioners-Caravel·les de totes i cada una de les Demarcacions, però no de tots els Agrupaments de cada una de les Demarcacions, ni tampoc de tots el Agrupaments prèviament escollits.

Segurament que alguna connexió ha fallat, o també és possible que tot i que hagin estat avisats, els nois i noies escollits s'hagin confós de dia o bé se n'hagin oblidat involuntàriament o voluntàriament.

De fet les converses s'han portat a terme amb Pioners-Caravel·les dels següents Agrupaments.

BARCELONES I:

- A. E. Lluïsos de Gràcia, noi de 15 anys
- A. E. Joan Maragall, noia de 14 anys
- A. E. Sant Joan de Gràcia, noia de 16 anys

BARCELONES II:

- A. E. Pare Bertran, noia de 17 anys
- A. E. Charles de Foucauld, noia de 17 anys

BARCELONES III:

- A. E. Puig i Moliner, noi de 16 anys
- A. E. La Salle-Barceloneta, noi de 17 anys

BARCELONES IV:

- A. E. Mare de Déu de Núria, 2 nois de 16 anys

BAIX LL/GARRAF/ALT P.:

- A. E. Ntra.Sra. de La Salut, 2 noies de 15 anys
- A. E. Pere II i Sta. Maria de Foix, 1 noi de 17 anys
- A. E. L'Eramprunya. 2 nois i 1 noia

VALLES/MARESME:

- A. E. Pau Casals, 1 noia de 16 anys

VIC:

- A. E. Rocaprevera, 1 noi i 1 noia de 16 anys i 2 nois de 15 anys.

MANRESA:

- A. E. Cardenal Lluch, 1 noia de 17 anys
- A. E. Huc-Folc, 2 nois de 15 anys
- A. E. Lacetània, 1 noi de 16 anys
- A. E. M. Antònia Salva, 1 noia de 17 anys

TARRAGONA:

- A. E. Alverna, 1 noi de 16 anys i 1 noia de 15 anys

- A. E. Verge de la Candela, 1 noi i 1 noia de 15 anys
- A. E. Estornell, 1 noia de 16 anys i 1 noi de 17 anys

GIRONA:

- A. E. Sta. Maria de Vista Alegre, 2 nois de 15 anys

LLEIDA/SOLSONA/URGELL:

- A. E. Comptes d'Urgell, 1 noia de 14 anys
- A. E. Lo Marraco, 1 noi de 14 anys
- A. E. Pintor Viladrich, 3 nois de 16 anys
- A. E. Mestre Güell, 1 noi de 16 anys i 1 noia de 16 anys
- A. E. Terra Plana, 1 noi i 1 noia de 16 anys
- A. E. Pobla de Segur, 1 noia de 14 anys

Malgrat les absències, el ventall és prou ample, i tant pel que fa referència a les diferents demarcacions com al medi en el que els diferents agrupaments de ME/GSJ són presents pensem que la representació és prou significativa.

4.1. COM VIUEN LA PERTINENÇA AL MOVIMENT M.E./G.S.J.

En aquest apartat de l'estudi, el nostre objectiu és centrar-nos en l'anàlisi de com viuen la dinàmica interna els Pioners i Caravel·les i quina valoració en fan del moviment.

El col·lectiu de joves que integren Caravel·les i Pioners, són majoritàriament joves que han anat seguit la dinàmica del moviment des de petits. La gran majoria provenen de Llops i Daines i primer de Rangers i Noies Guies, i el percentatge és menor en aquells que han entrat els darrers tres o quatre anys. Una de les valoracions que han fet és que creuen que és més positiu seguir l'escoltisme des de petits, des de Llops i Daines, d'aquesta manera hi ha molta més integració i vius tot el procés escolta des de petit fins a gran.

El factor decisiu pel qual aquests nois i noies van entrar al Moviment és bàsicament perquè ja hi tenien un germà o germana, i en aquests casos la gran majoria del pares ja pertanyien a l'escoltisme, l'influència de la família és doncs un element clau. Però no només el nucli familiar directe, sinó que també hi ha força nois i noies que entren al Moviment per cosins o cosines. Després de la família, trobem que l'altre nucli clau pel qual s'entra en contacte amb el Moviment són les amistats. Una altre via de contacte, tot i que no aquesta no és la més corrent, sí que ens hem trobat amb alguns casos en que hi han entrat per pròpia decisió, per curiositat i per l'ambient del barri i/o poble. Veiem un exemple de dues caravel·les:

"Jo, doncs vaig entrar a Llops (...) era una cosa doncs que... anava a la plaça hi veia gent més gran jugant els dissabtes a la tarda, que s'ho passava bé jugant, i... jo perquè no?. Hi vaig entrar perquè veia que feien moltes excursions, que hi anaven contents..."

"Jo vaig entrar perquè... bueno, al meu carrer (...) són un montón de gent de... que va al Cau, no? (...) pues veure els veïns i molts dissabtes que baixàvem, perquè tinc un parc tot just... i baixàvem i veure els nens allà corrent amb la camiseta i... ostres! que és això no? i li preguntes... què fas? què és això?... i et diuen... que és molt maco, vine, no sé que..."

Un cop feta aquesta presentació sobre "quan" i "com" han entrat en contacte aquests nois i noies amb el Moviment, passem ara a l'anàlisi de com viuen la DINAMICA INTERNA de la Unitat de Pioners i Caravel·les:

Els Pioners i Caravel·les s'ORGANITZEN per equips mixtes (grups reduïts) i es reparteixen les empreses i tasques a fer. Normalment es segueix uns objectius i un calendari, prèviament marcat a principi de curs. Aquesta dinàmica tot i que està marcada

prèviament, és totalment lliure, és a dir no és una tasca imposada.

Ens hem trobat amb una gran diferenciació entre agrupaments que afirmen que són massa gent i agrupaments que els hi manca gent. Es a dir, no hem trobat un terme mig, sinó els dos extrems i això influeix també a l'hora d'organitzar-se i fer coses:

"... som 10... 12 persones em sembla... i a lo millor els Caps ens diuen... aquesta setmana potser tindríeu que preparar més lo de la mini empresa (...) pues nosaltres preparem unes activitats i després preparem també coses per a realitzar aquesta mini empresa (...). Fem les activitats que volem, però també dins d'una dinàmica de desenvolupament del curs. (...) Es bastant lliure. Principalment fas el que ha tu t'interessa, saps?, el que tu creus que serà més divertit per tu i per la gent de la unitat."

"Nosaltres som quatre equips. O sigui, som molta gent, som tres de cinc i el meu que és de sis (...) tenim unes de curs ja marcades, ja sabem el que tenim que fer al primer trimestre, al segon trimestre, al tercer..."

La preferència dels Pioners i Caravel·les és treballar amb grups petits, perquè els grups grans són més difícils d'organitzar i de poder fer coses que a tothom li agradi:

"Com que som bastants, doncs, hem fet tres grups per treballar, perquè amb un grup gran, si treballes amb un grup gran doncs clar, lo típic, que no hi ha feina per a tots, llavors es fan tres grups, cada grup fa una cosa diferent, en una empresa diferent... treballes en grups petits, bueno petit, de 10 persones o així, i clar es treballa millor, hi ha feina per a tothom... i després s'acaba l'hora del Cau, i fem una posta en comú de cada grup el que ha fet i fem el que considerem millor"

Una de les coses que han destacat els Pioners i Caravel·les és que els grups són molt tancats. Tot i que entren alguns nous Pioners i Caravel·les, no tots arriben a adaptar-se i de fet la gent que deixa la unitat són aquests principalment aquests nous pioners i Caravel·les que no s'han acabat d'adaptar. Influeix molt clarament el caràcter del nou Pioner o caravel·la i el fet de si coneix algú o no dins la unitat:

"... els que entren o així, doncs normalment sí que... o sigui si tenen un caràcter així... bastant obert sí que s'integren bé i sí que s'ho passen be, i s'adapten molt fàcilment."

"Suposo que hi ha molta gent que ha plegat perquè som... bueno, el que passa, el problema que hi ha hagut fins ara és que, és un grup molt tancat, no? (...) o sigui, no ens obrim

gens, i... jo vull dir, jo reconec que he estat una de les que m'he tancat molt. Que ara ja, estic intentant millorar."

"Es que nosaltres no deixem entrar a ningú que no coneguem"

Un altre aspecte que s'ha destacat dins l'organització de Pioners i Caravel·les són les ACTIVITATS realitzades AMB ALTRES AGRUPAMENTS, (principalment amb Catalunya i en menor grau amb la resta d'Espanya i de caire internacional). Gairebé totes les unitats han fet activitats amb altres agrupaments, creuen que aquesta experiència és positiva, i destaquen el fet que en fan poques i que els hi agradaria realitzar-ne més i que es potenciessin més. Les sortides amb altres agrupaments les valoren positivament pel fet que es coneix altre gent i es fan activitats diferents a les que es fan normalment. Ara bé, també em trobat algun cas que critiquen les sortides amb molta gent (sortides de sector), perquè les activitats que es realitzen no satisfà, no mouen a tot el grup a l'hora, veiem un exemple:

"No sé, jo crec que les activitats el que necessitem és que les fem més entre nosaltres, m'en recordo... no ho critico he?... però l'any passat, vam arribar i de sobte... ah! que fem?... juguem al mocador... i clar! tot el camp de futbol... allà cinquanta o així... i bueno, en desmadre... no ho critico, però clar... el cinc! surt el cinc i ja està, però els demés..."

Respecte a la RELACIO AMB ELS CAPS, hem trobat en general que aquesta és bona, destaquen el fet que és una relació d'amistat i no d'autoritat. Veuen els caps com un Pioner o caravel·la més.

Ara bé, hi ha alguns aspectes que destaquen sobre els Caps que creiem molt interessants. Veiem quins són:

1) Troben a faltar que els Caps els hi expliquin els problemes que puguin tenir entre ells:

"Aquesta any s'han picat els caps entre ells, o sigui no nosaltres. nosaltres tenim una relació molt guai, saps? hi ha molta confiança... el poc temps que portem amb aquests caps... (...) veus que són bones persones, el problema és que potser a l'hora de comentar els nostres problemes cap a ells tenim més facilitat, que ells ens comentin els seus problemes cap a nosaltres, perquè per exemple el 'pique' que hi ha no ens hem enterat fins aquest dissabte... i no ens vam enterar de res tampoc i penso que si nosaltres confiem en ells, doncs ells han de confiar en nosaltres..."

"Nosaltres l'any passat vam tenir molta polèmica perquè teníem una Cap que estudiava i ho va deixar, ho anava deixant, no venia, no venia... (...) i llavors va deixar de ser Cap. A mi em va semblar fatal, era Cap meva, el que m'havia de dir era,

ho he deixat per això... i mai vam tenir una explicació ni res, va acabar i encara està així."

2) Alguns Pioners i Caravel·les creuen necessari que hi hagi dos tipus de caps:

"... crec que ha Pioners fan falta dos tipus de Caps. Fa falta un Cap que sigui més el mogut, el que animi les coses o així (...) i un altre que sàpiga portar les coses, que això no vol dir que no sigui animat ni molt menys, això sí, però que doncs, hi hagi les dues coses. Que ho sigui ho pot tenir un cap sol..."

3) Respecte a l'edat dels Caps, hi ha una preferència per Caps joves (tot i que destaquen que segons el caràcter de la persona). Trobem que alguns prefereixen els caps joves perquè aquests són menys estrictes i més oberts, però a la vegada reconeixen que si són molt propers a la seva edat, els caps perden autoritat, perquè els veuen molt joves, com si fossin ells mateixos, i no els fan tant de cas.

Creuen que hi ha diferències entre els Caps que tenen 18-19 anys i els que en tenen 28-29, diferències inclús a nivell d'entendre l'escoltisme. Per a ells, potser el més idoni és un terme mig entre ambdues edats.

4) Alguns agrupaments reconeixen també, que porten molts anys amb els mateixos Caps i que ja estan cansats, creuen que tot i que són molt amics, com a caps ja no els hi aporten res, no els omplen.

"El problema és dir-los. O sigui... o sento molt però ja no... o sigui que són molt bona gent i que ens portem molt bé, però que són quatre anys.... que ua!"

Ara be, hem de dir també que hi ha altres agrupaments que porten molt de temps amb els mateixos Caps i no tenen aquest problema.

5) Un altre aspecte que han destacar és la necessitat que hi hagi més Caps, i sobretot Caps noies.

"El meu agrupament està molt desfasat perquè la majoria de noies volen ser Caps de Llops... no sé perquè...() o sigui nosaltres només tenim dos nois, necessitem noies... ja!"

"...però al llarg del temps t'adones que encara que li expliquis tot al Cap, encara que... o sigui, perquè no tinc cap problema d'explicar-li una cosa a un Cap noi que a un Cap noia, no he estat jo així, però hi ha moltes noies que són molt tancades i llavors... depèn... jo ho sé perquè soc de tercera etapa i depèn molt... moltes noies depenen molt de mi, no? o sigui, hi ha dos o tres que són molt tancades i com que no hi ha aquesta Cap noia, depenen molt de mi, perquè tenen

por de parlar... perquè és un noi... llavors, ara sí que es nota, no? aquesta mancança de noia"

Un altre aspecte al que ens voldríem referir és el COMPROMÍS. la gran majoria dels pioners i Caravel.les han fet el compromís, altres tenen intenció de fer-lo aquest any i altres no creuen necessari fer-lo. Veiem quins són els principals motius pels quals hi ha un nombre (reduït) de Pioners i caravel.les que no creuen necessari fer el compromís:

"Es que no ho trobo necessari, vaja, no ho he fet per falta de ganes, sinó perquè no ho trobo necessari. La gent que em coneix sap com soc, i sap el que faré i el que no faré... no cal que em comprometi a participar més o a lo que et comprometis..."

"Jo crec que la meva opinió és que si es proposés fer-ho, segurament es diria de no fer-ho, perquè, almenys des del meu punt de vista crec que és una qüestió molt personal, que si un es vol comprometre ja es compromet des del primer dia i no te perquè exposar-ho. és molt... molt hipòcrita, no? dir una cosa i després no fer-la. No sé, són coses molt personals."

Abans de passar a la valoració que fan els Pioners i Caravel.les del Moviment, i més en concret de la seva Unitat, hem de fer referència encara a un altre aspecte, i és el del FUTUR d'aquests pioners i Caravel.les dins el Moviemnt: Gairebé tots els Pioners i Caravel.les tenen intenció de passar a truc. Alguns tenen dubtes degut a que amb la colla que hi ha Truc no s'entenen, però aquests casos són minoritaris.

Tot i que doncs, podem afirmar la pràctica unanimitat de passar a Truc, no passa el mateix respecte a ser Caps. Hi ha dos grups clarament diferenciats:

Per un costat, trobem uns Pioners i Caravel.les que tot i que els hi agradaria ser Caps, hi ha bastant indecisió, i un dels motius principals que els fan dubtar és la dedicació als estudis. No saben si podran compaginar els estudis amb ser Cap i en cas d'escollir, la prioritització cap als estudis està clara. Per un altre costat i sinó canvien d'opinió, un nombre elevat dels Pioners entrevistats té clar ser Cap:

"Es que és com dir, des de petita que vols ser tal (...) no sé, des que he entrat a l'agrupament que he vist que vull ser Cap, no?"

Un cop presentats els principals trets de la dinàmica interna de Pioners i Caravel.les, passem a l'anàlisi sobre com VALOREN el Moviment en general i concretament la Unitat. Per a fer aquesta valoració hem diferenciat entre els aspectes positius i els aspectes negatius. Però abans d'entrar a veure quina és la

valoració que en fan els Pioners i Caravel·les, és interessant fer primer referència: veuen ells el pas de Rangers i Noies Guies a Pioners i Caravel·les i quins són els aspectes més rellevants d'aquest pas.

Els mateixos Pioners i Caravel·les reconeixen que Rangers i Noies Guies és una etapa en la que es passa una edat difícil, i això fa que sovint hi hagi gent que abandoni la Unitat. Creuen que Pioners i Caravel·les és diferència molt notablement de l'etapa anterior, sobretot en el fet que a Pioners i Caravel·les s'ha d'aprendre a donar idees i ha fer les coses per ells mateixos, no hi ha una direcció tant marcada com a Rangers i Noies Guies, a Pioners i Caravel·les es fa més el que surt d'ells mateixos i les activitats que decideixen ells. En general valoren molt més positivament l'etapa de Pioners i Caravel·les que no l'anterior.

"...es que a Pioners t'ho has de treballar, llavors t'ho passes bé si tu tens ganes de passar-t'jo be. a Rangers i a Llops com que t'ho donen tot pastat i t'ho fan tot, és més... no sé, anar en plan d'anar a passar l'estona els dissabtes. I ara és més treballar".

A Pioners i Caravel·les a més, els Caps només donen la seva opinió i suport, no intervenen tant, en la intervenció directa de la pressa de decisió com Rangers i Noies Guia.

Aquest canvi a l'hora de fer i prendre decisions, fa que sovint el primer any de Pioners i Caravel·les, es sentin una mica perduts respecte als altres Pioners i Caravel·les més grans.

Passem ara a la valoració que fan Pioners i Caravel·les de la Unitat, tant des d'un punt de vista positiu, com negatiu:

Respecte als aspectes POSITIUS hem de destacar els trets següents:

1) Els Pioners i Caravel·les consideren que la vida de l'agrupament ha marcat molt positivament les seves vides. Afirmen que en el Cau han après moltes coses, han après molt valors. Entre els principals valors que els diferents Pioners i Caravel·les entrevistats han trobat i que han destacat són: ensenya a viure; a ser més humà; la convivència; el companyonia; el respecte als altres; la responsabilitat; ser més obert i comunicar-te; aprens a valorar més les coses; no marginar; aprens a organitzar-te; a compartir; a espavilar-te; et fa més fort com a persona; t'ensenya a madurar; a ajudar els altres; estimar i respectar la natura;

Veiem com expressen els Pioners i Caravel·les aquests valors:

"... si el Cau no hagués existit a la meva vida, jo és que no pensaria com penso ara. Potser tindria diferents maneres de veure les coses, no m'interessarien tant uns temes, no sé... et fa més humà, perquè... jo penso que la gent... no és que

tota la gent que estigui fora sigui una egoista, al contrari, hi ha molta gent, molta gent que no hi pertany i fa moltes coses bones, no?... però no et plantegen mai temes com, jo que se, la mendicitat, la homosexualitat (...) veient-lo des de dins del Cau, et fan coses, fas coses per gent, fas serveis, et sents útil, i dius, ostres! pues joestic aquí pues fent alguna cosa i sé que d'alguna manera ajudaré a molta gent, no?. Et canvia molt i suposo que segurament sinó hagués estat... no pensaria moltes coses que ara penso, ni m'importarien tant segons quines coses".

"... abans era molt, molt, molt tancada, no? i des que vaig entrar al Cau, pues m'he anat obrint i ara pues... home, sempre ets una mica tímida, no? dins teu, però no costa res obrir-te a la gent i aprens uns valors diferents. Aprens lo que és estimar als teus companys no? encara que no convisquis la major part de temps amb ells, però tel's estimes i confies en ells, aprens també a valorar el teu treball no?, és una cosa que fas activitats, prepares moltes coses diferents (....) O sigui, és com un món que cada dia vas descobrint coses noves, nous valors, noves coses... i a poc a poc et vas coneixent amb més profunditat a tu mateix també. No sé, sinó hagués estat al Cau no sé com seria ara, però molt contenta d'haver-hi entrar perquè he descobert moltes coses que m'han servit de molt"

"Jo trobo que t'ensenya a viure, a ... bueno, fa que vegis el companyerisme, l'ajuda entre uns i altres...".

"Jo crec que hem après a estimar a l'altre gent, a compartir, i a coses d'aquestes... però d'una manera que és divertida. T'ho passes be, t'ensenyen a respectar..."

"Jo recordo que a primer de Llops em feia por tot, no podia marxar de casa perquè m'enyorava... em feia... bueno! Si a la nit havia de fer un joc és que em posava histèrica... plorava, i veus el canvi, i dius: doncs realment m'ha ajudat molt, vull dir, ha estat positiu."

"de positiu... fas moltes coses en grup, fas acampaments, t'estàs deu dies en una excursió, et coneixes a fons i... no sé, és diferent. Fas moltes coses diferents."

Respecte als aspectes NEGATIUS hem de destacar els següents:

1) Un dels aspectes negatius que han destacat alguns Pioners i Caravel·les és la **massificació** d'algunes Unitats. Aquest factor fa que sigui més difícil la comunicació i la realització d'activitats.

"som moltíssims i és molt difícil organitzar-nos, llavors, es fa molts grups i és molt difícil que tothom es conegui molt i hi ha bastant dos grups marcats..."

2) Un dels aspectes que han destacar més, és el fet que hi ha gent que "s'arrepentja" en els altres i no fa la feina que li toca. Afirment que sempre treballen els mateixos, la pauta la porten tres o quatre i els altres no responen com ho haurien de fer. Aquest fet es tradueix sovint en malestar. Destaquen també, el fet que són justament els que no fas res els que més es queixen més. Hi ha doncs una falta de compromís i responsabilitat per part d'alguns membres de l'unitat.

En alguns agrupaments destaquen que aquests que no van seguint són normalment els de primer any de Pioners, o bé els que no han acabat d'integrar-se i que són els que a la llarga deixen l'agrupament. Altres destaquen que aquest fet és una conseqüència directa de la massificació d'alguns agrupaments (aspecte al que acabem de fer referència).

"Home, sempre hi ha el típic vago, no?. Però se li dóna una mica de canya... no sé, el que ens passa a nosaltres és que sempre hi ha els tres o quatre que portem la batuta i els dos que s'adormen... però en seguida que li dius: he tu!, no t'adormis, vinga! no? a treballar... pues en seguida reaccionen i ... treballem. No es pot dir que treballem quasi tots igual".

"Un aspecte negatiu també, és culpa nostre... nosaltres com a mínim a l'hora de trobar idees, de fer idees és algo molt... molt avorrit i així, i és que sempre passa el mateix, som tres o quatre els que diuen les idees i els altres van escoltant... no diuen res i aleshores, el problema ve després, que quan es fan aquestes idees... es queixen".

"...allò que sempre que hi ha un grup d'amics hi ha quatre o cinc que sempre van tirant, i arriba un moment que aquest quatre o cinc es cremen, no poden més i és quan comencen els piques, les baralla, el mal humor..."

"No sé, jo potser perquè ho porto a dins, tota la meva família, tant el meu germà, com la meva germana que també fa de Cap... no sé, sembla que ho portis a dins. (...) estàvem sopant un dissabte al vespre, ens van venir a buscar, i ens van dir: podeu venir ha ajudar-nos?... clar, sabien que no diríem que no, doncs perquè no, perquè ho sentim de veritat això, i ho vam sentir a gust també treballar-hi, després al final quan acabes dius: veus! has treballat i t'ha sortit bé... (...) però també penses que hi ha gent que s'ha rascat la panxa."

"Sempre hi ha els mateixos nois, els que ho senten de veritat i treballen tantes hores com faci falta, els altres..."

"Tens la satisfacció que has fet molta feina tu, però també tens la resignació que hi ha gent que també té molta barra".

"...quan per exemple, nosaltres diem, anem d'excursió, pues si algú no vol anar d'excursió ho diu amb antel.lació, però el que no pot ser és que la excursió estigui preparada... i que no et trobis amb ningú... llavors et quedes feta pols, perquè tu t'has estat movent... i que no vingui ningú..."

"Hi ha gent que passa molt, llavors, clar... o sigui per culpa d'aquests tres o quatre que passen fan mal bé l'estoc... llavors no podem fer gaires coses..."

"Es que és... no sé, el Cau... clar! la gent té altres obligacions i molta gent... hi ha gent que si, no? que el Cau li agrada i tal, però hi ha gent que és allò... anar-hi un dissabte a veure que fan els Caps, que et fan fer... i en canvi a Pioners ja seria més... què fem no?... no sé... hi ha gent amb una actuació bastant pacífica."

3) Un altre aspecte que considerem com a molt interessant, és el fet que alguns Pioners i Caravel.les han valorat el pas de Pioners i Caravel.les a Truc molt negativament. Aquest **pas d'una branca a l'altre** fa que la colla quedi, en alguns casos, partida i això fa que els que es queden a Pioners i Caravel.les és sentin desplaçats i que inclús es plantegin deixar l'agrupament. Tot i que fan aquest plantejament sovint no el compleixen, perquè veuen que, només aguantant un any, tornaran de nou amb la colla. Ara bé, aquest any és per a ells totalment improductiu, és limiten a fer acte de presència al Cau i no tenen motivació per a fer res.

"... és que nosaltres som... el meu grup de gent, doncs, érem molts i ara ens han separat, s'han anat a Truc, i quedem només tres i a més aquests tres eren amb els que menys m'hi feia i vaig pensar plegar... però si només és un any (...) Les excursions és... vull dir, és lo millor, vas amb la gent que t'agrada, i t'ho passes molt bé, i que et separin d'això i d'un any que t'ho has passat molt bé... amb la gent que no coneixes gaire... jo per mi les excursions és lo mes pesat. Anar els dissabtes a la tarda són només unes hores."

"Passa uns anys que, clar, per exemple, la mateixa Unitat, doncs, quan comences a tenir la colla, quan uns són més grans doncs (...) per exemple quan ara passin a Truc, ens quedem nosaltres... una mica desplaçats. Es a dir, els que passin de Rangers, els petits que els hi diem... és acostumar-t'hi, és fer-te amb la gent, és conèixer..."

"...la colla de tercer any de l'any passat estaven tots molt bé, ells amb nosaltres i nosaltres amb ells perfecte, van marxar... i els Trucs de segon any no estan tan bé amb ells, no estan tan units, i nosaltres al ser ara de tercer any, tampoc no tenim..."

4) La **diferència d'edat** entre Pioners i Caravel·les de primer any i de tercer any, és un altre dels factors que es valoren com a negatius. Creuen que és una edat en la que dos o tres anys de diferència es noten molt, hi ha diferents interessos, diferents maneres de veure les coses.

Hem trobat en alguns casos que aquest aspecte pot arribar a crear malestar entre ells. Els de tercer any no s'identifiquen amb els de primer any.

"...al tercer any (...) et quedes amb els d'un any menos i llavors els que pugen de (...) dos anys més petits (...) I et trobes clar, també hi coneixes a molta més gent que has conegut l'any anterior, no? però després encara pugen els altres, et trobes més desplaçat encara (...) i els trobes molt crios la veritat, es troba molt la diferència. Els trobes molt petits, clar, vénen de Rangers, els Caps els hi ho fan tot... a Pioners t'has d'espavilar més (...) i troben un canvi molt, doncs... pugues una mica... els Pioners ja semblen més grans i pugues... una mica acollonit.... amb una mica de por... els veus molt grans i estàs acollonit. Hi ha molta gent que a l'hora de pujar a Pioners, suposo que és per aquesta por, pleguen també."

"... que vols o no hi ha diferència d'edat no?, perquè són tres anys de diferència que ens portem amb els de primer any. Catorze, o sigui, són catorze, quinze anys... que és en plena adolescència, després setze, després nosaltres els de disset, no? (...) Intentem que no es noti... és que només a l'hora de parlar, a l'hora de pensar... es nota molt. Llavors no sé... jo al principi estava molt deprimida no?. Llavors... és lo lògic, els Caps... que no te'n vagis..."

5) Alguns agrupaments han destacat també el fet que a Pioners i Caravel·les el curs comença amb **poca empenta i inseguretat** (inseguretat també per l'edat). Creuen que potser seria positiu fer més coses a la fase de contacte.

"... la poca arrencada amb que comences, així... molt insegur, no? del que fas i... bueno, suposo que per això està la fase de contacte... que és anar coneixent i tal, no?... i potser es podria fer més coses, saps?"

"...crec que tothom té ganes de fer coses, però que falta una empenta o algo, a vegades també per part dels Caps, que no estan prou motivats..."

6) un altre aspecte que ha estat valorat com a negatiu és la forta **influència** que una **determinada escola** pot tenir al Cau, aquest fet fa que s'accentuï el tancament del grup i que sigui molt difícil entrar-hi. I el més important, que les decisions que es prenen vinguin totalment marcades per la voluntat del sector que pertany

a una escola determinada, pel fet que en determinats Caus, representen la majoria.

"Nosaltres, és que va haver-hi un problema, perquè més que res, al Cau, la nostra Unitat està influenciada per una escola, no? (...) Si els de l'escola no poden anar d'excursió, no es fa l'excursió, perquè se'n va la gran majoria. Llavors no va ningú. (...) Aquest cap de setmana teòricament havia d'haver-hi una excursió, i també... o sigui, a mi m'agafa amb exàmens la setmana aquesta, i han marxat (...) Vull dir, vulguis o no que estigui tot el Cau pendent d'una escola... pues és fort!."

"La gent que entra nova al Cau si ets de l'escola be, sinó ho ets, no. Per això està molt tancat, és un grup molt tancat."

7) Un altre aspecte (al qual ja ens hem referit anteriorment) és la **manca de Caps** i sobretot de **Caps noies**.

8) Els Pioners i Caravel·les senten una gran atracció, per la novetat, fer coses diferents, i fugen de la monotonia i la rutina. Això ho busquen també en el Cau. A vegades creuen que falta una mica aquest element d'innovació, de novetat.

"Portem tants anys, que sempre fem les mateixes coses, anem repetint i al final... doncs, et canses. (...) Fer coses noves, perquè més o menys sempre... bueno, aquest any hem variat una miqueta, no? però no massa".

9) Alguns Agrupaments han destacat també un excessiu **idealisme** dins l'Unitat.

"Hi ha coses que són molt idealistes. Molts ideals... que si estima a tothom...que si les lleis escoltes (...) n'hi ha moltes que hòstia... que t'hi cagues..."

10) Un altre aspecte que voldríem destacar, en aquest cas no a nivell de la valoració que han fet els Pioners i Caravel·les, sinó de la nostra pròpia observació, és el fet que hi ha una sèrie d'agrupaments en que sembla que hi ha una clara **manca de comunicació**. Per a fer aquesta afirmació en basem en el fet que hi ha una sèrie de Pioners i Caravel·les que ignoren el nombre de gent que forma la unitat, i altres que inclús no saben respondre a preguntes determinades sobre la resta de companys Pioners i Caravel·les, per exemple no saben si a la unitat hi ha gent que fa FP o no.

Com a últim punt d'aquest apartat sobre la Unitat de Pioners i Caravel·les, voldríem introduir una sèrie d'aspectes que han anat sorgint al llarg de les entrevistes, i que creiem que és interessant fer-hi referència. Ens referim per un costat al tema del sexisme i per l'altre al tema de la llengua.

- SEXISME: ens hem trobat amb una sèrie d'agrupaments en que el nombre de nois i de noies està més o menys equilibrat, però n'hi ha d'altres en que hi ha un desequilibri molt notable. Aquests agrupaments en que hi ha un desequilibri en el gènere, trobem que és no per manca de Pioners sinó per manca de Caravel·les. Per exemple a la Demarcació de Barcelona II hi ha un agrupament que són 10 nois i dues noies, i un altre que són 13 nois i 8 noies. A la Demarcació de Lleida/Solsona/Urgell hi ha un altre agrupant en que són quinze nois i dues noies. Només ens hem trobat una unitat en que hi hagués un predomini clar de noies, aquest fet és per quan es va desapuntar un Pioner, li van seguir la gran majoria, quedant-se gairebé les nois soles.

Les noies que pertanyen a unitats en que hi ha un clar predomini de nois afirmen que estan ben integrades i que no es senten marginades. Ara bé, això si, a l'hora de fer activitats i de sortir fan el que diu la majoria, és a dir els nois. Veiem el testimoni d'unes d'aquestes noies:

"...som vuit noies, llavors sempre surt el típic comentari de... avui toca rentar plats a l'equip tal... bueno, que ho facin les noies d'aquest equip... i això rebenta i a més com que som poques...i després a l'hora de fer activitats, com que són molts i es fa per majoria... doncs que passa?... que molts cops nosaltres ens tenim que fotre i fer activitats que els hi agrada a ells."

"... no ens porten en plata i bandeja, no? com és lo típic també que és lo típic que també et portin quan només són dos ties, sinó que... vull dir, és com si fóssim tots del mateix sexe."

Un dels aspectes que hem trobat, tant en les unitats en que el nombre de nois i noies estan més equilibrats, com en aquells que no, és que la relació entre ells és total en l'equip, però les diferències es fan més evidents a l'hora de fer les activitats o quan surten.

"A l'hora de treballar hi ha una relació normal. A l'hora de per exemple d'una sortida, sinó hi ha res a fer, per exemple que hi ha una hora lliure, a llavors sí que hi ha nois i noies separats molts cops."

- LA LLENGUA: podem trobar entre els Pioners i Caravel·les dues visions confrontades respecte al tema de la llengua. Per un costat hi ha un sector (el majoritari) que el tema de la llengua els hi és indiferent, no tenen cap problema a l'hora de parlar el català o el castellà, però per un altre costat tenim un altre sector molt més selectiu, parlen sempre en català, donen prioritat al català i només en el cas que l'altre persona no entengui gens el català llavors canviaran d'idioma.

"...ens han dit d'intentar parlar més català al Cau, el que passa és que hi ha molts nois que només parlen castellà, i els hi costa molt. Intentem parlar català perquè estem aquí a Catalunya, però cada un s'expressa com vol i ja està, no hi ha problema."

"Al meu agrupament parlem el castellà. Perquè els he conegut tots amb castellà... bueno no el parlem tots però, amb els Pioners sí que parlo castellà, encara que sempre començo amb català (...) no m'adono i canvio."

"...a mi em pot parlar un amb castellà, que si m'entén jo li seguiré parlant en català."

Fins aquí el nostre anàlisi sobre la vida i la dinàmica interna de la Unitat de Pioners i Caravel·les, ja per finalitzar i com a conclusió voldríem recordar alguns aspectes interessants que han anat sortint.

- La Unitat de Pioners i Caravel·les està formada per nois i noies que la gran majoria pertanyen al Moviment des de petits, han seguit les diferents etapes i han evolucionat dins el Moviment. Tenen intenció de seguir a Truc i la gran majoria volen ser Caps.

- Normalment pertanyen a famílies relacionades amb el món de l'escoltisme o tenen algun tipus de familiar i en altres casos amics, que pertanyen al Moviment.

- A Pioners i Caravel·les els grups ja estan molt formats, i és difícil que hi entri gent nova i sobretot que arribi a adaptar-se i sigui acceptat. Generalment els nous Pioners i Caravel·les que s'integren perfectament és perquè ja tenen algun amic a dins.

- Les relacions amb els Caps són bones, consideren al Cap com un Pioner o Caravel·la més. El Cap és un amic i un company que ajuda i assessora. En cap cas és una figura autoritària. Els Pioners i Caravel·les consideren que així ells confien en els Caps i els expliquen els problemes que pugin tenir entre ells, creuen que és necessari que els Caps també els facin partícips dels seus problemes.

- Hi ha una manca de personal femení en general, tant a nivell de Caps com Caravel·les. Seria necessari en cada agrupament la presència d'una Cap noia per a facilitar la relació i comunicació sobretot amb les Caravel·les.

- Els pioners i Caravel·les afirmen que la Unitat els ha marcat considerablement la vida i els ha ensenyat uns valors, que creuen molt positius: humanitat, responsabilitat, companyonia, comunicació...

- Entre els aspectes negatius que han destacat recordar principalment:

. la massificació

. el fet que hi ha gent que "s'hi arrepenja", sempre treballen els mateixos

. el pas d'una branca a l'altre i la ruptura que es produeix en la colla

. la diferència d'edat entre els Pioners i Caravel·les de primer any i tercer any

. la influència que una determinada escola pot tenir en el Cau.

- Altres aspectes que havien acaparat la nostra atenció era el sexisme i la qüestió de la llengua.

Hem pogut comprovar que les relacions entre Pioners i Caravel·les no es poden categoritzar ni molt menys de sexistes. Sembla que hi ha una relació normal, sobretot a dins el Cau, les diferències potser es marquen més a l'exterior d'aquest.

En quant al tema de la llengua hem observat que l'ús de la llengua català/castellà ve condicionat fonamentalment pel medi en el que està ubicat l'agrupament, així com l'ambient familiar i la procedència dels progenitors.

4.2. EL TEMPS LLIURE

De les converses que hem mantingut amb Pioners i Caravel·les de diferents Demarcacions del territori català, la temàtica referent al Temps Lliure i Amistats és una de les que hi trobem més coincidències entre els diferents agrupaments del Moviment.

Podem diferenciar tres grans eixos o blocs temàtics dins d'aquest apartat: el temps que ocupa el Cau, els amics i les activitats.

4.2.1. El temps que ocupa el Cau

La idea bàsica que trobem és que tot i que el Cau deixa temps lliure, el Cau ocupa molt de temps.

Feta aquesta afirmació hem de diferenciar entre:

- el temps lliure omplert per activitats exteriors al moviment, com per exemple activitats extra escolars (principalment els idiomes, l'esport i la música).
- el temps lliure omplert amb activitats relacionades amb el moviment, des de les sortides amb la gent del Cau fins a les activitats relacionades amb el Cau (ambdós aspectes seran tractats més endavant).

Hem de fer referència al fet que tot i que el Cau ocupa molt de temps, aquesta dedicació és totalment voluntària. Observem algunes de les coses que els Pioners i Caravel·les han dit respecte aquest tema:

"... massa temps i tot... però bueno, ho fas perquè vols, no?. Es lo que comporta tot això, o sigui... si vols fer-ho, no pots... el Cau no és de cinc a vuit. El Cau és tot. Tot el moment. Tot."

"Moltes vegades el meu temps lliure el dedico al Cau. Perquè vull, perquè m'agrada."

4.2.2. La colla d'amics

La tendència dominant respecte aquest tema és el fet que els amics pertanyen a dos grups: els amics de l'escola o institut i els amics del Cau. Quan surten, normalment ho fan per separat i uns dies surten amb la gent del Cau i altres amb la de l'escola o institut. Aquesta és la tendència dominant i més generalitzada:

"Jo tinc la colla dels amics de l'institut i la colla d'amics del Cau. Jo a vegades em trobo amb una cosa molt rara, allò que surts amb els amics i et trobes amb els del Cau, i estàs tu al mig, i dius: bueno, vaig cap allí, vaig cap a l'altre

costat... no sé que fer... i no vegis quina risa, vaig d'una banda a l'altre, com si fos un partit de tennis..."

Ara bé, sembla que hi ha una certa inclinació a sortir i reafirmar-se cada cop més l'amistat amb la gent del Cau. Ja sigui entre els Pioners i Caravel·les o entre els Pioners i Caravel·les i Trucs. Hi ha una sèrie de demarcacions que destaquen clarament per la seva preferència a relacionar-se cada cop més amb la gent del Cau: Barcelona I, Vallès/Maresme, i Vic.

"A l'institut tinc amics, però la colla la tinc a la unitat, als escoltes".

"Jo cada cop és més l'agrupament. Abans era més la gent de l'escola, d'EGB, i ara cada cop més l'agrupament"

Però trobem també altres demarcacions en que podem observar dos extrems, la gent que surt només amb els del Cau i la gent que té més tendència a sortir amb els amics de l'escola. Això ho podem observar per exemple a Manresa i Lleida/Solsona/Urgell:

"... De tant en tant potser sí que hem quedat alguns Pioners per anar al Cine o algo, o ha donar un volt... però no gaire... normalment la gent se'n va amb els de l'escola"

"Normalment jo vaig amb els companys que no van al Cau, que no van a l'escoltisme..."

Un altre aspecte a tenir present és que en els nuclis urbans grans hi ha més tendència a diferenciar entre les dues colles d'amics, la de l'escola/institut i la del Cau, mentre que en aquelles poblacions més petites aquesta diferència no està tant accentuada. Veiem per exemple el cas d'una de les poblacions petites:

"Es que en un poble és molt diferent que la ciutat. En un poble... jo per exemple tinc una colla, no?, però és que és super xulo, perquè estàs al Bar i no tens la teva colla, doncs t'enganxes amb una altre, allà la gent es coneix tota, vull dir... no tens problema, és que no cal quedar, trucar i dir: escolta, quedem perquè estic sola... No. Surts i encara que no trobis la teva colla trobes gent coneguda".

Es curiós destacar el fet que tot i que en general les colles d'amics són mixtes i sovint de diferents edats, hi ha una demarcació (Barcelona IV) la qual, tot i que quan surten amb la colla del Cau aquesta és mixta, quan surten amb els amics de l'escola aquestes tendeixen a ser d'un únic gènere, observem un exemple d'aquest fet:

P.- Quan sortiu amb els amics del cole, sortiu nois i noies o només nois?

A.- "Jo amb nois"

B.- "Si, jo també. Perquè a l'escola trobo que és diferent que no el Cau... perquè al Cau t'has de relacionar per força nois i noies".

P.- Per què no et relaciones amb les noies de l'escola?

B.- "Doncs, perquè... trobo que són més diferents, no s'obren tant, estan sempre amb les seves amiguetes... es fan grupets i... més o menys són inexpugnables"

Un altre aspecte que ha sortit al llarg de les diferents entrevistes realitzades, és el de com veuen els amics no escoltes, l'escoltisme, és a dir, l'actitud, el comportament i el que en pensen els altres quan dius que vas al Cau.

Respecte aquest fet la gent del Moviment és troba amb diferents actituds per part de la gent que no pertany al mon escolta, des de la indiferència, la incomprensió o la burla.

Son pocs els Pioners i Caravel·les que es troben amb el fet que la gent se'n rigui, es mofin d'ells... però ens hem trobat amb algun cas, com per exemple a les demarcacions de Tarragona i el Barcelonès IV:

"Tu dius: Vaig al Cau. I ho troben com una cosa de crio, no se... a la gent de fora, no?... et diu: A la teva edat vas al Cau?. Però, vull dir, no sé, passes i dius: no, que és molt guai a vegades..."

"Quan van veure el nom, Mare de Déu de Núria... hi ha un que és bastant burleta, que es va trencar a riure..."

" Es que no l'entenen. I molts se'n riuen, he?... o sigui... no se'n riuen, però fan la brometa..."

"Depèn on estiguis, potser riuen una mica... veritablement és perquè no ho coneixen, no tenen informació..."

Però el que realment hem trobat majoritàriament és que no és que se'n riguin, sinó que simplement no ho entenen, són indiferents, passen:

"Riure-se'n no perquè... no sé, perquè... potser els hi dona tall... potser ens respecten... no... o sigui, no ho entenen. Es queden buits, saps? Els hi expliques... els hi vas explicant amb tota la teva il·lusió. amb el que tu de veritat sents i... s'et queden mirant així amb els ulls, com dient... Què! no?. Es que és una cosa que per entendre-la has de viure de veritat, perquè sinó..."

"... no t'entenen, no saben perquè tu... jo és que tinc molts problemes amb els amics de fora, no? perquè és que... sempre estàs amb ells... mira que no venir amb nosaltres... No veuen el perquè jo tinc que dedicar tant de temps i perquè jo tinc que perdre els meus dissabtes... podríem estar de juerga amb ells. Fent el Cau... no ho entenen, per a ells és una pèrdua de temps i que no fas res. Suposo perquè no s'hi han ficat... no saben el que és estar a dins, no?. La majoria de temps no ho entenen"

"... hi ha gent que li és indiferent o que passa olímpicament"

"...i lo més fort a vegades, és que els amics de la colla diuen: però que és això del Cau? i.. o sigui se'n foten una mica...però tia perquè has d'anar al Cau, sinó et dona res?. I tu penses: et dona algo a tu el Bar?"

Alguns dels motius per a que la gent reaccioni d'aquesta manera és pels Pioners i Caravel.les, el fet que l'escoltisme només s'entén si ho vius, si hi estàs ficat. De fet, als Pioners i Caravel.les poc els importa que els altres no els entenguin o que facin algun tipus de burla:

"... que hi vols fer-hi... passes d'ells i ja està. Clar! ells s'ho perden, no?"

4.2.3. Les activitats

Quan ens referim a les activitats que fan els Pioners i Caravel.les, ens hem volgut centrar, no en aquelles activitats extraescolars que es realitzen dos, tres dies a la setmana i que bàsicament es concentren en fer idiomes, fer algun esport o anar a música, sinó que el que realment ens interessava era: què feien, on anaven, els Pioners i Caravel.les quan no tenien RES per fer.

Hem trobat ratificada la idea a la que ja fèiem referència en la primera part del nostre treball quan analitzàvem les enquestes. Els nois i noies del Moviment omplen el seu temps lliure fora de casa:

Com ompliu el temps lliure?

"Si puc sortir, al carrer. Sempre. Encara que no surtis de juerga, jo per exemple, avui segurament tenir que anar a comprar a plaça, pues... lo que és sortir de casa, i no estar a casa tancat... on sigui!, amb el Cau, sol, amb els amics... m'és igual."

"Fora... sí, jo també sempre a fora"

Entre les diferents activitats que realitzen, hi ha una gran coincidència entre Pioners i Caravel.les de les diferents demarcacions. Aquestes activitats es realitzen els caps de setmana

i n'hi ha tres que predominen amb claredat a l'hora d'omplir el temps lliure: Anar de bars, anar a donar un tomb i anar als futbolins.

Posteriorment podem destacar altres activitats: concerts, discoteca, exposicions, cinema, sala de màquines i anar a sopar.

Ens sembla interessant fer referència al fet que normalment aquestes activitats no estan gens planificades, sembla ser que els Pioners i Caravel·les es senten atrets per la improvisació, l'aventura, fer el que en aquell moment els hi vingui de gust, sense planificacions prèvies. Això ho podem veure molt clarament quan s'els hi ha preguntat, què feu quan sortiu? on aneu?:

"... igual anem de ball, igual... jo que sé, anem a un concert i et passes tota la nit allà al concert... t'enteres d'una festa que fan a un poble de ves a saber on i agafes el tren i te'n vas a l'aventura, a lo que trobes... no sé, és bastant incert el que fem nosaltres els caps de setmana".

"...t'enteres que hi ha un concert, la festa d'un barri proper... i te'n vas. Surt amb això... a veure! que fem! bueno, doncs ens fem aquí dins i estiguem tota la tarda...".

"Depèn de les ganes que portis el cap de setmana. Es que... a nosaltres no ens agraden les coses preparades. Les coses normalment, la nostra idea... les coses preparades no van bé. T'agrada més... sí que tens molt unes idees que vas fent normalment durant la setmana i el cap de setmana, però jo que se... fas coses que surt en aquell moment, agafes un cotxe i te'n vas..."

No es relaciona directament l'anar de marxa - discoteques. Trobem que el sector de joventut que agafa Pioners i Caravel·les no és un grup "discotequero". Tot i que hem trobat en algun agrupament alguns Pioners i caravel·les que els hi agrada anar a la discoteca, en general el Moviment acull joves pels quals la discoteca és una alternativa més, no exclusiva, i hi ha altres preferències. Veiem que han dit els Pioners i Caravel·les al respecte:

"... jo per exemple, a mi m'agrada molt ballar i jo vaig molt a la discoteca perquè m'agrada molt ballar...la gent del Cau, hi haurà dos o tres... però a la gent del Cau no li agrada. Llavors surto amb els amics a la disco. després doncs, els dies que quedo amb el cau i els Caps, al bareto sobretot, sempre als baretos."

"Això depèn de cada colla, a nosaltres ens agrada anar a uns llocs molt determinats. A la discoteca si anem, hi anem tota la colla i quan hi ha una festa grossa".

Hi ha un agrupament que ha assenyalat un aspecte que creiem important, la diferència d'edat que hi ha a Pioners i Caravel·les marca molt també les activitats que fan. En concret creuen que estan molt diferenciades les activitats que els hi agrada fer als més joves de Pioners i Caravel·les i les que els hi agrada fer als més grans, aquest aspecte és inclús motiu de distanciament i separació entre ells.

Un altre tema que destaca de les entrevistes realitzades, és la despesa econòmica que comporta el sortir els caps de setmana. Els Pioners i Caravel·les depenen completament dels pares i n'hi ha pocs que treballin o realitzin feines esporàdiques i típiques d'estudiants, com per exemple, fer cangurs, classes particulars o inclús la col·laboració en el negoci familiar.

En general arriben a la conclusió que consumir cultura i sortir és car, però també són conscients que si es vol no són necessaris molts diners per a divertir-se i passar-ho bé amb els amics:

"...depèn, depèn del que facis per passar-t'ho bé. Si passar-t'ho bé és anar de marxa, de copes i així... et gastaràs moltes peles. Si busques una cosa alternativa, que no gastis tant, que no necessitis beure i així... també t'ho passes igual de bé... Potser un dia gastes més que un altre... potser una setmana no gastes ni un duro i t'ho passes igual de be."

"...també aprens a triar el que realment creus més útil... perquè, per exemple, si estàs tres caps de setmana, i els tres fan concerts... doncs, clar, val moltes peles. Suposo que si els demanes i els teus pares van fluixos... és a triar el que realment creus que és millor. Suposo que això et crea... o sigui, t'acostumes a triar una mica les coses... o sigui no fer-ho tot el primer que et bé, sinó a pensar el que vas a fer, i per que ho fas... bueno, tota una sèrie de coses."

Recapitulant les idees bàsiques de totes les converses mantingudes amb diferents Pioners i Caravel·les i de tot el que hem de dir fins ara, respecte com viuen, que fan, amb qui comparteixen el temps lliure, hi ha una sèrie d'aspectes que és interessant resaltar. El col·lectiu de joves que acull Pioners i Caravel·les és un col·lectiu determinat. són nois i noies amb ganes de fer coses, moltes coses, i sobretot fer coses noves. són esporàdics, els hi agrada la improvisació i l'aventura. Tots estan satisfets amb el Cau, és una opció totalment voluntària i són conscients que malgrat que el Cau ocupa gran part del seu temps lliure, no els importa, és una responsabilitat que accepten.

Hem observat com en general cada vegada hi ha més tendència a relacionar-se i sortir més amb la colla del Cau, s'identifiquen més i fan més pinya amb aquests a la vegada que les seves relacions amb els amics de l'escola o l'institut van perdent intensitat (tot i que en gran part encara es mantenen). Ara bé, és interessant i hem

de tenir molt present un concepte i sentiment que viuen molts Pioners i Caravel·les respecte aquests dos "nuclis" d'amistat: la indecisió. Es a dir, el que està clar és que la colla del Cau i la colla de l'escola o institut, no van mai juntes, els Pioners i caravel·les sempre surten amb una o altre per separat, i això porta a que a vegades és vegin amb l'obligació d'escollir entre uns i altres, el sentiment d'indecisió, dubte i sortir amb uns però voler estar amb els altres és present.

Recordem que els principals ambients en els que es mouen son: els baretos i els futbolins.

Hem de destacar la diferència que hem observat entre l'àrea metropolitana-grans nuclis urbans i les zones més petites. Diferències no tant en quant a les activitats realitzades, sinó sobretot a nivell de relació amb els altres.

4.3. EL FUTUR

El nostre objectiu en aquest tema, és captar com veuen els Pioners i Caravel·les el seu futur, els seus projectes més pròxims, les seves il·lusions... en aquest moment determinat, en aquesta edat concreta. Som conscients que el col·lectiu estudiat és molt jove i que la incertesa del futur és evident, però no per això té menys importància els projectes i esperances dels Pioners i Caravel·les, tot al contrari.

Podem afirmar en general que els Pioners i Caravel·les són pessimistes en quant a la seva CONCEPCIÓ de cara al futur. El concepte clau que han coincidit en ressaltar és: "negre".

"Jo... sí... bastant negre, un futur bastant negre"

"El futur? negre."

Son conscients del sentiment de competència, rivalitat i dificultat a l'hora d'enfrontar-se tant al món universitari com laboral. Creuen no tenir-ho gens fàcil. Veiem per exemple el cas d'aquests Pioners i Caravel·les:

"Home! no hi ha entusiasme per anar endavant, perquè tan putejat tantes vegades ja... els joves som els qui tindriem ànims de millorar les coses, però..."

"...es que és això... és... anar fotent-li cops a la gent si vols arribar a algun lloc, llavors és una filosofia que...mai m'ha agradat. Tenir que 'pisar' algú per pujar. però és això, la vida és això. O sigui, és el que ens estan demostrant que és això. O sigui, si tu acabes una carrera tens que ser el número 1, perquè si ets el número 2 ja no 'agafen, Has de tenir les millors notes, perquè si no ets la que tens la millor nota, potser... m'entens?. No pots ser mediocre. Tens que ser el millor. I per ser el millor tens que aixafar a molta gent que ve a sota. Jo és que... és molt dur dir això, però és que... és així, o sigui, si tu vols alguna cosa... tens que aconseguir-ho com sigui... i molt cops és fent mal a l'altre gent."

"Tinc les meves il·lusions i els meus objectius però... com està avui el món, el futur no és que el vegi molt de color de rosa, no? perquè penso que tens que competir molt, que... si vols algo t'ho has de guanyar però com sigui, a patades... com sigui!. Jo veig que potser estic estudiant... que potser em trec una carrera... però després... que? em tinc que passar la vida fregant terres?... no sé... potser és una visió una mica pessimista, no? . Home, jo penso estudiar el que jo vull, si puc. Si em deixen entrar a la universitat... si soc capaç de treure'm una selectivitat... jo vull estudiar una carrera, no? i vull trobar un bon treball i després doncs, prendrem les

meves vacances a l'agost... a la muntanya, no?. Però... que això ho faci o no ho faci... està per veure, perquè tal i com està avui en dia les coses... tens que currar-t'ho molt, molt... o sigui, tens que esforçar-te molt per aconseguir el que vols".

Fins aquí, hem pogut constatar aquesta "crua" realitat que tenen els Pioners i Caravel·les, la "competitivitat" és, creiem, un altre dels conceptes claus, amb els que aquests joves identifiquen el futur. Malgrat tot, ens hem trobat amb un parell de casos particulars, que es resisteixen a aquest pessimisme i a veure el futur tant negativament:

"Jo crec que això... o sigui, a mi no m'agrada mirar-m'ho des d'aquest punt de vista tan pessimista, perquè la gent, ara potser ho tenim massa fàcil, de dir mira no hi ha feina, estem parats, hem de buscar alguna solució, però... no trobo un entusiasme per part de la gent de tirar endavant, o sigui, la gent jo crec que... hi ha una crisi, es va parlant i no sé... no es fa res tampoc..."

Voldríem destacar dos aspectes importants a tenir present i que reforcen sense dubte, aquesta concepció "negativa" del futur que hem vist fins ara. Per un costat volem referir-nos a la manca d'informació que els Pioners i Caravel·les han destacat respecte als estudis, i per un altre costat la centralització i diferències d'oportunitats que tenen els joves que viuen en l'àrea metropolitana i els que no.

Veiem més detalladament aquests dos aspectes:

- Gairebé tots els Pioners i Caravel·les han coincidit en ressaltar la manca d'informació amb la que es troben quan han d'encarar-se en decisions fonamentals que marcaran el seu futur. Aquesta manca d'informació la relacionen directament amb el poc interès i l'insuficient valoració que fan dels mestres.

"... els estudiants no estem gens ben informats, de les carreres... perquè sempre són les mateixes carreres que t'expliquen, no ens expliquen res de les noves carreres, sempre són la carrera de dret, la de periodisme... que estan a tope, que estan plenes, no crec que l'estudiant estigui ben informat sinó és que s'informa ell mateix. Un estudiant ben informat ho té que fer ell mateix, no el vindran a... a damunt no t'obren les portes"

"...a mi el que em posa nerviosa és que estic a tercer, estic fent una opció i que no sàpiga quines carreres concretes, per que serveixen les carreres, quines sortides tinc jo amb aquestes carreres..."

"...al meu institut, els meus professors van a la seva, i menys tres o quatre, els importa una merda el que facis"

"el que trobo molt malament en general és que els professors no t'ajuden, no et donen...Es que no t'estimulen, t'has d'estimular tu mateixa sinó... o els amics t'han d'estimular una mica, deixem els professors d'una banda!, estimulem-nos nosaltres mateixos!, tirem endavant, perquè no se..."

- Un altre dels aspectes als que fèiem menció amb anterioritat, és el fet que molt Pioners i Caravel·les, que viuen lluny de l'àrea metropolitana es queixen de la centralitat que té Barcelona en els estudis. Aquest fet dificulta, posa entrebancs i determina l'opció de futur:

"... a segon grau, si vull anar a informàtica, hauré de pagar peles a una privada o anar-me'n al quinto pino..."

"De fusta aquí, només fan el primer grau, i a segon hauré d'anar a Barna"

"Jo l'any que ve, si passo a tercer, potser hauré de mirar a Barna, per anar-hi..."

Fins aquí hem analitzat la visió de futur dels Pioners i Caravel·les, i les principals dificultats amb les que han d'encarar-se. Passem ara a l'anàlisi d'un altre aspecte: el PROJECTE IMMEDIAT de futur que tenen.

En un principi la projecció immediata de futur és continuar estudiant. La idea central és que és fonamental tenir una bona preparació, els estudis són fonamentals, per a després trobar una bona feina. Tot i que són conscients que una bona preparació no és una garantia, però al menys et dona més probabilitats per poder encarar-te millor al futur.

"Es que ens ho han plantejat d'aquesta manera, no se... pares i tothom, t'han dit que si no estudies no seràs res..."

"... sinó no trobes feina ni que vulguis"

"...intentar fer el màxim d'estudis possible, perquè o sigui... primer, claríssim, o jo ho trobo molt clar, de fer primer una carrera, però apart d'això... intentar fer el màxim d'estudis perquè en qualsevol empresa o així, ja no serà només demanar els... la carrera que un hagi pogut estudiar, sinó... tots els estudis complementaris que hagi pogut fer..."

La gran majoria del col·lectiu entrevistat fa estudis de batxillerat, però també n'hi havia alguns que pertanyen a FP (cap noia entre els de FP, tot han estat nois). Es interessant veure la visió que els d'FP tenen:

"Jo crec que la gent que vagi a FP, no dic que tingui més sortides que els de BUP, però... no sé, tothom anirà

estudiant, estudiant i no hi haurà ningú que faci les feines. La feina de paleta, de... el que sigui! No hi haurà casi bé ... bueno, sempre hi haurà gent però... estudiar, estudiar, hi haurà molts metges, però la mà d'obra..."

Els de batxillerat (que com ja hem dit són la gran majoria per molta diferència), tenen clar seguir cursos universitaris, però hem de dir també que hi ha casos en que no ho tenen tant clar, i estan a la espera de com els hi vagi els estudis de COU i la selectivitat. Però en general, insistim, la idea és cursar estudis universitaris. I aquesta idea està íntimament relacionada amb la concepció que tenen que és necessari una bona preparació per a poder accedir i establir-se al món laboral.

Hem pogut constatar una clara diferenciació entre aquells Pioners i Caravel·les que pensen entrar al mercat laboral de seguida que finalitzin els seus estudis, encara que la feina trobada no tingui relació amb la carrera cursada, i els que per contrari no acceptarien aquest fet. Veiem alguns exemples representatius:

"... jo vull estudiar per professor d'història, però si trobo un treball de paleta, pues au! de paleta que em fico. Tu diràs!... si no hi ha un treball de professor d'història... de paleta... de lo que sigui!

"...necessites uns calers per sobreviure, quan has acabat els estudis, has d'agafar la primera cosa que trobes. No pots anar esperant que t'arribarà una cosa millor, perquè si no arriba, què? morir-te de gana?. No pots continuar així"

"...m'agradaria fer enginyer. Sinó... pues faria Masters o alguna cosa, però acabar de paleta no"

Ja per finalitzar voldríem referir-nos a tres últims temes que han sortit reiteradament al llarg de les entrevistes realitzades: els contractes d'aprenentatge, les generacions més grans, i la incorporació de la dona al món laboral.

Els contractes d'aprenentatge tenen un rebuig general per part dels nois i noies del col·lectiu, en principi no els acceptarien en les condicions actuals. Creuen que pot ser una bona idea sempre i quan ofereixin remuneracions més elevades. Un dels pocs elements a favor que veuen d'aquest tipus de contracte és que s'adquireix experiència, element que és clau, junt amb una bona preparació per a establir-te professionalment.

Passem a veure la valoració d'aquest tipus de contracte:

"Fatal. Fins als 25 anys guanyant 30 mil peles al mes... això no és res."

"...jo la meva opinió personal és que bueno et contracten d'aprendiz, fins a certa edat que pots ser aprendiz i després

et diuen: vale, ja ho has après, doncs ja pots marxar, i tornaran a agafar un altre xaval jove..."

Una altre qüestió a la que volíem fer referència és al fet que els Pioners i Caravel·les consideren que els seus germans grans, és a dir les generacions més grans que ells han tingut més facilitats que no pas ells:

"... el meu tiet, per exemple, no té ni FP1 ni FP2, no té res i està treballant, i cobra un sou fix, be... mon pare va estudiar EGB i ara està cobrant... be."

"Els meus germans... no han estudiat, alguns no han acabat d'estudiar BUP (...) i estan posats super bé, vull dir ho han tingut tot més fàcil, s'han pogut moure més. No sé, pel seu caràcter o pel que sigui han pogut doncs... no han necessitat estudis, han necessitat cap i cara"

Un dels temes que ens ha semblat molt interessant ha estat el comprovar com les noies no volen perdre la seva autonomia com a dones, creuen en la igualtat respecte els homes i en el dret a treballar. No creuen en "prínceps blaus" ni "bons partits" que els solucionin la vida. Volen viure per elles mateixes i no perdre sobretot la seva llibertat i autonomia. Prioritzant com a mitjà bàsic per tal d'aconseguir els seus drets: el món laboral.

"No m'agrada massa, però jo haig de tenir uns estudi, o el que sigui, i m'haig de posar a treballar, això que em mantinguin... no!"

"...buscar-te un bon partit és dependre totalment d'una altre persona i a la que et deixi et trobes penjada..."

"Però és que fer algo així és molt precipitat perquè sempre t'arrisques a que no vagi bé la relació, en canvi si tens uns estudi o un treball, no depens de l'altre"

Malgrat tot, reconeixen que hi ha certs treballs propis d'homes i altres propis de dones:

"...una dona no pot anar a treballar de paleta, suposo que no l'agafaran... igual que tampoc puc anar a fer de cangur perquè no m'agafaran"

"Sempre han hagut treball de paleta, de miner... que són d'homes... no és que no vulguin a les dones, però..."

Sigui com sigui, el que sí és cert és que la mentalitat de Pioners i Caravel·les respecte el masclisme és oberta, creuen en la igualtat dels sexes, el respecte i la llibertat de la persona.

Ja per acabar aquest apartat sobre la concepció del futur entre el col·lectiu estudiat, voldríem recordar algunes idees claus que hem anat esmentant. Per un costat hem de destacar la concepció que aquest col·lectiu té del seu futur, tenen una visió pessimista i el valor principal que destaquen és la competitivitat. Aquesta visió els porta directament a la idea que s'ha de tenir una bona base, uns estudis, una bona preparació, amb la que puguin enfrontar-se al món i establir-se. No preveuen la seva incorporació al món laboral d'immediat, tot i que accepten treballs esporàdics, que puguin combinar amb els estudis, però sense supeditar mai els estudis a aquestes feines pròpies de caps de setmana, estius...

Una de les idees fonamentals que em trobat és la concepció de la dona, la seva independència i llibertat. El canvi de mentalitat respecte a generacions anteriors creiem que és notable. Les noies creuen en la vida per elles mateixes, no veuen en el seu projecte de futur immediat la possibilitat del matrimoni, sinó que el que hem observat, és com les expectatives i projectes immediats de futur són equiparables al dels nois.

Un altre aspecte que volíem comentar, enllaçant amb el que dèiem anteriorment, és que referent al món laboral, no són joves amb una gran ambició, creuen que l'aspecte material i establir-se i trobar un lloc de treball és fonamental, però el que valoren per damunt de tot és la tranquil·litat:

"A vegades moltes peles però més problemes, m'entens?. La vida s'ha de viure tranquil·la i d'una forma que estiguis satisfeta amb tu mateixa"

"...jo tampoc no vull guanyar molt, jo vull viure normal, com la vida. Home, matant-te a treballant per guanyar peles, quantitat de peles... després tot t'ho tindràs que gastar en metges perquè acabaràs fet pols... jo, viure normal i viure la vida bé, només en tens una de vida. Millor viure els quaranta be, que els seixanta en un hospital".

4.4. LA POLITICA

Quan analitzàvem les respostes de l'enquesta que feien referència a aquesta qüestió, es dibuixava una imatge en la que sobresortia, cal precisar que no de manera absoluta, una visió de la política que tenia com a punt de referència, o eix central, "el fet català/la independència/E.R.C."... També varen sortir altres temàtiques, que en part trencaven "aquesta visió monolítica i quasi religiosa del fet català".

Les converses que hem tingut amb els diferents grups de Pioners-Caravel, han situat, millor dit, han ampliat, matisat, omplert de més contingut, a través del diàleg, els diferents aspectes abans esmentats, i que varen constituir part de les converses mantingudes amb els diferents grups.

4.4.1. Entre el desconeixement, la ignorància, el rebuig, les crítiques i les exigències, junt amb una certa preocupació

Aquest seria el primer i més important dels aspectes, que ha estat una mica com el comú denominador en les converses amb els diferents grups de Pioners-Caravel.les.

Era curiós veure com al posar damunt la taula aquest tema de conversa, una de les primeres reaccions que es produïen era, "el riure o com a mínim el somriure sornegós" de la majoria que formaven el grup. D'entrada, i de manera espontània, les primeres paraules que sortien, eren:

"...a mi no m'interessa gens. Ho veig tot molt embolicat, tot són lios i al final no es fa res bé mai".

"...no m'importa la política, encara que segurament aniré a votar (aviat em tocarà) perquè diuen que s'hi ha d'anar, i votaré per C.I.U."

"...la paraula política em sona a mentides. Si tothom votes indiferent, s'adonarien que són tant dolents que haurien de reformar, això seria millor. Si s'adonessin que més del 50% fos indiferent, llavors els partits s'adonarien que són asquerosos".

Per altra part, algunes de opinions expressades en les converses, són indicadores que estan mínimament inquiets, principalment quan més gran són.

"...jo molts cops hi he pensat (en la política), i m'agradaria que m'interessés, perquè a vegades ho penso: home té interès... però és que t'ho mires i... jo és que ho veig molt lluny tot, com si diguéssim. T'interessa però no hi cap partit que realment et doni una opció, almenys per la meva opinió, que et doni una opció vàlida. Llavors jo a vegades he pensat;

bé, l'any que ve hi ha eleccions... que?, tu has de votar. però és que no n'hi ha cap..."

"...anar a votar no és cap tonteria. Ens han donat el dret a vot per algo. però els partits de veritat, ara ja no se sap si aquests són de dreta o d'esquerra... jo aniria votar, però no votaria a cap partit. Jo faria abstenció i ja està. Vot en blanc, però aniria a votar per això".

Es clara i evident la confusió que hi ha entre l'abstenció i el vot en blanc. Aquestes petites confusions poden ser significatives de la manca d'una mínima cultura política.

"...jo a les properes eleccions ja puc votar. No sé si passaré... a veure, depèn del perquè s'hagi de votar, del que s'hagi de decidir, votaria o no. Si la cosa m'interessa... clar, és que depèn, ... és que ... per unes eleccions... tampoc, com que no tinc els meus ideals clars, ni una política clara, no votaré... perquè per votar una cosa que no estic segur, m'estimo més no votar".

D'un reconeixement de la ignorància que tenen sobre el tema, es passa a una crítica, segurament que no sempre raonada però si assimilada fàcilment per el que es sent a dir i per el que els mitjans de comunicació constantment reparteixen. Això no és obstacle perquè alguns dels pioners-caravel·les facin alguna reflexió més personal i raonada, que demostra un mínim de preocupació per la "res-publica".

"...si el sistema polític funcionés, no hi hauria la crisi que hi ha, per exemple.

"...a mi la política en si, m'interessa, no? perquè és important, però no crec en la política que ara està funcionant en aquest país. Jo, més que tot soc una mica utòpica, i soc una mica més anarquista en el pla polític, no?. I no sé, no crec que... no sé que la política avui en dia és molt... és poc honorada i es preocupa poc per el interessos de la gent que de veritat necessita d'aquesta política,... no se..."

Aquesta actitud "anarquista", explícitament expressada, no és un comú denominador en el conjunt de Pioners-Caravel·les amb els que hem parlat. Sense que ens consti realment, creiem que el contacte amb amics o amigues del medi en el que viuen, i amb els que alguna vegada han parlat de la situació política, els ha ajudat a veure (almenys provisionalment), que l'alternativa era "la utopia anarquista".

"... no te que haver-hi govern. O sigui, jo per mi trauria el govern. El problema és que clar, nosaltres ho entenem així i funcionaríem igual, però clar... si la gent es conscienciés que té que ser d'una determinada manera i que te que fer unes coses dins el límit, és que no faria falta govern".

"...jo no penso votar perquè no estic d'acord que una persona em digui el que tinc que fer... és això, que si les persones ens conscienciéssim de que... joder!, tu tens que respecta a les altres persones, pues no tindria que haver-hi govern, ni polítics, ni policia, ni tindria que haver-hi res.

Algunes de les respostes indiquen clarament que malgrat que la política és necessària, és realment inoperant i ineficaç.

"...jo crec que sí que fa falta que hi hagi la política, però que si es vol fer un canvi o així, trobo que més que per política es poden fer canvis per altres camins. O sigui, trobo que la política si segueix fent els fraus i totes les coses que hi ha i tot, doncs, és millor fer els canvis per altres camins".

4.4.2. Els problemes hi són, però els polítics passen

Aquesta és una de les conclusions a que s'arriba després de veure com han anat les converses sobre "la política". Entra plenament dins la normalitat, que l'eficàcia d'una empresa (en aquest cas l'empresa política) es mesuri per la seva eficàcia en el terreny concret en el que aquesta empresa treballa.

Es difícil que a l'edat de Pioners-Caravel·les es pugui tenir una visió més ample que permeti comprendre el perquè dels problemes de la societat en la que vivim. però també és cert que aquesta comprensió no pot justificar qualsevol gestió dels afers d'aquesta societat, i segurament que la reacció més espontània quan "els polítics" ens prometen "l'oro i el moro" i després resulta que d'això res, és dir que "ells passen de tot".

"...només van pel que a ells els importa, guanyar pasta i ja està... vull dir... els altres que els hi donin, i no crec que sigui això. Si tu vols ser un polític, has de ser responsable del teu càrrec, no?. Tens que saber que hi ha una gent que et necessita, que hi ha un país que... joder! que d'una forma o una altra es te d'ordenar i a i em sembla que això no està gens ordenat..i la cosa no funciona bé."

En algun cas, aquesta manera de veure és fruit de la realitat que més o menys veuen al seu costat.

"...jo ho veig al carrer, o sigui això no funciona. Llavors jo crec que molta gent te por als canvis massa bruscos per dir, ostres! i ara... si clar, si molta culpa la té la gent de peles, eh?, perquè diu clar, si ara nosaltres canviem el sistema i fem repartiment igual de bens, els rics, que? nosaltres no som un agrupament de peles...som de la classe mitja baixa...un repartiment no ens faria res..però gent que està pel carrer tirada...es solucionaria."

"... es tindrien que fer moltes coses més de caire social, d'ajudar a altres persones, que no de caire...campanyes polítiques, i totes aquestes coses que no serveixen per res".

L'actitud crítica és un comú denominador en totes i cada una de les demarcacions en les que s'han portat a terme les converses. però es nota una certa diferència entre les demarcacions que estan ubicades a la gran àrea de la regió metropolitana i les altres. Aquesta diferència es nota principalment en dos aspectes molt concrets.

Per una part, la consciència que hi han uns problemes socials importants i que els polítics "passen" és més comú en les demarcacions de la regió metropolitana; això no vol dir que en la resta tinguin un concepte positiu de política, en fan una crítica i, tal com hem vist, et diuen que no serveix per res.

Per altra part, la personalització de la política és molt comú en les demarcacions llunyanes de la regió metropolitana:

"... l'alcalde és fulano de tal, però no tinc ni idea de quin partit és."

"... em sembla que en el meu poble mana CIU

"Vols dir?"

"no sé... no sé... igual m'equivoco".

4.4.3. La qüestió catalana

En l'anàlisi dels resultats de l'enquesta, la qüestió catalana era el centre de quasi tot el que feia referència a la política, malgrat que la problemàtica social i econòmica tenia un pes molt important.

Les converses mantingudes amb els diferents grups de Pioners-Caravel·les ha permès que es pugui matisar molt més que és el que entenen ells, quan parlen de la independència de Catalunya, de la llengua catalana... etc...

"...jo m'en recordo a Rangers, que sí, que tothom molt independentista, molt aquí, molt allà, però ara s'ha perdut bastant, bueno no sé, jo parlo per mi, que s'ha perdut bastant això de no sé... tanta independència... de fet a mi, ara ja no hi penso tant... No vull dir que la gent no segueixi, però no és aquella fòbia de ser independentista, de manifestant-se, jo que sé, a la carpeta MDT..."

"...jo soc catalana. Defenso la meva llengua al 100%, però no arribaria a un extrem.O sigui ho defenso tot però no arribaria a l'extrem com tenir que fer... bueno, la independència, O

sigui, m'agradaria, no? però sense motiu de discussió. A veure si m'entens."

"...la independència de Catalunya no és una burrada. No, bé..si es fes independent millor, però per mi.. l'Estat això no ho vol. Catalunya és bastant rica... llavors si es fes independent, Espanya queda... no sé, trobo que és un problema això".

"...no és cap tonteria parlar de Catalunya; perquè justament ara que diuen que som universals, que som europeus, justament hem de parlar més de Catalunya".

"...estic molt d'acord, però el que no podem fer ara és perdre la identitat, que de cop caigui tot el que hi hagut fins ara, ha influït sobre nosaltres, és evident, llavors el que no podem fer és deixar-ho".

"...al nostre Cau hi ha moltes idees polítiques; comunistes, anarquistes, independentistes, gent que no creu amb la independència... però hi ha un respecte a totes".

De fet, la preocupació (si és que en podem dir preocupació) per la qüestió catalana hi és, però les reflexions que es fan sobre aquesta qüestió presenten aspectes variats.

"...a mi em preocupa molt tot això que s'està dient que... conec molta gent que és catalana, molt catalana i és molt independentista, no? i volen la independència de Catalunya, no?. Jo niestic en un costat ni en un altre. O sigui, ni soc independentista ni vull estar Catalunya ficada dintre d'Espanya, perquè crec que Catalunya és una... bueno... una comarca que té els seus propis costums, la seva pròpia llengua, que ve de molt lluny, molta història, i que potser si ens fiquem... o sigui, si volem més... no tanta independència i més ficar-nos a Espanya, potser ens treurien, no?".

"...bueno, jo no estic d'acord amb la independència de Catalunya... bueno no estic d'acord. Si ara que estan a punt de treure totes les fronteres d'Europa, trobo que és una parida posar-ne una aquí al costat. Des del meu punt de vista. Si ara les treuran totes, posar-ne una aquí al costat... de veritat... L'únic que trobo malament és la centralització, que potser paguem molts impostos i n'arriben pocs aquí de diners, ni la meitat potser dels que ens envien, això ho trobo malament. però que ara s'independitzés Catalunya... uf! mira el que ha passat a Iugoslàvia, ves a saber si aquí passaria el mateix".

El ventall de reflexions i opinions sobre el fet català, és molt ample. El que sí es reflexa és "una preocupació, un interès i una opció clara" per Catalunya, però no tota en la mateixa direcció; i per altra part hi ha una mica la sensació de "una manca de saber realment que és això que es diu Catalunya".

El que anteriorment expressàvem de l'absència d'una "cultura política", que tot i que difícilment es pot tenir en aquestes edats, seria bo que s'anés treballant.

Hi ha un aspecte molt concret, i a la vegada central, que és la qüestió de la llengua. Ens referim no tant a la problemàtica que darrerament ha sorgit, sinó com funciona en la vida "normal i quotidiana" dels Pioners-Caravel·les l'ús del català.

"...diuen que s'està perdent el català. Jo no ho crec, perquè mentre hi hagi gent que li agradi el català, que parli català a casa seva... o sigui, la meva família no és catalana i jo a la meva casa no parlo el català. Amb els amics parlo català. Perquè? perquè et sents català, et sents que ets d'aquí, que tens que parlar la llengua perquè és la teva llengua, et sents que ets d'aquí".

"... Normalment jo parlo sempre en català, el que passa és que al col·legi, la gent és en castellà, i jo tinc el mal costum que si em comencen a parlar en castellà, no sé parlar-los en català, vull dir... em molesta el canvi de llengua, o ell em canvia de llengua i em parla en català o sinó la canvia jo, no tinc cap problema per parlar el castellà... jo normalment quan vaig cap algú, normalment ho faig en català, ara si em parla castellà canvia de llengua".

En segons quines converses la postura ha estat molt més definida i radical. Som en un país que té una llengua pròpia.

"... home, jo trobo que la gent que vingui aquí, lo mínim que han de fer és parlar català. Si tu vas al Marroc i parles català et diran, noi! ja t'ens pot tornar, eh?... has de parlar doncs l'idioma d'allà. Si venen aquí i diuen: no, no, esto es España... Adéu!. Si ets aquí el mínim que pots fer és parlar català".

"...si em trobo amb un amic, molt amic i no entén el català jo li parlaria en castellà, però si és un d'aquests que coneixes així...parlo en català, si no s'entera, pues adéu".

"...hi ha gent que jo començo a parlar català, si ells em contesten en castellà, no se... jo estic acostumat a parlar en castellà amb la meva àvia... al final ells contesten en castellà... jo en català... castellà..català... al final s'acaba sortint en castellà".

"...és que de vegades s'ha de fer un esforç per parlar català, o sigui de vegades et diuen: que quieres?, i el primer instint es parlar castellà; no sé perquè, has de dir, no haig de contestar en català... si no es parla més català és en part per culpa nostra, perquè no ens fem forts".

"...jo fa molt temps que no parlo el castellà... almenys que no sigui algú que sigui de fora i que no entengui el català".

Aquests han estat els eixos principals que han centrat les converses sobre el tema de la política. En el transcurs de les mateixes, algunes de les intervencions que els components del grup feien, precisaven, o personalitzaven, alguns d'aquests aspectes que hem considerat centrals. A l'hora de estructurar les anàlisis de les converses hem pensat que seria molt més entenedor, i reflectiria molt més la realitat, buscar els eixos centrals a l'entorn dels quals va girar el diàleg, i és a partir d'aquestes pautes que hem portat a terme l'anàlisi.

4.5. LA RELIGIO

Posar damunt la taula aquest tema de conversa, era, en certa manera, jugar una mica el risc que es quedés en la via morta. I això per unes raons molt senzilles. Per una part, és una temàtica molt personal i que en aquestes edats no es viu tan de prop, i per altra el fet religiós, en el context de la nostra societat, no és un element ni un valor que conti molt i que constitueixi un punt de referència important.

Però, a l'altre costat trobem que el moviment de ME/GSJ, és confessional i la fe hi juga un paper en el procés educatiu que s'intenta donar als nois i noies que hi pertanyen. I des d'aquesta perspectiva, és evident que en algun moment o altre el fet religiós ha tocat, de més a la vora o més lluny, al col·lectiu de Pioners-Caravel·les.

La realitat és que no va ser dels temes de conversa que donés més joc, i que provoqués una dinàmica engrescadora entre tots els que formaven el grup. La tònica dominant varen ser les expressions puntuals, i excepcionalment algun Pioner o alguna Caravel·la es despenjava amb un discurs, més o menys ben treballat, però que volia ser l'expressió del que portava a dins i de com vivia la qüestió de la Fe.

4.5.1. Com es defineixen i les confusions entorn "aquesta definició". La religió i altres valors

La majoria es defineixen creients, però es referma la situació de dubte, de si però... que ja sortia en l'enquesta, i alguns es declaren obertament com a no creients. Aquestes són algunes de les actituds que en el transcurs de la conversa sobre la religió i la fe varen anar sortint:

"...ni idea jo de religió. Es que no puc dir res, perquè no en sé res. Crec en alguna cosa però no en Déu."

"...en el meu cas, crec, però no en l'església molt, no?. O sigui soc cristiana perquè els meus pares em varen batejar... però jo no puc fer que als meus fills això, o sigui no és que no m'agradi que m'hagin batejat, perquè bueno, jo soc cristiana, tinc la sort que jo crec a la meva manera.."

"...no sé si soc creient o no creient, ni..."

En un cas concret tots els que estaven a la conversa es defineixen creients, però un va afegir-hi un comentari que crec pot ser significatiu:

"...si..però n'estic bastant fins al coco. Començo a veure coses que m'han ensenyat i que no veig que estiguin ... que no entenc, que hi ha coses que no entenc, i... potser..m'han

ensenyat coses molt bones, però començo ha estar fins al cap damunt de tot plegat.

"...jo a l'escola que anava, feia religió, no?, i el que em deien pues ho trobava molt..o sigui, no m'agradava, era contradictori, em va desenganyar. Els meus pares són creients, i els meus germans... però allò que no sé... et diuen alguna cosa... i això es contradiu amb lo altre... la religió és la manera de tenir el poble controlat, una mena de manipulació de la gent. Crec en els valors que pot dir Déu, però no crec en Déu. Crec en els valors perquè m'ensenyava coses, en la vida he trobat coses que crec en elles, però no perquè ho hagi dit Déu".

"...jo he anant a un col·legi de monges. Llavors penso que en Déu, en Déu, no hi crec, però crec en algo, tinc una fe interior, tinc un estímul, sempre he cregut en algo, en algo abstracte potser. Jo crec que els cristians tenen com a Déu el seu punt de mira, jo no tinc a Déu, jo tinc una cosa abstracte, que m'estimula, tinc uns valors... però no és la figura de Déu. Hi penso molt en això, tinc molta fe."

"...jo en Déu no hi crec, per no creure no estic ni batejat. Per tant respecto molt a la gent que hi creu, que cada un faci el que vulgui... però jo no crec... Una altra cosa de la religió, és que jo no hi crec, però la gent que creu en Déu..o sigui si jo cregués, no podria arribar a creure'm mai a l'Església, és una passada... una de les coses que va dir Déu és que tots som iguals... però a l'església hi ha moltes diferències... que Jesucrist existeixi m'ho crec, que atragués a les masses... igual que hi ha gent normal i corrent i atreu a les masses, així de clar."

Podríem recollir més cites, però creiem que són suficients per veure com "es definien". Per una part, els que es confessaven creients, ho feien amb una senzilla afirmació. Per altra part, és curiosa aquesta actitud de " sí crec... però no en Déu...", " creure en l'existència de Jesucrist"... és un aiguabarreig i un confusionisme que no sap ben bé com expressar una necessitat de creure i, a la vegada, la inutilitat de coses que els hi han explicat i que no saben com poden entrar a la seva vida d'ara.

El que sí sembla que tenen força assimilat, és que una cosa és la fe, el creure, i l'altra la pràctica ritual d'anar a missa.

"... no és el mateix creure que anar a missa. Jo soc creient, però fa temps que he deixat d'anar a missa. "

"... és que anar a missa no vol dir que siguis creient. Pot ser que siguis creient i no anar a missa. Tu pots creure, però anar a missa... què?... no sé."

"... jo crec que hi ha quantitat de joves que pensen això, creus però no practiques, perquè trobes una tonteria anar allà, i... que hi faig jo allà? arriba un punt que t'ho plantejes."

En canvi en alguns moments deixen entreveure que, la fe demana i exigeix una certa manera d'actuar, però que no s'ha de confondre amb l'anar a missa.

"... jo trobo que la fe és una pràctica. O sigui la fe no es pot, jo trobo que la fe... no es pot dir un que és creient i ja està, o sigui que s'ha de demostrar. Si un és creient ha de demostrar que el que vol és seguir unes pautes que va donar Jesús o així, i que això s'ha de demostrar amb fets."

4.5.2. Com perceben tota la qüestió de la fe i la religió dins l'Agrupament

A cap dels que han participat en les converses s'els hi escapa el fet que ells pertanyen a un Moviment educatiu confessional. Això és important tenir-ho en compte, ja que malgrat tot, el que comenten sobre la religió, ho fan des de la seva ubicació dins el moviment, i per altra part, tot el que diuen pot ajudar a la reflexió per part dels responsables de l'educació de la fe.

"... en l'agrupament i per el que respecte a la fe, no ens coaccionen... hi ha un respecte".

"... el moviment és confessional; però quan fèiem Llops maxacaven, maxacaven; quan fèiem Rangers també... a Pioners, no".

"...en aquests moments no tenim consiliari, perquè hi ha un jaleo amb els capellans de la parròquia... és veritat hi ha molt de merder... el que teníem, com si diguéssim el van... el van canviar.. i després n'ha vingut un que també s'ha tingut que anar; i el que hi ha ara, més que res es dedica al grup de joves... potser més endavant ve al Cau... però de moment encara no".

"...en el nostre agrupament vam estar parlant i així, al principi. Des del principi ja es va parlar d'ètica i moral... llavors ja... es donava més llibertat al tema de religió, perquè això és una cosa més personal de cada un."

"... ara estem fent alguna cosa així de la part de la fe, i... però be, igualment això, o sigui que hi ha bastant llibertat en el moment de creure i no creure".

"... al meu agrupament hi ha de tot, hi ha ateu, gent creient que ho practica, gent creient que no practica... H ha gent atea..no? o sigui, hi ha de tot. Es enial.

"... jo personalment no crec, però no sé, trobo que a l'agrupament sempre s'han respectat les idees religioses de les altres persones. Mai ningú ha deixat de parlar amb una altra persona, o de veure'l de diferent manera, perquè no sigui creient o perquè sigui creient; i no sé a l'hora de practicar la fe, a l'agrupament es tenen en compte totes les idees religioses de cada un i sempre... no sé, si ha vingut el consiliari i ha fet alguna xerrada, doncs hem pogut dir tranquil.lament, no?, que no creiem en Déu, i mai no hi ha hagut problemes d'aquesta mena."

"... nosaltres, per exemple fem el tema fe, però no només practiquem el tema fe, fe cristiana, o sigui, anem més enllà. Anem més enllà de la fe, perquè jo crec que molta gent no creu i molta gent no és practicant, doncs... llavors anem molt més enllà del que és fe cristiana, i moltes xerrades de fe, hi ha un tros que agafa fe cristiana però després anem més enllà, el que seria creure en alguna cosa, creure en un mateix... és una fe."

"... a dins el Cau, el fet de la fe, de creure en Déu no és un factor gaire important".

En canvi sí que la majoria valora molt positivament, les celebracions de l'eucaristia que un poques vegades (un parell) a l'any es realitzen en l'agrupament.

"...anem a les típiques misses que ens ofereixen o que nosaltres volem, per celebrar segons quines festes, no?, perquè estem dins d'un moviment catòlic, i llavors estem dins d'uns locals que pertanyen a l'església.. la que vàrem preparar per celebrar el 30 aniversari de l'agrupament, vam fer-la al pati del Cau... cadires al voltant... una taula al mig... és que va ser molt divertit, perquè no t'ho esperes que sigui així, t'esperes lo típic... vam cantar cançons nostres, no cançons de missa... sí que vàrem dir missa, sí que vàrem fer... com es diu... quan et donen l'hòstia...va ser el mateix però parlava tot relacionat-ho amb l'agrupament... també va llegir les lleis escoltes... o sigui va ser més nostra..no coses que no t'arriben perquè no les sentes..."

"... la missa es viu de manera més unida dins l'agrupament; perquè ens coneixem tothom, i tothom ja sap les opinions dels altres..."

"..nosaltres només ho fem un parell de cops a l'any, per Nadal que és quan es conviden als pares i per Sant Jordi... només hi van els pares i els petitets perquè els hi obliguen els pares... però Pioners...no..sempre són quatre gats els que van a missa. Inclús ens hem trobat en casos en que els pares han

tret la canalla perquè no anaven prou a missa, perquè les idees eren bastant diferents".

"... nosaltres celebrem l'eucaristia, quan hi han Passos, per Sant Jordi... i és molt diferent d'anar a missa el diumenge. Les que es fan per les trobades aquestes es parla de l'escoltisme, i de la trobada en general, va enfocat diferent. A més no és tant rigorós... el consiliari és el teu amic, és com una família..".

Tot això és el que ha donat la conversa sobre la qüestió, o el fet religiós, i de com és vist i viscut pels grups de Pioners-Caravel·les amb els que es va parlar.

Creiem sincerament que, tot i que es tractava d'una conversa han sortit forces elements que ens poden ajudar a comprendre "com funciona el col·lectiu" respecte a aquest tema en concret.

Alguns aspectes potser no han quedat prou clars, com per exemple quins tipus de formació religiosa reben, des del seu punt de vista, dins el moviment...etc.

El que sí es percep, i de manera accentuada, és la manca d'una cultura religiosa, que per altra part, és un fenomen molt comú a les generacions joves. Remarco el concepte de cultura religiosa, i no el fet de creure o no creure, ja que es tracta de dues vessants molt diferents. Per una part, el fet de creure que pot ser heretat de la família i més o menys cultivat per l'assistència a una catequesi etc. necessita una formació que capaciti al noi o a la noia per anar "optant". Tota una altra cosa és la manca de cultura religiosa, que a la vegada que és necessària per fer una opció de fe, ho és també per entendre mínimament com és la nostra societat, la seva cultura, les coses més senzilles del seu funcionament... i també per entendre el que avui en dia està tant de moda, Europa.

Un altre aspecte que despunta és que, a dins el Moviment sembla que tota la qüestió religiosa es centra en el parell de celebracions, o misses, que es fan durant l'any. Aquestes misses són viscudes amb molta "joia i alegria" per la majoria dels Pioners-Caravel·les amb els que hem parlat, i "alguna cosa els aporta de positiu", a diferència de les misses rutinàries de les parròquies. però per part d'altres s'insinua com si es tractes d'un "acte més que entra en l'ordre del dia" d'aquestes festes assenyalades; Sant Jordi, Nadal, els Passos... etc.

Per tot el que ha sortit en les converses, sembla que dins els Agrupaments hi ha "una diversitat i un pluralisme molt accentuat", pel que fa referència a la qüestió religiosa. Caldria saber si tot això que s'ha reflectit de les converses respon realment a la realitat, o obeeix únicament a una manera concreta d'expressar "els qüestionaments de moltes coses que es fan en aquesta època de la vida".

El que sí és molt positiu dins aquest pluralisme, el respecte que mútuament es tenen, sigui quina sigui la seva postura enfront a la fe i a la qüestió religiosa. El fet de creure o no creure no condiciona en absolut l'amistat, el fer coses junts... etc.

V. REFLEXIONS A NIVELL DE CONCLUSIONS.

Tant en la primera part de l'estudi, on s'analitzaven els resultats de les enquestes, com en la segona on es tractava del contingut de les converses portades a terme amb diferents grups de Pioners/Caravel·les, s'hi han apuntat les conclusions que es deduïen de les anàlisis fetes de cada un dels temes tractats.

No pretenem fer un resum de tots les diferents conclusions que ja s'han apuntat. Senzillament posar de relleu alguns aspectes que ajudin a que l'estudi sigui mínimament operatiu i que ajudi a la reflexió de cara a la tasca que els responsables de la branca Pioners/Caravel·les estan portant a terme.

Una altra qüestió que s'ha de tenir molt clara és que l'estudi no té com objectiu, contemplar el Moviment de ME/GSJ com a moviment educatiu i valorar la seva dinàmica i la seva pedagogia...etc. ni tampoc teoritzar des de la perspectiva sociològica sobre els moviments educatius en l'oci i el lleure.

Es tracta únicament d'aportar dades i elements que ajudin a comprendre i a conèixer millor un col·lectiu d'unes edats molt concretes -14 a 17 anys- que formen part del moviment .

1. Es dibuixa un perfil de nois i noies pertanyents de manera predominant a una classe mitja, i en alguns casos de classe mitja tirant a alta. Tots sabem que quan es parla de classe mitja, es parla d'una realitat que es pot eixamplar o escurçar amb molta facilitat; però el cert és que no es tracta d'un col·lectiu on hi predomini la classe de baixa qualificació professional.

2. Avui en dia difícilment podem trobar algun moviment o alguna entitat que aglutini nois i noies de 14 a 17 anys i que la majoria siguin no-catalans. Es tracta d'una generació que normalment ja ha nascut a Catalunya, però que en alguns casos són els que formen "la segona generació d'immigrants"; o sigui que són fills de pares no catalans. Els Pioners/Caravel·les que formen l'objecte del nostre estudi majoritàriament són de soca i arrel catalana; però no deixa d'ésser significativa, principalment en unes demarcacions molt concretes, la presència de nois i noies fills de pares no-catalans.

3. Si estan posats a ME/GSJ és majoritàriament perquè la família els hi ha portat i en molts casos perquè algun familiar, pare o mare, germà o germana, cosí o cosina... hi han estat o encara hi són. Podríem dir que el moviment s'autoreprodueix. També hi ha jugat un paper important els amics.

Són molt pocs els que no han passat per les diferents branques abans d'arribar a Pioners/Caravel·les. Això no vol dir que, per les causes que sigui i en llocs concrets, no hi trobem nois o noies que fa poc temps que hi són.

4. La seva pertinença al moviment la viuen molt positivament. Dóna la sensació que per ells constitueix un punt de referència important, tant per els valors que els hi aporta com perquè s'ho passen molt bé. Això no obsta a que en segons quines coses siguin molt crítics i hi visquin moments de dificultats que els facin pensar en deixar el moviment. Això es dóna quan les colles es parteixen al passar d'una branca a l'altra, quan la dinàmica del grup no funciona, quan els caps no juguen realment el paper que els hi toca, quan es troben desplaçats a l'entrar a una nova branca i els antics són guetos tancats, la rutina repetitiva en les coses que es fan en la unitat, la majoria de nois que sempre imposen unes activitats més pròpies d'ells...etc.

El "Cau" els absorbeix la majoria del seu temps lliure. Això no es obstacle perquè sigui amb els de la colla del Cau sigui amb els amics del institut o el carrer, puguin també fer altres activitats per passar-s'ho bé. En alguns moments es nota una certa dicotomia entre escollir "la colla de l'institut" o "la colla del Cau", principalment que aquestes colles no coincideixen en absolut. Això ha comportat que en alguns casos els de la colla de l'institut facin "burleta" dels que van a Pioners/Caravel·les.

5. El tema de la Fe queda en un entremig confós, que fa difícil valorar exactament, no només fins a quin punt la fe es constitueix en un aspecte important dins la vida dels Pioners/Caravel·les, sinó també no s'acaba de veure clarament la percepció que ells tenen de com l'educació en la fe és un dels eixos del moviment de ME/GSJ.

En aquests i en molts altres aspectes no es pot demanar que aquests nois i noies tinguin uns criteris formats sobre unes qüestions que fins i tot són complicades per la gent adulta. Però a partir dels que ells diuen es fa una mena de retrat de com funciona el moviment en aquest aspecte.

6. La sensibilització política es mou, tal com deien en l'estudi, en mig del desconeixement, la crítica, el menyspreu, la despreocupació i la utopia.

Es una qüestió que no es centre d'atenció per part d'aquest col·lectiu. Es mouen més per els problemes que veuen o que diuen que hi han i per la inoperància que davant d'aquests problemes mostren els professionals de la política, que no pas per un desig de comprometre's perquè les coses canviïn.

7. Ells viuen intensament el moment present però el seu futur el veuen "negre". Han assimilat fortament els valors de la competitivitat, de la rivalitat... si és que tens ganes d'arribar a ser algú.

Es veuen com una generació que, diferència dels seus germans més grans, ho tindran molt pitjor per treballar-se un futur. Aquest futur passa forçosament per tenir estudis, cosa que no passava en les generacions anteriors.

8. Hi ha una cosa que no es pot perdre de vista, i és que aquest col·lectiu no viu aïllat, sinó que forma part d'una societat concreta, amb uns problemes concrets, amb uns valors, o tal com es diu ara amb una crisi de valors, amb una manca d'ideologies... etc.

El fet de pertànyer a ME/GSJ no exclou que "el carrer" tingui tanta, o més influència educativa per aquests nois que el mateix moviment.

En mig de tot aquest context, com orientar i adequar una dinàmica pedagògica i educativa per aquests col·lectiu de 14 a 17 anys, que en alguns aspectes seran infants durant més temps, (treball, etc..) però que en altres són més grans que les generacions passades (llibertat, sexualitat..etc...)?